

VLAAMSE RAAD

BUITENGEWONE ZITTING 1992

Nr. 1

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

9 MAART 1992

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 74,3 en 4)	
N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Leefmilieu en Huisvesting	1
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	18
H. Weckx, Gemeenschapsminister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden . . .	28
L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Ambtenarenzaken .	31
J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatsher- vorming	38
L. Detiège, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden .	40
W. Demeester-De Meyer, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, Gezond- heidsinstellingen, Welzijn en Gezin	42
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 74,5)	
N i h i l	
II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMEN- TAIRE TERMIJN (Regl. art. 74,5)	
N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Leefmilieu en Huisvesting	42
H. Weckx, Gemeenschapsminister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden . . .	43
J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatsher- vorming	44
L. Detiège, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden .	45
W. Demeester-De Meyer, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, Gezond- heidsinstellingen, Welzijn en Gezin	46
REGISTER	47

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 74, 3 en 4)

N. DE BATSELIER

VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE EXECUTIEVE GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEFMILIEU EN HUISVESTING

Vraag nr. 1 van 6 februari 1992 van de heer M. BOURGOIS

Vervuiling gemeentelijke vijver Zonnebeke — Gebrekkige logistieke steun van AMINAL

Naar aanleiding van een ernstige vervuiling van het oppervlaktewater van de gemeentelijke vijver te Zonnebeke, nam ik contact op met de provinciale afdeling van AMINAL te Brugge.

Op mijn vraag om de nodige vaststellingen te komen doen, deelde de inspecteur van dienst mij mee dat AMINAL niet in staat was om de gemeente enige logistieke steun te verlenen, aangezien er slechts 3 dienstwagens ter beschikking waren, waarvan het toegemeten kilometercontingent reeds overschreden was. Overigens waren er reeds verplaatsingen ten belope van zo'n 1000 km gemaakt met privé-wagens, waarvoor wellicht geen tegemoetkoming in de gemaakte onkosten zou zijn. Ten slotte was er ook onvoldoende personeel.

Ik zou de Minister derhalve willen vragen of hij van plan is om de nodige maatregelen te nemen. Zo ja, wanneer denkt de Minister dat deze dienst behoorlijk zal kunnen functioneren ?

Antwoord

De reorganisatie van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, alsmede het starten van een nieuwe administratie met nieuwe opdrachten die toevertrouwd werden aan ambtenaren die niet allen met deze taken ten volle vertrouwd zijn, heeft aanleiding gegeven tot de verwachte problemen inzake operationalisering.

Deze problemen werden nog aangescherpt door ontoereikende werkmiddelen waardoor noodzakelijke uitrustings- en gebruiksgoederen niet of in onvoldoende mate konden worden verworven.

De aangehaalde problemen waren niet eigen aan één bepaald bestuur van de administratie Milieu, Natuur en Landinrichting maar werden daar scherper aangevoeld.

Ik kan het lid echter verzekeren dat de nodige maatregelen werden getroffen om de operationalisering van het bestuur Milieu-inspectie te verzekeren. Meer bepaald werd aan de bevoegde administratie de opdracht gegeven om de nodige kredieten tijdig ter beschikking

te stellen van de bevoegde diensten zodat hun beschikbaarheid maximaal kan worden verzekerd.

Vraag nr. 2 van 6 februari 1992 van de heer M. CAPOEN

Lo-Reninge en Alveringem — Waterzuiveringsinstallatie

De in de Westhoek gelegen gemeenten Lo-Reninge en Alveringem moeten het tot op heden stellen zonder zuivering van de huishoudelijke en de (schaarse) industriële afvalwaters. Wat Lo-Reninge betreft vloeit het afvalwater in de vroeger visrijke Machuitbeek en Grote Beverdijkvaart, Alveringem daarentegen loost het afvalwater in de Lovaart in de wijk Fortem.

Nochtans is er een mogelijkheid voorhanden om het afvalwater van beide gemeenten op korte of middellange termijn te zuiveren vooraleer het weer in de natuur terecht komt.

Eind 1979 werd naast de zuivelfabriek Loo een waterzuiveringsinstallatie (WZI) van 6.500 i.e. gebouwd. Die WZI heeft ongeveer 10 jaar optimale diensten bewezen voor de zuivering van het afvalwater van de zuivelfabriek. Ook het huishoudelijk afvalwater van de Ooststraat, amper 150 i.e., wordt door de WZI gezuiverd. Sedert de overname van de zuivelfabriek door de Nederlandse groep Comelco is alle activiteit in dat lokale bedrijf stopgezet.

Dat betekent concreet dat de WZI-Lo, goed voor 6.500 i.e. enkel water van 150 i.e. zuivert. Verscheidene actiescomités, waaronder SOS Lovaart en Hinterland, vrezen de hele teloorgang van de WZI, wat inderdaad onbegrijpelijk zou zijn.

Volgens een rapport van het Studiebureau G. Verschave te Brugge is het nochtans goed mogelijk de werking van de betrokken WZI te revaloriseren. Niet alleen het afvalwater van geheel Lo, maar ook van de deelgemeenten Reninge, Noordschote en Pollinkhove, alsook van de gemeente Alveringem, zou mits een investering, geraamd op 42 miljoen, in de WZI van Lo terecht kunnen. Samen zou het gaan om een hoeveelheid van 3.910 i.e.

Het zo goed als in onbruik zijn van de WZI-Lo, met de daaruit voortvloeiende verwaarlozing, noopt mijns inziens tot zeer snelle maatregelen.

1. Naar verluidt is de WZI gedeelde eigendom van Comelco en de VVM. Welke acties werden er ondernomen opdat de VVM het volledige eigendomsrecht van de WZI zou verwerven ? Binnen welke termijn ?
2. Op diverse plaatsen is de aanleg van collectoren noodzakelijk. Zal Aquafin in haar programmatie prioriteit geven aan een collectorenstelsel in Lo en Alveringem ? Wanneer en aan welke verbindingen ?
3. Welke tussentijdse maatregelen neemt de Minister opdat de weinig gebruikte WZI niet zou vervallen ?

Antwoord

1. De rioolwaterzuiveringsinstallatie van Lo-Reninge is op dit ogenblik in gedeelde eigendom van de Nederlandse Groep BV Campina en de Vlaamse Milieumaatschappij. De verdeling van de eigendomsrechten is echter niet eenduidig voor alle onderdelen van de installatie. De juridische dienst van de VMM, rechtsopvolger van de WZK en de VMZ, heeft de opdracht gekregen hieromtrent een onderzoek in te stellen.
2. De mogelijke aansluiting via collectoren, van een aantal deelgemeenten van Lo-Reninge en van de gemeente Affligem, wordt door de VMM onderzocht in het kader van het Algemeen Waterzuiveringsprogramma (AWP II) van het gebied IJzer-Blankaert met het oog op de opmaak van het rollend investeringsprogramma 1994-1998.

Het voorstel van het studiebureau Verschaeve zal daarbij in overweging worden genomen, waarbij gestreefd wordt naar een maximale benuttingsgraad van de RWZI.

In de goedgekeurde investeringsprogramma's voor 1991, 1992, 1993 werden geen projecten opgenomen die een bijkomende aansluiting op de RWZI te Lo-Reninge voorzien.

3. In afwachting van een nieuwe aanvoer van vuilvracht wordt het preventieve en curatieve onderhoud van de RWZI verzekerd door de onderhoudsdienst van de VMM te Oostende.

Vraag nr. 3
van 6 februari 1992
van de heer M. CAPOEN

Koekelare — Sportvliegveld

In de media verschenen berichten over de mogelijke aanleg van een klein sportvliegveld in een landbouwgebied te Koekelare. Veel sportpiloten blijken uit te kijken naar een ander terrein dan de luchthaven van Oostende. Op termijn zullen de sportpiloten immers niet langer op de regionale luchthaven van Oostende terecht kunnen, wegens de uitbouw ervan en de stijgende klantenwinning.

Deze plannen stuiten op verzet van de plaatselijke bevolking.

1. Aan welke voorwaarden moet worden voldaan om een, zij het bescheiden, sportvliegveld aan te leggen ?
2. Is het opstellen van een MER noodzakelijk ?
3. Aan welke voorwaarden zou de realisatie van dergelijk idee moeten voldoen, in het kader van de VLAREM-besluiten van de Vlaamse Gemeenschap ?

Antwoord

De exploitatie van een vliegveld en dus ook van een sportvliegveld is noch vergunningsplichtig noch mel-

dingsplichtig. Inderdaad was de exploitatie van een vliegveld op zichzelf door de inmiddels opgeheven titel 1 van het ARAB niet als hinderlijk ingedeeld. Titel 1 van het VLAREM die op 1 september 1991 in voege is getreden heeft in deze situatie niets gewijzigd. Dit doet uiteraard geen afbreuk aan de vergunningsplicht of meldingsplicht van eventuele nevenactiviteiten zoals bijvoorbeeld de opslag van benzine of kerosine. Wel kan ik mededelen dat het Vlaams regeerakkoord een evaluatie en bijsturing van VLAREM in het vooruitzicht stelt.

Wat de MER-plicht betreft, kan ik het lid mededelen dat deze — gekoppeld aan de bouwvergunning — overeenkomstig het besluit van de Vlaamse Executieve van 23 maart 1989 houdend bepaling voor het Vlaamse Gewest van de categorieën van werken en handleidingen, andere dan hinderlijke inrichtingen, waarvoor een milieu-effectrapport is vereist voor de volledigheid van de aanvraag om bouwvergunning, slechts verplicht is wanneer de start- en landingsbaan ten minste 2.100 m bedraagt.

Vraag nr. 4
van 6 februari 1992
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Aanslagbiljet milieuheffing in faciliteitengemeenten — Franstalige adressering

Nogal wat Vlamingen uit de zes faciliteitengemeenten rond Brussel kregen een aanslagbiljet voor de milieuheffing ter bescherming van de oppervlaktewateren, waarop hun adres in het Frans geschreven stond.

Kan de Minister uitleggen hoe het komt dat een Vlaamse administratie gebruik maakt van Franstalige adressen ? Zijn faciliteiten zijns inziens bestemd voor de postbodes in de betrokken gemeenten ?

Wie is hiervoor verantwoordelijk en welke sancties werden getroffen ?

Heeft de Minister maatregelen getroffen om gelijksoortige vergissingen in de toekomst te vermijden ?

Antwoord

De aanslagbiljetten voor de milieuheffing 1991 werden in eerste instantie, ook voor de faciliteitengemeenten, verstuurd in het Nederlands zowel wat de inhoud als wat de adressering betrof.

Tengevolge van een foutieve code die verwijst naar de Franstalige adressentabellen, voorkomend in het rijksregister, werd de Franstalige benaming van de plaats van waterverbruik afgedrukt op het aanslagbiljet. Dit is echter gebeurd voor een klein aantal heffingsplichtigen.

Ter informatie kunnen we mededelen dat hierop door een zeer beperkt aantal personen (± 20 tal) werd gereageerd. Aan hen stuurde VMM een volledig in het Nederlands opgesteld aanslagbiljet op.

Vraag nr. 5
van 6 februari 1992
van de heer J. DE MOL

Bedrijven — Milieuhygiënisch verslag

Onlangs werd door de Nederlandse stichting Natuur en Milieu voorgesteld om naar het voorbeeld van de Amerikaanse wetgeving de Nederlandse bedrijven wettelijk te verplichten jaarlijks een volledig en openbaar verslag te publiceren over hun milieuhygiënisch reilen en zeilen.

De voordelen hiervan zijn onder meer dat de overheid haar controlerende taak beter kan uitoefenen. Bedrijven krijgen door dit verslag een goed inzicht in hun eigen milieuhygiënisch functioneren. Ze worden milieubewust, kunnen geld besparen en hun reputatie veilig stellen.

Graag vernam ik van de Minister of hij plannen heeft om dergelijke verplichting ook aan de Vlaamse bedrijven op te leggen. Zo ja, welke concrete voorstellen zal de Minister formuleren ?

Antwoord

Titel II van het VLAREM dat op 7 januari 1992 door de Vlaamse Executieve werd goedgekeurd legt een aantal verplichtingen aan de ondernemingen op die van aard zijn meer duidelijkheid te geven omtrent de kennis van de milieuhygiënische situatie van het bedrijf.

Zo bepaalt de nieuwe Vlaamse milieureglementering dat de vervuilende bedrijven moeten overgaan tot bepaalde metingen van geloosde verontreinigende stoffen. Verder worden deze bedrijven verplicht jaarlijks een jaarverslag inzake emissies van verontreinigende stoffen in te dienen bij de Vlaamse Milieumaatschappij. Ten slotte zullen voormelde documenten ter beschikking gesteld moeten worden van de werknemersvertegenwoordiging in de ondernemingsraad, in het comité voor VGV of bij ontstentenis van deze organen aan de syndicale afvaardiging van de onderneming.

Op deze wijze zal de bevoegde overheid alsook de werknemersvertegenwoordiging een duidelijk beeld van de aard en omvang van de emissies verwerven.

In toepassing van titel 1 van het VLAREM zijn ten slotte de algemene emissiegegevens openbaar.

Vraag nr. 6
van 6 februari 1992
van de heer J. VALKENIERS

Milieuheffing — Vrijstellingen

Onlangs werden bedrijven in Vlaanderen al of niet gedeeltelijk vrijgesteld van milieuheffingen. Nochtans zijn deze bedrijven gekend als de grootste vervuilers van het milieu. Bij de geschillencommissie ad hoc zijn nog een tiental andere bedrijven vrager van dergelijke afwijkingen en vrijstellingen.

Het beleid van de Vlaamse Regering op dit punt — waarbij het economisch belang van grote ondernemingen primeert op het milieubelang — is niet van die aard om geloofwaardig over te komen bij de gewone burger die gedwongen wordt jaarlijks milieubelasting te betalen.

Graag zou ik van de Minister vernemen welke maatregelen hij denkt te nemen ten opzichte van de talrijke uitzonderingen die op de milieureglementering werden toegestaan en hoe hij de bedrijven aan deze reglementering denkt te onderwerpen ?

Antwoord

Het artikel 47 paragraaf 1 van het afvalstoffendecreet van 2 juli 1981, gewijzigd door de decreten van 20 december 1989 en van 21 december 1990 houdende begrotingstechnische bepalingen, bepaalt de inrichtingen en de ondernemingen die aan een milieuheffing op afvalstoffen onderworpen zijn. Het afvalstoffendecreet, inzonderheid de artikelen over de milieuheffing, bevat geen enkele bepaling met modaliteiten waarmee inrichtingen of ondernemingen van de milieuheffing vrijgesteld kunnen worden.

Voor twee gevallen bepaalt de wetgever uitzonderings-situaties, met name :

- 1 De installaties vergund voor het recycleren, het terugwinnen en het regenereren van giftige afvalstoffen zijn niet onderworpen aan de milieuheffing ; derhalve zijn ze niet heffingsplichtig.

Dit gegeven moet in een volgend programmadecreet dringend bijgestuurd worden. De verwerking voor derden, met vernietiging van giftige afvalstoffen maar met terugwinning van grondstoffen en energie, zal wel heffingsplichtig gesteld worden. De uitzonderingsregel blijft gelden voor de bedrijven die een integratie verwezenlijken van de verwerking van hun giftige afvalstoffen binnen hun productieproces. Deze bedrijven kunnen moeilijk aan een milieuheffing onderworpen worden voor afvalstoffen die ze intern recycleren en niet naar buiten brengen.

- 2 Omdat zuiver en onbehandeld afvalhout beschouwd kan worden als een propere brandstof, is de milieuheffing niet van toepassing indien dit afvalhout verbrand wordt in een oven voor industriële afvalstoffen, evenwel met terugwinning van energie.

De betwistingen in het verleden hebben te maken met onduidelijke bepalingen in de wetgeving en bijgevolg met de interpretatie of de toepassing ervan.

De beslissingen die genomen werden in vorige geschillendossiers in beroep, zijn niet meer bij te sturen, omdat deze beslissingen overeenkomstig artikel 47 quinquies van het afvalstoffendecreet definitief zijn.

Om in de toekomst betwistingen uit te sluiten, dringt een verdere differentiatie van de milieuheffing in functie van de soort van inrichtingen zich op, weliswaar zonder de bedragen van deze milieuheffing op te trekken. In die zin zal ik aan de Vlaamse Raad klare teksten ter goedkeuring voorleggen.

Vraag nr. 7
van 7 februari 1992
van de heer L. BARBE

KGA in milieubox — Recyclagemogelijkheden

Vanaf dit jaar krijgt elke burger van de Vlaamse Minis-

ter van Leefmilieu een milieubox waarin hij of zij het klein gevaarlijk afval (KGA) moet deponeren. De bereidheid van de burger om dit te doen zal mee bepaald worden door de mate waarin hij van de zinvolheid van het selecteren van de huishoudelijke afval overtuigd zal worden. Dit laatste zal totaal mislukken indien de burger zou vernemen dat men door gebrek aan infrastructuur niet kan waarmaken dat minstens 50 procent van het geselecteerde klein gevaarlijk afval niet verbrand moet worden door Indaver, maar echt hergebruikt zal worden.

1. Beschikt men in Vlaanderen over de nodige know-how en industriële capaciteit om inderdaad ongeveer 50 procent van het KGA te recyclen als secundaire grondstof? Zo ja, welke contracten heeft de overheid afgesloten om effectief over dit recuperatiesysteem te beschikken, met welke bedrijven, tegen welke datum? Zo neen, waarom heeft de overheid in het recente verleden die overeenkomsten niet kunnen sluiten?
2. Welke deelfracties van het klein gevaarlijk afval zullen op die manier als secundaire grondstof gerecycleerd kunnen worden?
3. Welke maatregelen heeft de overheid genomen om voor die secundaire grondstoffen afzetmarkten te vinden?
4. Welke maatregelen heeft de Vlaamse Executieve al genomen om de stroom van klein gevaarlijk afval aan de bron in te dijken?
5. Mogen tandartsen de residuen van hun amalgaam-afscheiders, die ze verplicht zijn te installeren in hun tandartsenkabinet op initiatief van de nationale Staatssecretaris voor Milieu, Miet Smet, ook meegeven met de milieubox, of zal de Minister hen stimuleren een afzonderlijk circuit voor tandartsen-amalgaam op te zetten?

Antwoord

1. De recycleerbare fracties in het KGA zijn in hoofdzaak:
 - dierlijke- en plantaardige oliën en vetten
 - minerale oliën;
 - autobatterijen en andere (onder andere zilverbatterijen).

Deze fracties worden in het Vlaamse Gewest gezien hun positieve marktwaarde opgehaald en gerecycleerd door privé-ondernemingen. Door het volume en het gewicht die deze drie voornoemde fracties binnen het KGA innemen kan de te recupereren of recyclen hoeveelheid geraamd worden op ongeveer 50 procent. Gemeenten en intercommunales hebben individueel met de aangewezen ophalers contracten afgesloten.

2. Overeenkomstig artikel 1 van het KGA-besluit van 13 maart 1991 kunnen als secundaire grondstof gerecycleerd worden:
 - plantaardige en dierlijke vetten;
 - plantaardige en minerale olie;
 - auto-accus en andere;
 - fotografisch zilver.

Voor wat betreft solventen kunnen sommige eveneens in aanmerking komen voor recyclage doch de kleine hoeveelheden en de grote diversiteit zal recyclage technisch moeilijk haalbaar maken.

Voor in punt 2 opgesomde recycleerbare KGA is reeds in voldoende mate een afzetmarkt aanwezig zonder dat tussenkomst van overheid vereist is.

4. Het Afvalstoffenplan 1991 -- 1995 voorziet onder andere in bron- en effectgerichte maatregelen voor het voorkomen en/of reduceren van volgende stromen:
 - batterijen;
 - solventen;
 - halogeen koolwaterstoffen.

De uitwerking van de maatregelen met betrekking tot deze gevaarlijke stoffen zullen het voorwerp uitmaken van dynamische meerjarenplannen, waarin doelstellingen, reductiequota's, actieprogramma's in overleg met de betrokken sectoren zullen worden gedefinieerd (de zogenaamde preventieconvenanten). Indien deze aanpak niet tijdig tot resultaten leidt, zal wetgevend worden opgetreden.

Het verzamelen en het selectief scheiden van KGA bij de bron wordt gestimuleerd door aangepaste voorlichting of educatie, sensibilisering, administratieve verplichtingen (onder andere registratiesysteem) alsook door het voorzien van speciale recipienten. Deze kunnen niet alleen een aansporing inhouden tot het selectief houden van de KGA, maar bij afgeleide ook sensibiliseren tot voorkoming en recyclage.

5. Overeenkomstig artikel 1 paragraaf 1 van het KGA-besluit van 13 maart 1991 kan amalgaam die vrijkomt in de tandartsenpraktijk niet beschouwd worden als gevaarlijke huishoudelijke afvalstoffen en derhalve mogen zij niet met de milieubox meegegeven worden.

Vraag nr. 8 van 7 februari 1992 van de heer L. BARBE

Bossen van Vlaams Gewest — Verpachten van jacht-rechten

De jacht is een omstreden activiteit die heel wat mensen niet onberoerd laat. In een studie van AROL, dienst Groen, Waters en Bossen: Problematiek rond de jachtbeoefening, worden een aantal zaken hieromtrent duidelijk gesteld:

- "Vooraf t.a.v. het natuurbeheer moet uitdrukkelijk gesteld worden dat jacht (of een analoge ingreep) slechts in zeer uitzonderlijke gevallen theoretisch wenselijk is — afgezien van de praktische (lokale) werkzaamheid van de betreffende maatregel."
- "De jagerij is niet echt in natuurbewoud geïnteresseerd."

Het verheugt me dat de administratie bevoegd voor jacht dergelijke klare standpunten verkondigt.

Ik verneem echter ook dat het Vlaams Gewest nog jaarlijks de jachtrechten van een deel van haar bossen verpacht.

1. Is het verpachten van de jachtrechten van de bossen van het Vlaams Gewest niet strijdig met de ecologische functie van deze bossen ?
2. Beperkt het verpachten van de jachtrechten niet de recreatieve functie van de bossen gezien de mogelijke conflicten tussen jagers en wandelaars ?
3. Van hoeveel hectare bos in eigendom van het Vlaams Gewest worden de jachtrechten verpacht ? Hoeveel brengt dit verpachten op ? (Graag cijfers voor de laatste drie jaren en dit per provincie).
4. Van welke bossen van het Vlaams Gewest worden de jachtrechten verpacht ?

Antwoord

1. Het bosdecreet van 13 juni 1990 stelt als basisprincipe voorop dat bossen verschillende functies kunnen vervullen, zo onder meer ecologische en ook fauna- en florabeherende functies. Het stipuleert verder ook dat één van de streefdoelen ten behoeve van de ecologische functie bij het beheer van de openbare bossen het bevorderen van het ecologisch evenwicht is.

Het verpachten van de jachtrechten in de domeinbossen moet gezien worden als een beheersdaad ter realisatie van voormelde functies. Zo is in bepaalde gevallen jachtverpachting aangewezen om te vermijden dat een te grote wildpopulatie belangrijke schade zou veroorzaken aan jonge bosaanplantingen.

2. In bossen die een relatief intense recreatie kennen worden de jachtrechten niet verpacht. Slechts in 19 procent van het bosareaal van het Vlaamse Gewest worden de jachtrechten verpacht. In de verpachtingsvoorwaarden wordt duidelijk gesteld dat de jacht geen beperking mag vormen van de normale bosrecreatie.

De praktijk wijst uit dat er in de domeinbossen waar de jachtrechten verpacht worden nagenoeg geen conflicten voorkomen tussen jagers en recreanten. Het kan uitzonderlijk voorkomen dat in tegenstrijd met dit beleid de jachtrechten nog uitgeoefend worden door derden ten gevolge van bepalingen in de aankoopacten, die moeten nagevolgd worden.

3. Oppervlakte domeinbos verpacht voor de jacht in het Vlaamse Gewest (ha).

		1991	1990	1989
Oost-Vlaanderen	opp.	308,04	308,04	308,04
	bedrag	422.276	442.276	442.276
West-Vlaanderen	opp.	19,69	96,18	96,18
	bedrag	11.000	164.500	164.500
Antwerpen	opp.	141,34	141,34	977,08
	bedrag	245.000	245.000	1.076.000
Limburg	opp.	1457,38	1421,12	1239,23
	bedrag	2.205.000	1.906.000	1.246.100
Vlaams-Brabant	opp.	1037,18	1042,18	1042,18
	bedrag	745.000	749.000	722.000
Totaal	opp.	2963,63	3008,86	3662,71
	bedrag	3.648.276	3.506.776	3.650.876
Gem. pacht-prijs/ha		1231	1165	997

4. Lijst der bossen waarvan het jachtrecht verpacht wordt (situatie op 01/02/1992).

- Oost-Vlaanderen Beiaardbos (Kluisbergen)
 Drongengood (Maldegem-Knesselare)
 Hooggoed (Aalter)
 Moerbekebos-Karkoolbos (Geraardsbergen)
 Maeydonck (Berlare)
 Paardeweide (Wichelen)
 Oude Schelde (Dendermonde-Berlare)
- West-Vlaanderen Veldbos (Aatrijke)
 Vuile Moere (Loppem)
 Smisjesbos (Brugge)
 Merkembos (Merkem)

Antwerpen : Schootse Hoek (Baarle-Nassau)

Vlaams-Brabant : Meerdaalwoud (Oud-Heverlee)
 Ter Rijstbos (Heikruis)

- Limburg : Galgenberg (Hasselt)
 Het Holland (Kortesseem)
 Grote Bos (Genoelselderen)
 Belle Vue (Kortesseem-Borgloon)
 St.-Jansberg (Zelem)
 Schoonbeek (Bilzen)
 Hornebos-Heiken-Hoeksken (Heers)
 Hasselterbroek (Bree)
 Dorperheide (Meeuwen)
 Kraanberg (Houthalen)
 Pijnven (Eksel-Lommel-Overpelt)
 Vieversel-Melisbroek (Zolder-Lummen)
 Gerhagen (Tessengerlo)
 Op 't Stort (Lommel)
 Lozerheide (Lozen-Bocholt)

Ten slotte wens ik te benadrukken dat het geciteerd rapport Problematiek rond de jachtbeoefening werd opgesteld door de werkgroep Sociale en Economische Betekenis van het Bos van de RUG en dat de hierin geformuleerde stellingen niet noodzakelijk dezelfde zijn als die van de administratie.

**Vraag nr. 9
 van 7 februari 1992
 van de heer L. BARBE**

Regionaal Landschap Vlaamse Ardennen — Ondertekening milieuconvenant door gemeenten

In het recente verleden heeft de Gemeenschapsminister van Leefmilieu en Natuurbehoud terecht via de Koning Boudewijnstichting financiële ondersteuning gegeven aan de Stichting Omer Watez te Oudenaarde. Deze regionale milieuvereniging is er immers in geslaagd een groot sociaal draagvlak te vormen en in stand te houden voor de realisatie van het Regionaal Landschap Vlaamse Ardennen.

Tot mijn verbazing stel ik vast dat een aantal schepencolleges tot nu toe het milieuconvenant nog niet ondertekend hebben, alhoewel dit een gedroomd instrument is om het Regionaal Landschap Vlaamse Ardennen mee gestalte te helpen geven.

1. Welke gemeenten gelegen in het werkingsgebied Regionaal Landschap Vlaamse Ardennen in het bijzonder en in het arrondissement Oudenaarde-Aalst hebben het milieuconvenant nog niet ondertekend ?
2. Welke concrete initiatieven heeft de Gemeenschapsminister of zijn voorganger T. Kelchtermans ondertussen al genomen om die weigerachtige gemeenten alsnog te overtuigen om dat milieuconvenant te ondertekenen ?

Antwoord

Enkel de gemeente Horebeke, gelegen in het werkingsgebied Regionaal Landschap Vlaamse Ardennen, heeft het milieuconvenant nog niet ondertekend.

Binnen het arrondissement Oudenaarde-Aalst zijn het de gemeenten Kruishoutem, Wortegem-Petegem, Horebeke, Erpe-Mere en Lierde die het milieuconvenant nog niet hebben ondertekend.

Het is ook mijn zorg om deze weigerachtige gemeenten alsnog te overtuigen om het milieuconvenant te ondertekenen. Aan de Cel Planning, Mer en Promotie van de administratie Milieu, Natuur en Landinrichting heb ik dan ook de opdracht toevertrouwd concrete initiatieven uit te werken om enerzijds te informeren naar de beweegredenen van niet-ondertekening door desbetreffende gemeenten en anderzijds om deze gemeenten te overtuigen alsnog toe te treden tot het milieuconvenant.

Vraag nr. 10 van 7 februari 1992 van de heer L. BARBE

Ijzergieterij te Herne — Watervervuiling

Een ijzergieterij te Herne zorgt plaatselijk voor milieu-problemen. Het bedrijf zou niet alleen de lucht vervuilen, maar ook afvalwater lozen dat via de riolering in een zijbeek van de Marke terecht komt. Het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie stelde al sterk verhoogde concentraties fenolen vast in de Marke. Fenolen kunnen vrijkomen bij gietprocessen.

De Marke heeft als bestemming van drinkwater te voorzien. In het Vlaamse gedeelte van het Markebekken worden de volgende jaren belangrijke investeringen in rioleringen en waterzuiveringsinfrastructuur gedaan. Aangezien dat bedrijf echter in de bovenloop van het Markebekken gelegen is, kan het rendement van de investeringen in het Markebekken aangetast worden door de lozingen van dat bedrijf.

1. Wat is het aantal inwonersequivalenten en het aantal vervuilingseenheden dat het bedrijf mag lozen volgens de vergunning ?
2. Welke stoffen mag het bedrijf lozen in de riolering ? In welke concentratie ?
3. Mag het bedrijf ook fenolen lozen ? In welke mate ?
4. Bevat het afvalwater van het bedrijf bestanddelen die de kwaliteit van het oppervlaktewater in het Markebekken ernstig kunnen aantasten ?

5. Wanneer werd het bedrijf de laatste twee jaar door de diensten van de Minister gecontroleerd inzake de lozing van afvalwater ? In welke mate werd de lozingsvergunning gerespecteerd ? Werden er al processen-verbaal op gemaakt ?

6. Zijn er saneringsmaatregelen opgelegd ? Welke ?

Antwoord

Een gelijksoortige vraag werd reeds op 20 november 1990 gesteld door de heer J. Cuyvers (vraag nummer 27, Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1990-1991, nr. 5 van 7 januari 1991, blz. 243). Hierop werd toen het volgende geantwoord : „het betrokken bedrijf heeft bij de VMZ geen lozingsvergunning voor koelwater of voor industrieel afvalwater aangevraagd. Gezien dit bedrijf over geen vergunning beschikt is het ook niet gemachtigd industrieel afvalwater of koelwater te lozen en werd het door de VMZ nooit bemonsterd. Indien er toch een lozing zou gebeuren dan begaat het bedrijf een overtreding. De ijzergieterij werd door de VMZ forfaitair belast en gelijkgesteld in 1989 met een bedrijf met een vervuiling van 39.5 IE” .

Deze toestand is tot op heden niet gewijzigd. Er werden derhalve ook geen saneringsmaatregelen opgelegd.

Ik heb het bestuur Milieu-Inspectie verzocht een onderzoek ter plaatse te verrichten teneinde de geuite beschuldigingen te controleren.

Vraag nr. 11 van 7 februari 1992 van de heer L. BARBE

Ijzergieterij te Herne — Luchtvervuiling

Een ijzergieterij te Herne zorgt plaatselijk voor milieu-problemen. Enerzijds is er stof- en roethinder, anderzijds is er ook enige geurhinder. De luchtvervuiling lijkt deels afkomstig van de emissie van de ovengassen die het bedrijf op vrij lage hoogte loost, deels van opwaaiend stof van de terreinen.

In 1979 werden door het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie een beperkte reeks immissiemetingen rond het bedrijf uitgevoerd. Gezien de aanpassingen in het productieproces sindsdien lijken deze uitslagen me echter niet voldoende om de huidige toestand in te schatten.

Het bedrijf is niet door een bufferzone afgeschermd van de bebouwing. Een intercommunale wil zelfs een 40-tal nieuwe bouwpercelen realiseren op een honderdtal meter van het bedrijf.

1. Van wanneer dateren de meest recente metingen van de luchtverontreiniging te Herne ? Wat zijn daar de belangrijkste resultaten en besluiten van ?
2. Hoeveel emissiepunten heeft het bedrijf ? Wat wordt er geloosd ?
3. Werden er in het bedrijf al emissiemetingen uitgevoerd ? Wat zijn daarvan de belangrijkste resultaten en besluiten ?

4. Beschikt het bedrijf over een rookgaszuiveringsinstallatie ?
5. Welke maatregelen worden er aan het bedrijf opgelegd om de luchtverontreiniging door het bedrijf tegen te gaan ?
6. Werden er de laatste jaren controles verricht bij dit bedrijf en wat zijn de resultaten daarvan ? Is er al proces-verbaal opgesteld ?

Antwoord

1. De meest recente metingen dateren van 13 en 14 juni 1991. Bij gebrek aan concrete voorwaarden in de geldende vergunning worden de resultaten beoordeeld ten opzichte van de TA. lucht-normen uit Duitsland : er werd een gevoelige overschrijding vastgesteld inzake totaalstof, Co, Pb, Mn, en de globale parameters Ni + Pb + Cr + Mn en totale organische koolstof.
2. Het bedrijf heeft twee schouwen. Volgens de recente metingen wordt onder meer geloosd : stof, Co, No², SO², Hf, HCl, Cu, Mg, Pb, Cr, Ni, Mg.
3. zie 1.
4. Er is geen rookgaszuiveringsinstallatie. Deze is niet opgelegd in de uitbatingvoorwaarden.
5. Naar aanleiding van een aanvraag voor uitbreiding van de vergunning werd aan het bedrijf opgelegd een voorlopig saneringsplan op te stellen. Dit plan hield in dat emissiemetingen moesten gebeuren en dat de resultaten moesten getoetst worden aan de TA. lucht-normen (zie 1).

Het bedrijf heeft bijgevolg beslist om de koepelovens te vervangen door roterende aardgasovens en dit in de verlofperiode 1992 of 1993. Aan het bestuur Milieuvergunningen zal opdracht gegeven worden na te gaan of de huidige vergunningsvoorwaarden voldoen of indien nodig moeten worden bijgestuurd.
6. Gelet op de eerder vage vergunningsvoorwaarden werd tot op heden geen proces-verbaal inzake luchtverontreiniging opgesteld.

Vraag nr. 12 van 7 februari 1992 van de heer L. BARBE

Recyclage oud papier — Organisatie

1. In hoeveel gemeenten in Vlaanderen gebeurt er een gescheiden ophaling, georganiseerd door de gemeenten zelf, uitgesplitst over de volgende mogelijkheden :
 - a. containerparken ;
 - b. afzonderlijke papierophaling :
 - wekelijks ;
 - om de 14 dagen ;
 - maandelijks ;
 - andere periodiciteit ;
 - c. combinatie van a en b ?

2. Hoeveel ton papier wordt er jaarlijks opgehaald, uitgesplitst over de mogelijkheden la, lb en lc ?
3. Wat is de gemiddelde kostprijs per ton opgehaald oud papier, uitgesplitst over de mogelijkheden la, lb en lc ? Wat is de gemiddelde verkoopprijs per ton opgehaald oud papier ?
4. Hoeveel ton recyclebaar papier wordt er jaarlijks verbrand in verbrandingsinstallaties ?
5. In welke mate wordt de verbrandingswarmte gerecupereerd ?
6. Hoeveel arbeiders zijn in de sector recuperatie van oud papier tewerkgesteld ?
7. Welke maatregelen heeft de Vlaamse Executieve ondertussen genomen om zelf meer gerecycleerd papier in haar diensten te gebruiken ? Welk effect had dit op de verhouding nieuw papier versus gerecycleerd papier ?
8. Welke maatregelen heeft de Vlaamse Executieve al genomen om de productie van gerecycleerd papier en karton te bevorderen ?
9. Welke kwaliteiten gerecycleerd papier en karton worden in Vlaanderen geproduceerd en welke niet ? Waarom ?
10. Hoe is de productie van gerecycleerd papier de laatste vijf jaar in Vlaanderen geëvolueerd en waarom ?

Antwoord

1. Voor wat de ophaling van oud papier in Vlaanderen betreft, wordt er een onderscheid gemaakt tussen de ophaling van :
 - papier afzonderlijk ;
 - karton afzonderlijk ;
 - papier en karton gemengd.
 De opsplitsing van de gescheiden ophaling tussen huis-aan-huisophaling en inzameling via containerparken geschiedt als volgt :
 - huis-aan-huisophaling van :
 - papier in 11 gemeenten ;
 - karton : in 2 gemeenten ;
 - papier en karton gemengd : in 63 gemeenten ;
 - inzameling via containerpark van :
 - papier : in 27 gemeenten ;
 - karton : in 22 gemeenten ;
 - papier en karton gemengd : in 75 gemeenten ;
 - inzameling via containers van :
 - papier : in 9 gemeenten ;
 - karton : in 1 gemeente ;
 - papier en karton gemengd : in 68 gemeenten.

De periodiciteit van de afzonderlijke papierophalingen is zeer moeilijk te achterhalen, mede doordat de ophaling (door verenigingen bijvoorbeeld) in vele gemeenten vrij onregelmatig verloopt.

2. De jaarlijks opgehaalde hoeveelheid papier, wordt als volgt uitgesplitst :
 - huis-aan-huisophaling :
 - papier : 2.833 ton ;
 - karton : 155 ton ;

- papier en karton gemengd : 17.884 ton ;
totaal : 20.872 ton ;
- containerparken :
 - papier : 2.322 ton ;
 - karton : 901 ton ;
 - papier en karton gemengd : 11.729 ton ;
 - totaal : 14.952 ton ;
- containers :
 - papier : 673 ton ;
 - karton : 100 ton ;
 - papier en karton gemengd : 9.778 ton ;
 - totaal : 10.551 ton.

3. De kostenstructuur voor de behandeling van papier en karton, ziet er als volgt uit (in dalende volgorde) :
- transportkosten (ophalen en wegbrengen) ;
 - sorteren ;
 - persen ;
 - administratie ;
 - onderhoud en afschrijvingen.

De sortering is een belangrijke kostenpost aangezien het sorteren volledig manueel gebeurt.

De gemiddelde kostprijs voor het manipuleren van oud papier bedraagt 1,50 frank/kg en varieert tussen 1,00 frank/kg en 1,70 frank/kg al naargelang van de nodige behandelingen. De kosten voor de verscheidene behandelingen bedragen :

- inzameling : 0,30 frank/kg ;
- vervoer naar recuperatiebedrijf : 0,30 frank/kg ;
- sorteren : 0,60 frank/kg ;
- persen : 0,50 frank/kg.

Nadien moeten de transportkosten voor het vervoer tussen de recuperant en de papier- en kartonfabriek er nog bijgeteld worden.

De kosten hangen dus vooral af van de kwaliteit van het uitgangsprodukt en het gewenste eindprodukt. Hoe beter en homogener de kwaliteit van het uitgangsprodukt, hoe lager de sorteerkosten liggen.

De laatste jaren is de marge van de oud-papierhandelaar sterk gedaald, als gevolg van :

- de sterke stijging van de personeels- en transportkosten ;
- de sterke daling van de verkoopprijzen van oud papier als gevolg van het overaanbod van bepaalde ondersoorten door grootscheepse recuperatie-acties in Duitsland en de USA.

Het verschil tussen de verkoopprijs en de kosten voor het manipuleren is de marge van de recuperant. Van die marge betaalt hij de inzamelaar. Het verschil in kostprijs tussen de verschillende inzamelmethoden kan dus maximaal 30 centiemen/kg bedragen (zie hoger).

4. Over de tonnage recycleerbaar papier dat jaarlijks verbrand wordt in verbrandingsinstallaties, zijn er bij OVAM (en elders waarschijnlijk ook) geen cijfers beschikbaar. Een schatting van 50 procent van de totale tonnage wordt vooropgezet.
5. Ook hier wordt 50 procent vooropgesteld.

6. Voor dit antwoord verwijzen wij graag naar het Nationaal Instituut voor de Statistiek (NIS).

7. Naar aanleiding van de problemen in de oud-papiersector, is in opdracht van OVAM een doorlichting van de oud-papiermarkt gebeurd. Hierbij zijn in verschillende schakels van de bedrijfskolom een aantal zwakke punten naar voor gekomen.

In het kader van de uitwerking van een actieplan voor oud papier, zal overleg plaatsvinden met de desbetreffende sectoren om de verantwoordelijkheden en de te nemen maatregelen vast te leggen. Momenteel gebruikt OVAM reeds grotendeels recyclagepapier. Bovendien wordt in elk bureau gebruikt papier apart ingezameld (met papierbakken) met het oog op recyclage. Met betrekking tot milieuzorg in kantoren zal een model ontwikkeld worden met zelfanalyse mogelijkheden voor het opzetten van een geïntegreerd systeem van preventie en verwijdering (recyclage) van kantooraafval.

8. Concrete maatregelen werden nog niet genomen, maar er is wel het nodige onderzoek gepland (zie ook vraag 7). Dit omvat een grondige analyse van de impact van een verhoging van de recyclage van oud papier op de kostenzijde zonder hierbij de noodzakelijke overheidsmaatregelen (die hiervan een essentieel onderdeel uitmaken) uit het oog verliezen.

9. De verschillende gerecycleerde papier- en kartonsoorten in België worden in de onderstaande tabel afgebeeld.

Tabel : Productie-aandeel, maximale en werkelijke gebruiksgraad van oud papier voor de verschillende papier- en kartonsoorten, 1990.

Papier en karton	Productie-aandeel %	Gebruiksgraad %	
		werkelijk	maximaal
Grafisch papier			
— ongestreken en gestreken papier	61,3	0	20 ?
— dagbladpapier	8,5	± 60	70
Pap. vr. verpakk.			
— verpakk. papier	1,1	90-100	100
— pap. golfkarton	9,7	16,6	40-100 90
— karton vouwdozen	5,8		100 100
Huishoud. papier	9,8	13,6	0-100 100
Andere	3,8	?	?
Gemiddeld	100,0	22,2	?

Bron : Belgische papier- en kartonbedrijven en CO-BELPA en eigen berekeningen.

In de tabel wordt met gebruiksgraad het volgende bedoeld :

gebruiksgraad : $\frac{\text{gebruik van oud papier voor produktie van papier en karton (ton)}}{\text{produktie van papier en karton (ton)}}$

produktie van papier en karton (ton)

De gebruiksgraad van oud papier geeft aldus een idee omtrent de aanwending van oud papier in de produktie van papier en karton.

In 1990 bedroeg de gemiddelde gebruiksgraad dus slechts 22,2 procent, hetgeen een gevolg is van de produktie van hoogwaardige papersoorten in de Belgische papier- en kartonindustrie, waarbij de inzet van oud papier minimaal is.

Recent wordt steeds meer aandacht besteed aan de recycleerbaarheid en de recyclage van papierwaren.

- In het kader van een aantal verpakkingsverordeningen en het convenant in Vlaanderen, zal de industrie genoodzaakt worden fors te gaan investeren in recyclagecapaciteit en zal zij afzetmarkten moeten gaan vinden voor gerecycleerd verpakkingsmateriaal. Kartonverpakkingen op basis van oud papier passen heel goed in deze filosofie. Het is dan ook belangrijk de kartonverpakking te promoten.
- De papierwaren in de enge zin moeten zich zo goed mogelijk aanpassen aan de groeiende belangstelling van de consument voor het milieu. In België is er slechts één bedrijf dat papierwaren op basis van oud papier produceert. Het marktaandeel van de kantoorartikelen bedraagt 60 procent en biedt in principe een enorm potentieel voor het gebruik van recyclagepapier.

De uitbreiding van de produktie heeft enkel zin voor die produkten met een hoge gebruiksgraad. Vooraleer de produktie kan verhoogd worden, moet eerst nagegaan worden of er wel voldoende afzet is. Daarbij spelen het consumentengedrag, de eisen van de distributie en de wetgeving een belangrijke rol.

- Anno 1991 wordt er geen oud papier gebruikt bij de produktie van ongestreken en gestreken papier, maar onderzoek moet uitwijzen hoe een gebruiksgraad van 20 procent bereikt kan worden.
- De gebruiksgraad van oud papier in dagbladpapier kan in de komende jaren toenemen tot 70 procent. Een verdere verhoging zou de kwaliteit van het dagbladpapier aanzienlijk verminderen. Het produktie-aandeel is beperkt tot 8,5 procent.
- Verpakkingspapier en karton voor vouwdozen hebben beiden reeds een gebruiksgraad van oud papier die 100 procent benadert.
- De gebruiksgraad van oud papier in procent voor golfkarton varieert tussen 40 procent en 90 procent, al naargelang de bedrijven. De bedrijven met een lage gebruiksgraad kunnen het gebruik van oud papier in de toekomst verder opvoeren. Omwille van de sterkte-eigenschappen van het eindprodukt moet steeds voor een gedeelte nieuwe vezels gebruikt worden.
- De gebruiksgraad van oud papier in huishoudelijk en hygiënisch papier schommelt eveneens. De Belgische consument wenst toiletpapier op basis van nieuwe vezels. In Nederland, Frankrijk en Duitsland is toiletpapier op basis van oud papier wel verkoopbaar. De gebruiksgraad kan dus nog verder opgevoerd worden. Het nadeel is dat het produktie-aandeel laag is, waardoor

deze verhoging geen spectaculaire invloed zal hebben op de totale gebruiksgraad.

10. In verband met de produktie van gerecycleerd papier zijn enkel cijfers voorhanden van het nationaal verbruik van oud papier door de papierproducenten (bron : COBELPA). Deze vertonen een licht stijgende tendens (225.000 ton in 1985 ten opzichte van 265.000 ton in 1990). Niettegenstaande deze stijging worden voor de toekomst evenwel toch problemen verwacht in verband met de afzet van oud papier.

Ongeveer 22 procent van het oud papier gaat naar de Belgische papier- en kartonfabrikanten. De recuperatiebedrijven weten zeer goed welke kwaliteiten hun klanten wensen. Door een grondige sortering kunnen de recuperatiebedrijven aan deze wensen tegemoetkomen. De overige 78 procent van het oud papier wordt vooral geëxporteerd naar Frankrijk, Nederland en Duitsland. De export bestaat hoofdzakelijk uit lagere kwaliteiten die de recuperanten niet kunnen verkopen op de binnenlandse markt.

Deze lage gebruiksgraad heeft te maken met de structuur van de Belgische papier- en kartonindustrie, die gericht is op hoogwaardige, grafische papersoorten en die een groot deel van de markt uitmaken. De recuperanten spelen een zeer belangrijke rol in de oud-papier sector. De laatste jaren kampen ze echter met heel wat moeilijkheden. Zo is onder andere de afzetmarkt voor oud papier te klein. Er is een onevenwicht tussen vraag en aanbod. De verwerkingscapaciteit van de oud-papierrecuperanten is voldoende groot doch deze van de verwerkende industrie is te klein. De stroom blijft dus niet hangen ter hoogte van de oud-papierrecuperanten maar wel ter hoogte van de papier- en kartonindustrie. De recuperanten zijn derhalve verplicht oud papier te exporteren. Verwacht wordt dat het aanbod van oud papier in de toekomst nog zal toenemen.

Vraag nr. 14
van 7 februari 1992
van de heer J. GEYSELS

Hoge Maay te Antwerpen — Stand van zaken sanering

In januari 1990 besloot de Vlaamse Regering ongeveer 850 miljoen te besteden aan saneringswerken voor de stortplaats Hoge Maay in Antwerpen.

1. Wat is de stand van zaken met betrekking tot de saneringswerken voor het percolaatwater ? Zijn er werken uitgevoerd in de stortzone A ? Zo neen, waarom niet ?
2. Op welke manier wordt het gedraineerde water behandeld ? Wat is de eindbestemming, aangezien de Hoge Maay niet beschikt over een eigen zuiveringsstation ? Wordt dit afvalwater afgevoerd naar het zuiveringsstation Antwerpen-Noord ? Zo ja, welke aanpassingswerken werden uitgevoerd of moeten gepland worden ? Zo neen, welke oplossing is er dan wel gepland ?

3. Is er dienaangaande samenwerking met Aquafin ?
4. Hoeveel bedraagt de actuele kost (onderhoudswerken, aanpassingswerken, . . .) van het zuiveringsstation Antwerpen-Noord ?

Antwoord

1. Vastgelegde bedragen :

Tot op heden werden door de Vlaamse Regering op basis van het koninklijk besluit van 23 juli 1981 gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Executieve van 30 maart 1982, betreffende de subsidiëring van bepaalde werken, leveringen en diensten die op initiatief van ondergeschikte besturen of ermee gelijkgestelde personen worden uitgevoerd, volgende bedragen in samenwerking met de OVAM voorbehouden ter sanering van de Hoge Maay :

1. 30.796.000 frank op het begrotingsjaar 1987 onder de vorm van een vaste belofte van toelage voor de uitvoering van de kleine waterbeheersingswerken en het bedrijfsklaar opstellen van een pompemaal ;
2. 70.924.000 frank op het begrotingsjaar 1990 onder de vorm van een vaste belofte van toelage voor de algemene saneringswerken ;
3. 366.550.000 frank op het begrotingsjaar 1990 onder de vorm van een afzonderlijke overeenkomst tussen de stad Antwerpen en het Vlaamse Gewest.

— Betrekking van deze werken tot de te saneren stortzones :

- De werken vermeld onder 1 hebben in hoofdzaak betrekking op de ondergrondse afvoer van het percolaatwater afkomstig van de stortzones B, C en D ;
- De werken vermeld onder 2 en 3 hebben betrekking op de algemene ondergrondse en bovengrondse sanering van de volledige stortplaats.

— Stand van zaken van deze saneringswerken :

1. Voor de werken vermeld als kleine waterbeheersingswerken is de uitvoering beëindigd.

De ingebruikname is afhankelijk van het tot stand komen van een overeenkomst tussen de stad Antwerpen en de VMM die toelaat dat het afvalwater in het zuiveringsstation van Antwerpen-Noord gezuiverd zou worden. Deze overeenkomst is in voorbereiding.

2. en 3. Betreffende de algemene saneringswerken hebben de werken nog geen aanvang genomen. Er moet vermeld worden dat aan de stad Antwerpen bijkomende vergunningsvoorwaarden werden opgelegd waardoor de oorspronkelijke saneringswerken op zich niet voldoende zouden zijn. Dit houdt onder meer verband met de opgelegde voorzieningen voor de stortzone A.

De stad Antwerpen heeft beroep aan-

getekend naar aanleiding van deze bijkomende vergunningsvoorwaarden. Momenteel is er nog geen uitsluitel in verband met het ingediende beroep. Pas daarna kan overgegaan worden tot een eventuele aanpassing van het ontwerp en het uitschrijven van een aanbesteding.

2. Het percolaat en draineringswater van de Hoge Maay :

Het percolaat en draineringswater van de Hoge Maay zal met een door de stad Antwerpen aangelegde persleiding aangevoerd worden naar de RWZI Antwerpen-Noord.

De RWZI Antwerpen-Noord werd door de waterzuiveringsmaatschappij geoptimaliseerd en aangepast met een driedelig doel, te weten :

- a. zuivering percolaat en draineringswater van de Hoge Maay ;
- b. zuivering huishoudelijk afvalwater van Antwerpen-Noord (Kapellen, Ekeren, Hoevenen, Stabroek) ;
- c. zuivering van externe afvalstromen (septisch materiaal).

De mogelijkheid op de RWZI laat zowel fysico-chemische als biologische zuivering toe. De revisie-, aanpassings- en optimalisatiewerken zijn dan ook uitgevoerd om het voorgestelde drieledige doel te kunnen bereiken.

Het starten van de RWZI is bezig en de overeenkomst tussen de stad Antwerpen en de VMM is in opmaak.

- 3 Samenwerking Aquafin :

Neen.

- 4 Actuele kost zuiveringsstation Antwerpen-Noord :

De actuele kosten gemaakt voor de RWZI Antwerpen-Noord zijn als volgt samengesteld :

Burgerlijke bouwkunde :	12.348.224 frank
Elektro-mechanica :	6.404.841 frank
Werken eigen onderhoudsdienst :	10.329.497 frank
Aanloopkosten tot febr. '92	809.535 frank
<hr/>	
Algemeen totaal	29.892.097 frank

Vraag nr. 15 van 7 februari 1992 van de heer J. VALKENIERS

Waterdistributiebedrijf — Dreiging met afsluiten watermeter

Naar verluidt worden gezinnen die zeer weinig drinkwater gebruiken door de betrokken waterdistributie-maatschappij bedreigd met het afsluiten van de watermeter. Meteropnemers zouden zelfs gesuggereerd hebben om het nodige aantal kubieke meters gewoon door de gootsteen te spoelen !

Het gaat hier om oudere mensen die een traditionele spaarzaamheid (onder meer ook door het gebruik van regenwater voor diverse karweien) koppelen aan een bescheiden levenswijze (geen badkamer, geen afwas-machine, geen boiler, . . .).

Graag vernam ik van de Gemeenschapsminister waarop men zich baseert en of dit wel in overeenstemming is met de heersende tendens om het wat soberder en spaarzamer te doen, onder meer met het drinkwater.

Antwoord

Bij navraag bij de voornaamste waterdistributiemaatschappijen in Vlaanderen kon er geen bevestiging gekregen worden van genoemde praktijken waarbij gedreigd wordt met het afsluiten van de watermeter in geval van een te gering verbruik.

Als Gemeenschapsminister van Leefmilieu keur ik dergelijke praktijken scherp af. Men moet immers streven naar een rationele energie- en grondstoffenconsumptie, ook voor wat het drinkwater betreft. Ik zal er binnen het kader van mijn bevoegdheden dan ook naar streven betreffende praktijken — indien ze voorkomen — te elimineren, en integendeel aanzetten geven tot een algemene stimulering van het zuinig omspringen met drinkwater.

Vraag nr. 16 van 7 februari 1992 van de heer J. VALKENIERS

Heffing ter bescherming van de oppervlaktewaters — Anomalieën

Na de jongste verkiezingen waren er (opnieuw) heel wat beschouwingen over de groeiende kloof tussen burger en overheid. Een kloof die te maken heeft met onder meer de manier waarop de overheid zich allerlei kunstgrepen in haar beleid permitteert en waartegen de burger in feite geen verweer heeft.

Zo melden gebelgde burgers mij dat ze verplicht worden tot de betaling van een (nieuwe) belasting : de heffing van het Vlaams Gewest ter bescherming van de oppervlaktewaters tegen verontreiniging. Die heffing wordt berekend op het drinkwaterverbruik zoals dit gefactureerd wordt door de betrokken waterdistributiemaatschappij in 1990.

Nu zijn er echter mensen die, omdat hun huizen niet aangesloten zijn op een drinkwaterleiding, noodgedwongen putwater gebruiken (op eigen kosten en risico, ook inzake maatregelen van preventie en sanering van dit oppervlaktewater). Voor de Vlaamse Milieumaatschappij is dat uiteraard geen onoverkomelijk probleem : ze bepaalt eigenmachtig een fictief verbruik van 30 m³ per persoon. Even narekenen leert ons dat dit overeenkomt met 80 liter drinkwater per dag en per persoon. Voor een gezin met twee kinderen zou dat betekenen dat die mensen twee emmers drinkwater per uur verbruiken gedurende dag en nacht, het hele jaar door ! Dit past wellicht in de spaarzaamheidscampagnes van de overheid. . .

Vermits we in een rechtsstaat leven kan de betrokken burger in beroep gaan. Zij hebben dat bijvoorbeeld

vroeger ook reeds gedaan in verband met de aanleg van een stortterrein en van de TGV in hun buurt. Dat heeft hen geleerd dat dergelijke beroepen hen tijd en geld kosten en dat de overheid soms met voorgedrukte teksten hun bezwaren terzijde legt ; dat de eigenaar van de nabijgelegen stortplaats ondanks klachten ongestoord niet-toegelaten afval zonder voorzorgen verder mag storten in een zandgroeve tot onder de grondwaterspiegel. . .

Verder vermeldt het aanslagbiljet (in hoofdletters nota bene) dat het instellen van een beroep geen uitstel van betaling geeft. Er komt dan een dwangbevel, waarbij men ook rekening zal houden met verwijlintersten en een bijkomende boete gelijk aan het dubbel van wat niet betaald werd. Wie dan nog wil procederen kan naar de rechtbank van.. .Dendermonde gaan ! Met andere woorden de burger zal noodgedwongen betalen maar zal het later wel proberen te recuperen door bijvoorbeeld zijn stemgedrag bij de verkiezingen of door inciviek gedrag (belastingontduiking). . .

1. Zou het niet klantvriendelijker zijn betwistingen te regelen via een verzoeningsprocedure, via een wrelambtenaar die zo de overheid op de hoogte kan brengen van de anomalieën in de bestaande wetgeving ? Zou het niet wenselijk zijn tijdens deze procedure de betaling op te schorten ?
2. Waarom wordt voor gezinnen met een eigen waterwinning niet gewoon forfaitair de minimumheffing toegepast zodat de overheid niet verplicht is verbruikte kubieke meters drinkwater te fantaseren ?
3. Gezinnen die wensen belast te worden op de werkelijk verbruikte hoeveelheid drinkwater, geleverd door een waterdistributiemaatschappij, kunnen zich misschien beter aansluiten op de drinkwaterdistributie. Hoe verloopt hiervoor de procedure ? Is dit een recht en gebeurt dit dan ook gratis ?
4. Hoeveel gezinnen waren op 1 januari 1991 (nog) niet aangesloten op een waterdistributiemaatschappij ?

Antwoord

In de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewaters (zoals gewijzigd bij decreet van 21 december 1990 houdende begrotingstechnische bepalingen alsmede bepalingen tot begeleiding van de begroting 1991) is enkel de beroepsprocedure beschreven bij ambtshalve aanslag.

Andere beroepsmogelijkheid werd niet voorzien. omwille van het algemeen principe van behoorlijk bestuur werd door de VMM aan alle heffingsplichtigen toch de kans geboden bezwaar aan te tekenen tegen de gevestigde heffing.

Ongeveer 65000 heffingsplichtigen hebben van deze mogelijkheid gebruik gemaakt.

Bij het bezwaar werden enkel voldoende motivatie en het toevoegen van de nodige bewijsstukken als normvereisten gesteld. In die zin kon deze procedure als een verzoeningsprocedure worden betiteld.

De anomalieën in de bestaande wetgeving zijn in-

middels voldoende onderkend en zullen bijgestuurd worden via aanpassing van de decretale bepalingen om een structurele oplossing aan de gerezen problemen te bieden. Het decreet voorziet niet in een opschorting van betaling tijdens de beroepsprocedure.

Deze opschorting is evenmin aangewezen omdat dit heffingsplichtigen zou aanzetten tot het indienen van beroep of bezwaar om zo de betaling uit te stellen.

- 2 Vanuit het principe : de vervuiler betaalt voor zijn vervuiling, werden de gezinnen met een eigen waterwinning belast volgens een grondslag proportioneel aan de gezinssamenstelling. Men mag er inderdaad redelijkerwijze van uitgaan dat grote gezinnen méér water winnen dan kleine gezinnen. De grondslag is niet gefantaseerd, omdat op basis van wetenschappelijk onderzoek algemeen wordt aangenomen dat per inwoner en per dag ongeveer 100 l water verbruikt wordt. Bij het ontwerpen van de RWZI's wordt zelfs rekening gehouden met een afvalwaterproductie van 150 l per inwoner en per dag.

Het heffingsdecreet voorziet voor de heffingsplichtigen met méér dan 500 kubieke meter waterverbruik per jaar een verbruik van 180 liter per inwoner equivalent.

Uit het bovenstaande blijkt dat de grondslag, 30 kubieke meter per inwoner en per jaar, hiermee in overeenstemming is.

3. De te volgen procedure voor aansluiting op de drinkwaterdistributie verschilt naargelang de waterdistributiemaatschappij waaronder de moederleiding van de potentiële abonnee ressorteert. Hetzelfde geldt voor de aansluitingsprijs ; het staat elk gezin vrij aan te sluiten op een openbaar drinkwaterleidingnet, en de kosten voor de aansluiting maken deel uit van het aansluitingscontract van de waterdistributiemaatschappij in kwestie.
- 4 Alhoewel het decreet van 21 december 1990 een meldingsplicht van eigen waterwinning oplegt (voor 15 maart 1991 hadden alle eigen waterwinners hiervan melding moeten doen aan de VMM) hebben tot op heden hooguit 2000 personen hiervan melding gedaan.

Uit de vaststelling dat ongeveer 500.000 gezinnen niet voorkomen in de bestanden van 1990 van drinkwaterverbruikers zou kunnen aangenomen worden dat maximaal 500.000 gezinnen beschikken over een eigen waterwinning.

Een realistische benadering is dat 200.000 gezinnen effectief eigen water winnen. De overige gezinnen zijn onder de naam van een rechtspersoon op het distributienet aangesloten of bewonen meergezinswoningen met een gemeenschappelijke waterteller.

Vraag nr. 17
van 7 februari 1992
van de heer M. MAERTENS

Starten van mestverwerkingsbedrijven — Contacten met privé-sector

Graag vernam ik van de Minister of er door zijn departement reeds contacten gelegd zijn met de privé-sector voor het starten van mestverwerkingsbedrijven en zo ja, in welk stadium deze contacten zich nu bevinden.

Antwoord

Via het decreet inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen (mestdecreet) van 23 januari 1991 behoort het nemen van initiatieven tot uitbouw en exploitatie van centrale mestverwerkingseenheden, alsook het verrichten, het laten verrichten en het stimuleren van toegepast wetenschappelijk onderzoek met het oog op de een ecologisch, technologisch en economisch verantwoorde vermindering van het mestoverschot, tot de opdrachten van de Mestbank. De activiteiten van de Mestbank werden toegewezen aan de Vlaamse Landmaatschappij (VLM) door hetzelfde decreet. Aan het toegepast wetenschappelijk onderzoek mag ten hoogste vijf procent van de inkomsten uit de basis- en afzetting besteed worden.

Mestverwerking is kapitaalsintensief en gebeurt omwille van het schaafeffect best in gecentraliseerde eenheden. Het is van belang dat de kapitaalsintensieve initiatieven voor mestverwerking onderbouwd zijn door de resultaten van toegepast wetenschappelijk onderzoek. Om de beperkte middelen die voor het onderzoek beschikbaar zijn zo gefundeerd mogelijk aan te wenden, worden deze aanvragen beoordeeld door de adviesgroep Wetenschappelijk Onderzoek (opgericht in december 1991). Uit de door de adviesgroep geselecteerde projecten kiest de Raad van Bestuur van de Vlaamse Landmaatschappij het(de) te steunen project(en).

In de loop van het jaar 1991 werden 2 projecten goedgekeurd. Eén ervan betrof het onderzoek naar de mogelijkheden voor verwerking van dunne mengmest (kalvergier en zeugenmengmest) in het grensgebied van de provincies Noord-Brabant (NI) en Antwerpen. De kalvermesterijbedrijven zijn vooral in deze grensoverschrijdende regio geconcentreerd.

Deze mestsoorten zijn door het hoge percentage aan water en het lage nutriëntengehalte weinig aangewezen voor transport naar mestarme gebieden en voor het gebruik als bemesting op cultuurgronden. De afzetmogelijkheden voor kalvergier zijn dan ook beperkt.

Dit project werd gerealiseerd met de hulp van het Fonds voor Regionale Ontwikkeling, dat bereid was 50 procent van de kosten voor een grensoverschrijdend onderzoeksproject te subsidiëren.

Het onderzoeksproject werd opgezet en begeleid door een begeleidingsgroep met vertegenwoordigers uit Vlaanderen en Nederland. De volgende Vlaamse instellingen/organisaties waren erbij betrokken :

— de Vlaamse Landmaatschappij (Mestbank) ;

- de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij Antwerpen ;
- de Provinciale Dienst voor Land- en Tuinbouw van Antwerpen ;
- de Belgische Boerenbond ;
- de Beroepsvereniging voor de kalfsvleessector.

De opdrachthouder aan Vlaamse zijde was het Ingenieurs-, Architecten- en Coördinatiebureau Stabo CV, Leuven.

Het project omvatte twee fasen namelijk een studiefase en een pilootproject. De studiefase eindigde op 31 december 1991 en behandelde volgende technieken :

- een indampstechniek in Nederland ;
- een biologische verwerking met fysica-chemische fase in Vlaanderen.

In Vlaanderen werd het onderzoek gericht op een verregaande biologische afbraak van dunne mest tot een loosbaar effluent enerzijds, en een maximale verwijdering van nutriënten anderzijds.

Het resultaat van de Stabo-studie toonde aan dat de verwerking van dunne mest in een laag belast actief-slibinstallatie technisch en financieel haalbaar is. De kostprijs voor verwerking zou bij volle capaciteitsbenutting 212 frank/ton bedragen, exclusief transportkosten, kosten voor nutsleidingen, aankoop van gronden en andere.

Het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling zou nog 600.000 ECU (NI + VI) ter beschikking stellen, indien in de loop van 1992 aan de bouw van een pilootinstallatie begonnen wordt in beide provincies.

Langs Nederlandse zijde worden reeds de eerste schikkingen getroffen voor de bouw van een mobiele indampendeheid. om het gereserveerde geld van het EFRO te kunnen verkrijgen zal langs Vlaamse zijde wel dra een beslissing worden genomen over de bouw van de pilootinstallatie.

Vraag nr. 18
van 7 februari 1992
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Serres in Opwijk — Klachten van omwonenden over verbrandingsneerslag

De toepassing van de milieuwetgeving heeft in het verleden reeds herhaaldelijk aangetoond dat particuliere belangen in conflict komen met het algemeen belang en met andere particuliere belangen.

In meerdere gemeenten zijn er bloemenwekerijen en serres die door verbranding neerslag veroorzaken. De neerslag bestaat uit bruingele vlekken die onuitwisbaar achterblijven op arduinen dorpels, stenen, klinkers, wasgoed en bladgroenten.

Herhaalde klachten bij de bevoegde overheden (gemeente en gewest) blijven zonder gevolg. Zelfs inspecties door AROL, nu AMINAL, bleven zonder gevolg voor de vervuiler.

Kan de Minister mij mededelen :

1. of zijn administratie weet heeft van klachten in de gemeente Opwijk over neerslag veroorzaakt door serrebedrijven ;
2. wat er gedaan wordt om aan de klachten van de omwonenden tegemoet te komen ?

Antwoord

Ik verzoek het lid nadere inlichtingen te verstrekken omtrent de ligging van de serres in Opwijk. De vraag is te algemeen geformuleerd om een passend antwoord te verstrekken.

Vraag nr. 19
van 7 februari 1992
van de heer M. CAPOEN

Bestuur Milieu-inspectie — Buitendiensten West-Vlaanderen

Op 9 februari 1991 werden door het kabinet van Leefmilieu provinciale buitendiensten van het Bestuur Milieu-inspectie (BMI) in Vlaanderen opgericht.

Eén jaar na de oprichting blijken die BMI's volgens persberichten allesbehalve operationeel te zijn, althans in West-Vlaanderen (Brugge).

De kritiek is niet mals, getuige volgende bloemlezing van de Brugse toestand :

- Er zijn slechts drie dienstwagens voor 17 mensen waarvan 12 inspecteurs. Nochtans was er een bezetting van 25 personen gepland waarvan 20 inspecteurs.
 - Er is maar één personal computer om de gegevens van 15.000 Westvlaamse bedrijven bij te houden. De aanvraag voor de offertes zou in Brussel blijven hangen..
 - Er kunnen geen analyses worden verricht, er kunnen geen stalen worden genomen van luchtvervuiling of giftig afval.
 - Voor de controle op het afvalwater werden de contracten met drie erkende laboratoria niet hernieuwd.
 - Veel particulieren, gemeentebesturen en andere officiële instanties klagen dat ze geen antwoord kregen op door hen aangevraagde onderzoeken.
1. Kan de Minister bovenstaande informatie bevestigen ?
 2. Wat is de reden voor het personeelstekort en het gebrek aan uitrusting van de Westvlaamse BMI ?
 3. Hoe is de toestand van de andere BMI-provinciale buitendiensten in Vlaanderen ?
 4. Wat is de werkachterstand van de BMI-West-Vlaanderen ? Van de andere buitendiensten ?
 5. Wanneer zal het personeelstekort aangevuld worden ?

6. Wat is de reden voor het in Brussel blijven hangen van de aanvraag voor offertes voor personal computers? Wanneer zal de BMI beschikken over de noodzakelijke uitrusting?

7. Hoe evalueert de Minister de werking van de BMI-buitendiensten na één jaar oprichting?

Antwoord

De reorganisatie van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, alsmede het starten van een nieuwe administratie met nieuwe opdrachten die toevertrouwd werden aan ambtenaren die niet allen met deze taken ten volle vertrouwd zijn, heeft aanleiding gegeven tot de verwachte problemen inzake operationalisering.

Deze problemen werden nog aangescherpt door ontoereikende werkmiddelen waardoor noodzakelijke uitrustings- en gebruiksgoederen niet of in onvoldoende mate konden verworven worden.

De aangehaalde problemen waren niet eigen aan één bepaald bestuur van de administratie Milieu, Natuur en Landinrichting, maar werden daar scherper gevoeld.

Ik kan het lid echter verzekeren dat de nodige maatregelen worden getroffen om de operationalisering van het Bestuur Milieu-inspectie te verzekeren. Meer bepaald werd aan de bevoegde administratie de opdracht gegeven om de nodige kredieten tijdig ter beschikking te stellen van de bevoegde diensten zodat hun beschikbaarheid maximaal kan worden verzekerd.

Vraag nr. 20 van 7 februari 1992 van de heer J. EEMAN

MINA-plan — Prioritaire rioleringen

In het MINA-beleidsplan wordt de versnelde aanleg van prioritaire rioleringen gepland.

1. Wat moet men verstaan onder prioritaire riolering?
2. Welke voorwaarden moeten vervuld zijn om een project als prioritaire riolering te kunnen erkennen?
3. Graag kreeg ik een overzicht per gemeente van de in 1991 erkende projecten, met vermelding van het investeringsbedrag per project.

Antwoord

1. Historiek

De voor de zuivering van rioolwaters vereiste infrastructuur werd vroeger opgesplitst in :

1. gemeentelijke rioleringen ;
2. collectoren ;
3. rioolwaterzuiveringsinstallaties.

Aanvankelijk waren de gemeenten bevoegd voor de volledige uitbouw van deze infrastructuur. Na de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de

oppervlaktewateren tegen verontreiniging waren de gemeenten nog alleen bevoegd voor de aanleg van hun gemeentelijke rioleringen.

Deze uit te bouwen rioleringsnetten zijn aangegeven in de gemeentelijke rioleringsplannen (TRP-totale rioleringsplannen).

De aan te leggen collectoren en te bouwen rioolwaterzuiveringsinstallaties zijn aangeduid in de vroeger door de waterzuiveringsmaatschappijen en nu verder door de Vlaamse Milieumaatschappij op te stellen Algemene Waterzuiveringsprogramma's (AWP's).

2. Saneringsprobleem

Het MINA-beleidsplan 1990-1995 plant versnelde uitbouw van de nog ontbrekende rioolwaterzuiveringsinfrastructuur. Om de waterkwaliteitsdoelstellingen, zoals bedoeld bij besluit van de Vlaamse Executieve van 21 oktober 1987, tegen 1995 te kunnen bereiken, wordt voorrang gegeven aan het wegwerken van alle bestaande (belangrijke) lozingen van ongezuiverd rioolwater in oppervlaktewateren. Het creëren van nieuwe bijkomende lozingen van ongezuiverd rioolwater in oppervlaktewater moet om dezelfde reden vermeden worden.

Bestaande lozingen van ongezuiverde rioolwaters in oppervlaktewater moeten weggewerkt worden door deze lozingspunten te verbinden met een collectorennet dat de rioolwaters naar rioolwaterzuiveringsinstallaties afvoert. Het opvangen van deze bestaande lozingspunten wordt zeer prioritair gesteld.

3. Begrip prioritaire riolering

Het wegwerken van bestaande lozingspunten van ongezuiverd rioolwater in oppervlaktewater kan — afhankelijk van de lokale situatie — moeten gebeuren :

1. hetzij door de aanleg van een collector, in de mate dat het bestaande lozingspunt aan het beginpunt van een aan te leggen collector is gelegen ;
2. hetzij door de aanleg van een riolering die het lozingspunt verplaatst waardoor het oppervlaktewater of een gedeelte ervan wordt gesaneerd ;
3. hetzij door de aanleg van een riolering die uitmondt in een reeds bestaande riolering of een bestaande of aan te leggen collector, waardoor de afvoer naar een rioolwaterzuiveringsinstallatie wordt verwezenlijkt.

De gemeentelijke rioleringen of gedeelten ervan die onder 2. en 3. vallen zijn prioritaire rioleringen. Omdat de aanleg ervan — gecoördineerd met de uitbouw van het collectorennet en de bouw van de rioolwaterzuiveringsinstallaties — onmisbaar is om de sanering van de oppervlaktewateren te kunnen bewerkstelligen, worden deze prioritaire rioleringen op het door de NV Aquafin uit te voeren investeringsprogramma geplaatst.

Gezien de omvang van de gegevens wordt een lijst per provincie en per gemeente van de in 1991 erken-

de projecten prioritair rioleringen, met vermelding van het investeringsbedrag per project, rechtstreeks aan het lid toegestuurd.

Vraag nr. 21
van 7 februari 1992
van de heer F. DEWINTER

Steun voor sociale huisvesting — Compensaties

Momenteel wordt 30 miljard bestemd voor de sociale huisvesting in de veertien steden die in aanmerking komen voor het Vlaams Fonds voor de Integratie en Kansarmoede (VFIK) .

De helft van dit bedrag zal de privésector moeten inbrengen. Ter compensatie zou er bespaard moeten worden op de premies voor het kopen, bouwen en verbouwen van woningen. Ook de steun voor bedrijfsinvesteringen zou worden verminderd. Kan de Gemeenschapsminister mij meedelen welke concrete compensaties overwogen worden ?

Antwoord

Vooreerst moet er opgemerkt worden dat de steun voor de bedrijfsinvesteringen tot de bevoegdheid van de Voorzitter van de Vlaamse Executieve en Gemeenschapsminister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, de heer L. Van den Brande behoort.

Wat de problematiek van de premies betreft, kan verwezen worden naar het Vlaams regeerakkoord dat bepaalt dat de doelmatigheid van de premiestelsels zal worden geëvalueerd met het oog op een eventuele hervorming.

Vraag nr. 22
van 7 februari 1992
van de heer M. MAERTENS

Mestheffing — Inning via de CERA

De meeste veehouders die mestoverschotten hadden, zijn in het bezit gesteld van het overschrijvingsformulier ter betaling van de basisheffing op de mest voor 1990. Deze heffing wordt geïnd door de NV Mestbank, een instelling van de Vlaamse Gemeenschap.

De openbare besturen doen voor hun financiële transacties meestal een beroep op openbare kredietinstellingen, ook al is de wettelijke verplichting daartoe sedert een aantal jaren weggefallen. De Vlaamse Gemeenschap doet meestal een beroep op het Gemeentekrediet, maar voor de mestheffing op de CERA, de privébankinstelling van de Boerenbond. Dit komt bij de landbouwers die niet bij de Boerenbond aangesloten zijn over als een provocerende handelwijze.

1. Waarom heeft de NV Mestbank slechts de CERA aangeduid, en niet een andere financiële instelling die zich niet identificeert met één welbepaalde groep van de landbouwgemeenschap ?
2. Stort de CERA onmiddellijk de geïnde gelden door,

en zo niet, geeft het tijdelijk niet doorstorten aanleiding tot verrijking via intresten ? Zo ja, welke maatregelen heeft de Minister genomen om ervoor te zorgen dat de CERA onmiddellijk de geïnde gelden doorstort op de rekening van de NV Mestbank ?

3. Waarom komt op het aanslagbiljet van de NV Mestbank geen BTW-nummer voor, en wordt er evenmin vermeld waar de inschrijving in het handelsregister werd genomen ?

Antwoord

Ik mag er vooreerst op wijzen dat de NV Mestbank niet bestaat. De Vlaamse Landmaatschappij bestaat wel als overheidsinstelling van de Vlaamse Gemeenschap en de opdrachten in verband met de uitvoering van het mestdecreet (met name de mestbankfunctie) zijn haar toegewezen.

1. De Vlaamse Landmaatschappij is een instelling voor de ontwikkeling van het platteland. Haar voornaamste activiteiten betreffen de ruilverkaveling, de landinrichting, de grondatabank met het geografisch informatiesysteem en de mestbank. Al deze verrichtingen hebben overwegend plaats in het landelijk milieu.

Dat is de reden waarom de VLM tot nu toe gebruik maakte van de diensten van een financiële instelling die eveneens sterk actief is in het landelijk milieu, de CERA. Maar zoals het lid terecht stelt betreft het hier een instelling die nauw gelieerd is met één landbouworganisatie.

Ik zal de VLM dan ook vragen in de nabije toekomst een actuele vergelijking te maken van alle mogelijke faciliteiten, in het bijzonder van de opbrengst van haar gelden, bij de Vlaamse financiële instellingen. Het lijkt mij ook aangewezen om, indien de CERA de beste voorwaarden biedt, een tweede rekening te openen bij een andere financiële instelling, de tweede beste, zodat de landbouwers in dat geval over een keuzemogelijkheid beschikken. Ik wijs hier ook op het feit dat de VLM een pararegionale instelling is van het type B, die bestuurd wordt door een Raad van Bestuur. Die Raad van Bestuur neemt zeker dat soort de beslissingen.

Er moet natuurlijk aan toegevoegd worden dat momenteel de heffing kan betaald worden door bemiddeling van om het even welke bankinstelling (ook de post). Men hoeft dus helemaal geen cliënt te zijn bij de CERA.

2. Het geld wordt volgens de gewone bankregels overgemaakt op de mestbankrekening van de Vlaamse Landmaatschappij. Bedragen die de dinsdag van een CERA-rekening naar de mestbankrekening van de Vlaamse Landmaatschappij overgeschreven worden, krijgen voor de Vlaamse Landmaatschappij valutatum van woensdag. Bedragen die via een andere bankinstelling overgemaakt worden op dinsdag krijgen voor de Vlaamse Landmaatschappij valutatum van donderdag of vrijdag, naargelang het tijdstip in de loop van de dag van overschrijving. De Vlaamse Landmaatschappij beheert haar reke-

ning als een goede huisvader. Er is derhalve geen sprake van het niet tijdig doorstorten. Bovendien is aangevraagd en verkregen om de dagintekening toe te passen.

- 3 De Vlaamse Landmaatschappij is een burgerlijke vennootschap op aandelen onder de vorm van een NV (artikel 1 van de statuten, Belgisch Staatsblad van 2 maart 1990) conform het decreet tot de oprichting van de Vlaamse Landmaatschappij (Belgisch Staatsblad van 29 december 1988). Als dusdanig is de Vlaamse Landmaatschappij ingeschreven in het register van de burgerlijke vennootschappen bij de rechtbank van koophandel te Brussel onder het nummer 1227 (en dus niet in het handelsregister). De Vlaamse Landmaatschappij heeft een BTW-nummer (236 506 685) voor sommige activiteiten. Het innen van heffingen speelt zich af buiten de BTW-sfeer zodat het niet noodzakelijk is het BTW-nummer en het registernummer te vermelden.

Vraag nr. 23
van 7 februari 1992
van mevrouw V. DUA

Teerstorten in Gent — Onderzoek en sanering

Op het grondgebied van de stad Gent zijn er twee teerstorten, waarvan één gelegen is aan de noordrand van het ecologisch zeer waardevolle natuurreservaat De Bourgoyen.

Graag vernam ik van de Minister :

1. of OVAM reeds de invloed van deze storten op de omgeving onderzocht heeft ;
2. zo ja, wat de conclusies zijn van dit onderzoek ;
3. of er reeds een planning tot sanering van deze stortterreinen werd opgemaakt
4. wie er zal instaan voor de betaling van de kosten van deze sanering.

Antwoord

1. Door de OVAM werden op en rond de betrokken terreinen een aantal boringen en analyses uitgevoerd.
2. Uit dit beperkt onderzoek bleek dat de invloed op het diepe grondwater zeer beperkt is.
3. Een concrete planning tot sanering werd nog niet opgemaakt. Ondertussen worden wel mogelijke oplossingen voor verwijdering onderzocht.
4. Indien OVAM tot ambtshalve sanering moet overgaan, zullen de kosten worden teruggevorderd, via de rechtbank, van de ingebreke blijvenden (eigenaars en/of exploitanten).

Vraag nr. 24
van 7 februari 1992
van de heer L. BARBE

Graverijen en storten te Burst (Erpe-Mere) en Herzele — Milieuproblemen

Op de grens van de gemeenten Erpe-Mere en Herzele wordt men al jaren geconfronteerd met belangrijke milieuproblemen. De oorzaak hiervan is te zoeken bij een complex van graverijen en storten dat nog steeds uitbreiding neemt. Put 1 werd volgestort voor er enige wetgeving of controle inzake storten was. Uit analyses blijkt dat het grondwater ter plekke zwaar verontreinigd is door zware metalen. Het gaat hier dus om een verontreinigde site. Bij put 2 werd een betonietwand aangebracht om zagezegd ecologisch verantwoord te storten. Er zou echter ook buiten de betonietwand gestort zijn. Voor het volstorten van put 3 verleende de bestendige deputatie van Oost-Vlaanderen vorig jaar de nodige exploitatievergunning. Buurtbewoners gingen in beroep, maar er is nog steeds geen uitspraak. Ondertussen is put 3 volgestort De stortvoorwaarden werden bij het volstorten van put 3 regelmatig overtreden. De milieu-inspectie kwam verschillende keren ter plaatse en nam ook stalen van grond- en percolatiewater.

Op 30 januari laatstleden verleende de bestendige deputatie van Oost-Vlaanderen een vergunning voor het uitbaten van een vierde stortput, 7,3 hectare groot. De buurtbewoners gaan opnieuw in beroep. In de regeringsverklaring lees ik : "Vergunningen voor bij komende stortplaatsen zullen zeer restrictief worden afgeleverd".

1. Wat is de stand van zaken in de sanering van de verontreinigde site die put 1 wel degelijk is (karakterisatie, saneringsonderzoek, -ontwerp) ? Wat is de nabestemming van put 1 en wanneer moet die gerealiseerd worden ?
2. Is er bij put 2 ook al verontreiniging van het grondwater vastgesteld ? In welke mate ? Hoe zal men dit probleem aanpakken ? Wanneer moet het groenscherm rond put 2 gerealiseerd worden ?
3. In welke mate is het grond- en percolatiewater van put 3 verontreinigd ? Naar welk waterzuiveringsstation wordt het percolatiewater nu afgevoerd ?
4. Welke criteria gebruikt de Minister om al of niet nog nieuwe stortplaatsen te vergunnen ?

Antwoord

1. Stand van zaken van de sanering van de site put 1.

De sanering van de site van put 1 is gepland in het kader van de vergunning voor put 4 die verleend werd door de bestendige deputatie op 31 januari 1992. De ondergrondse sanering zou gebeuren door het aanbrengen van een betoniet scherm rondom de site teneinde grondwaterverontreiniging te beletten.

De nabestemming volgens het gewestplan is landbouwzone. Put 1 werd afgewerkt conform de voorwaarden van de vergunning.

2. Rondom site 2 werd voor de aanvang van de stortactiviteiten een betonietscherm aangebracht om de verontreiniging van grondwater tegen te gaan. Er werd geen verontreiniging door put 2 vastgesteld. Ingevolge het proces-verbaal van voorlopige oplevering van 17 november 1988 werden de aanwezige groenschermen aanvaard.

3. De grondwaterverontreiniging door put 3 zal voorkomen worden door een betonietscherm zoals bepaald in de vergunning.

Uit een vergelijking van de analyseresultaten van watermonsters genomen uit peilputten buiten de stortplaats op 21 januari 1992 blijkt dat de kwaliteit van dit water vergelijkbaar is met de kwaliteit van het water bij de bemonstering die voor het storten, namelijk op 11 september 1991, uitgevoerd werd.

Het percolaatwater wordt momenteel afgevoerd door de firma Janssens Cleaning uit Lokeren.

4. Wat het vergunnen van de exploitatie van nieuwe stortplaatsen betreft zal in de eerste plaats, ter beheersing van de afvalstromen, gesteund worden op het afvalstoffenplan. Verder zal het algemeen verwijderingsbeginsel vervat in titel II van het VLAREM (artikel 104) bij de beoordeling van milieuvergunningaanvragen als basis dienen. Volgens dit beginsel moet voor de verwijdering, anders dan ophalen, sorteren en vervoeren, van afvalstoffen, rekening houdend met de best beschikbare schone technologieën die geen overmatig hoge kosten meebrengen, verplicht de voorkeur gegeven worden aan het hergebruik, de terugwinning of recuperatie van de afvalstoffen.

Slechts wanneer geen andere verwijderingswijze in aanmerking komt op basis van de best beschikbare schone technologieën die geen overmatig hoge kosten meebrengen, kan overgegaan worden tot het storten van de afvalstoffen op of in de bodem.

Vraag nr. 25
van 7 februari 1992
van de heer L. BARBE

Milieuconvenant — Administratieve richtlijnen voor de gemeenten

286 van de 308 Vlaamse gemeenten reageerden al positief op het aanbod van de vorige **Gemeenschapsminister** voor Leefmilieu om een milieuovereenkomst te ondertekenen. De ondertekenende gemeente moet het MINA-beleid planmatig uitvoeren. Daarom moet ze alle beschikbare gegevens inventariseren en een openbaar rapport opstellen over de situatie van de natuur en het milieu in de gemeente. In het kader van de groene hoofdstructuur Vlaanderen kan de gemeente een lokaal natuurontwikkelingsplan opmaken.

De Administratie voor Milieu, Natuur en Landinrichting (AMINAL) zal richtlijnen, modellen en handleidingen publiceren. Met die richtlijnen zullen de gemeenten de nieuwe initiatieven gemakkelijker kunnen voorbereiden. Daardoor zullen de inventarissen en de natuurontwikkelingsplannen ook eenvormiger zijn, zo-

dat de diensten van de Vlaamse Gemeenschap de resultaten van de verschillende gemeenten ook makkelijker kunnen vergelijken.

Vermits het succes van de milieuconvenanten voor een groot deel mee bepaald zal worden door de adequate administratieve ondersteuning door de diensten van de Minister, krijg ik graag een antwoord op volgende vragen.

1. Welke richtlijnen, handleidingen en modellen zijn al gepubliceerd in verband met het milieuconvenant ?
2. Welke initiatieven heeft de Gemeenschapsminister al genomen om de inspanningen van de gemeenten in het kader van het milieuconvenant te coördineren ?

Antwoord

Tot nu toe werden er nog geen richtlijnen, handleidingen en/of modellen gepubliceerd in verband met het milieuconvenant. Wel werd door de Cel Planning, Mer en Promotie van de Administratie Milieu, Natuur en Landinrichting aan alle Vlaamse steden en gemeenten een ontwerp van handleiding doorgegeven met richtlijnen tot het opstellen van de gemeentelijke inventaris, het gemeentelijk milieubegeleidingsplan en het gemeentelijk milieuontwikkelingsplan. Aan de hand van de opmerkingen van de steden en gemeenten op vermeld ontwerp van handleiding zullen door AMINAL definitieve richtlijnen uitgewerkt worden.

Het is ook mijn zorg om de inspanningen van de gemeenten in het kader van het milieuconvenant te coördineren. Aan de Cel Planning, Mer en Promotie van de Administratie Milieu, Natuur en Landinrichting, heb ik dan ook de opdracht toevertrouwd deze noodzaak tot coördinatie uit te werken in concrete richtlijnen.

Vraag nr. 26
van 10 februari 1992
van de heer H. LAUWERS

Garages bedrijfsvoertuigen met stookolietanks — Toepassing VLAR EM

Een garage ("stelplaats") voor maximum 25 bedrijfsvoertuigen met een stookolietank van 20.000 l behoort volgens het ARAB tot de vergunningsplichtige bedrijven. Volgens het nieuwe VLAREM zou die echter in klasse 3 vallen, waarvoor alleen een meldingsplicht noodzakelijk is.

Is dat juist en zo ja, betekent dat dan dat men voortaan, mits melding, dergelijke garages waar dus ook olie opgeslagen wordt, in woonzones kan installeren zonder enige vergunningsplicht ?

Antwoord

Ik kan het lid bevestigen dat een parkeerruimte voor maximum 25 autovoertuigen, andere dan personenwagens, (VLAREM-indelingsrubriek 15.1) alsmede een opslag van 20.000 l stookolie (VLAREM-indelingsru-

briek 17.3.6), volgens titel 1 van het VLAREM inderdaad in klasse 3 zijn ingedeeld. In de mate dat deze niet behoren tot een inrichting die op basis van andere handelingen in de 1ste of de 2de klasse is ingedeeld, volstaat bijgevolg hiervoor de voorgeschreven melding.

De Vlaamse Executieve heeft op 7 januari 1992 titel II van het VLAREM goedgekeurd waarin milieuvorwaarden zijn vastgesteld die van toepassing zijn op dergelijke 3de klasse- en andere als hinderlijke ingedeelde inrichtingen. De exploitatie van deze inrichtingen, dus ook van de 3de klasse-inrichtingen, mag dus slechts gebeuren mits naleving van deze milieuvorwaarden.

De milieuvorwaarden voor parkeerruimten en stookolieopslagplaatsen verbieden de exploitatie in woonzones niet.

Vraag nr. 30
van 12 februari 1992
van de heer L. BARBE

Afvalwaters — Anaërobe zuivering

Een anaërobe behandeling van zwaar organisch belast afvalwater resulteert in methaangasproductie. Dit geeft in de meeste gevallen aanleiding tot stankhinder.

1. Wordt in Vlaanderen de anaërobe zuivering van afvalwater bij rioolwaterzuiveringsstations toegepast? Zo ja, bij welke stations? Op welke manier wordt daar stankhinder vermeden?
2. Kent de Minister toepassingen van de anaërobe zuivering bij het behandelen van industrieel afvalwater? Hoe wordt daar stankhinder voorkomen? Worden daarvoor specifieke voorwaarden in de milieuvergunning opgenomen?

Antwoord

1. Bij mijn weten wordt het anaërobe zuiveringsproces op huishoudelijk afvalwater niet toegepast in Vlaanderen. Anaërobe zuivering kan enkel toegepast worden op sterk geconcentreerd industrieel afvalwater dat goed biologisch afbreekbaar is.

De industriële afvalwaters van het bedrijf Westimex te Veurne worden door de VMM anaëroob voorgezuiverd. De restverontreiniging wordt behandeld, samen met de huishoudelijke afvalwaters van de stad Veurne en De Panne, op de installatie te Wulpen (aëroob).

Indien de anaërobie goed gerund en permanent gecontroleerd wordt is er geen stankhinder te vrezen; de anaërobie verloopt immers onder een gesloten circuit. Op de installatie in Veurne wordt zoveel mogelijk het geproduceerde methaangas aan het bedrijf afgeleverd.

2. Er zijn in Vlaanderen meerdere bedrijven die hun afvalwater anaëroob behandelen. Momenteel is er echter geen overzicht ter beschikking van de zuiveringssystemen die door de industriële bedrijven worden toegepast.

In de milieuvergunning worden uiteraard alle nodige bepalingen opgenomen die eventuele stankhinder moeten voorkomen.

Vraag nr. 48
van 24 februari 1992
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Kabinet van de Minister — Personenwagens in dienst

1. Welke personenwagens zijn er in dienst van het kabinet?
2. Wat is telkens het bouwjaar, het type en de aanschafprijs?
3. Welke wagen wordt voor het vervoer van de Minister gebruikt, van welk bouwjaar en met welke aanschafprijs?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle Gemeenschapsministers.

Antwoord

Merk	Bouwjaar	Aanschafprijs (BTW inclusief)
Ford Scorpio	PV 1988	792.815
Volvo 740	PV 1988	1.096.560
Volvo 240	PV 1988	691.975
Ford Escort	PV 1988	375.123
Ford Fiësta	PV 1989	297.146

De wagen merk Volvo 740 wordt gebruikt voor het vervoer van de Minister.

T. KELCHTERMANS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 1
van 6 februari 1992
van de heer J. VANDE LANOTTE

Handzame — Gevaarlijk kruispunt Staatsbaan-Kronevoordestraat-Groenstraat

Enkele dagen geleden heeft de gemeenteraad van Kortemark unaniem een motie goedgekeurd waarbij een dringende aanpak van het gevaarlijke kruispunt Staatsbaan-Kronevoordestraat-Groenstraat in Handzame wordt bepleit.

De jongste jaren zijn volgens rijkswachtcijfers op het stukje gewestweg N 35 tussen de Aarsdamstraat en Delaye 21 mensen om het leven gekomen. Op 3 november 1991 verloren nog eens drie mensen het leven.

De gemeenteraad vraagt een snelheidsbeperking ter hoogte van de wijk Elle en in de centra van Kortemark,

Handzame en Zarren. Ze vraagt tevens dat verkeerslichten op het beruchte kruispunt worden geplaatst en dringt aan op de uitvoering van de eerder beloofde werken aan de markt in Zarren om op die manier de snelheid te beperken. Ten slotte vraagt de gemeenteraad zebrapaden en een ruimer fietspad.

Naar verluidt heeft het gemeentebestuur deze motie aan de voorgaande Minister toegestuurd.

Het is belangrijk op te merken dat de plaatsing van de verkeerslichten, zowat de belangrijkste onmiddellijke verbetering, reeds eerder, namelijk op 22 februari, werd toegezegd door de Directie der Wegen West-Vlaanderen. De bewoners begrijpen niet waarom er geen schot in deze zaak komt.

De vraag die ik derhalve aan de Minister wil stellen is zeer eenvoudig : wanneer zal deze situatie worden verholpen en kan de Minister garant staan voor de effectieve uitvoering van deze belofte ?

Antwoord

In verband met de verkeersveiligheid op de gewestweg N 35 in het algemeen en op het kruispunt N 35 — Kronevoordestraat-Groenstraat te Handzame in het bijzonder, worden door mijn diensten de volgende initiatieven genomen.

1. De snelheid zal worden beperkt tot 70 km/u :
 - op het grondgebied Zarren vanaf de grens van de gemeente Diksmuide tot de grens van de bebouwde kom Zarren (kmp. 30.5) ;
 - vanaf de bebouwde kom Zarren (kmp. 31.0) tot kmp. 31.5 ;
 - op het grondgebied Handzame tussen kmp. 33.8 en kmp.34.8 ;
 - op het grondgebied Kortemark tussen kmp. 36.5 en kmp.37.2 ;
 - wijk Elle, tussen kmp. 37.8 en kmp. 38.6 ;
 - op het grondgebied van de stad Torhout, wijk St .-Henricus.

Deze snelheidsbeperkingen zullen gecombineerd worden met een zone voor links afslaand verkeer of een inhaalverbod over een gedeelte van de zone met snelheidsbeperking.

Het ontwerp van ministerieel besluit ter zake wordt eerstdaags ter goedkeuring aan de betrokken gemeentebesturen voorgelegd.

In afwachting van de goedkeuringsprocedure werd reeds een snelheidsbeperking ingevoerd ter hoogte van het kruispunt Groenstraat-Kronevoordestraat. Tevens werd een verkeersgeleider aangelegd.

2. Het plaatsen van een driekleurige lichtsignalisatie wordt besproken op de eerstvolgende vergadering van de Adviesgroep voor de Verkeersveiligheid op de Vlaamse Gewestwegen en een advies ter zake wordt binnenkort verwacht. Na kennisname van het advies zal onmiddellijk een beslissing genomen worden.

3. De oversteekplaatsen voor voetgangers kunnen aangelegd worden voor zover ze binnen een zone met snelheidsbeperking en inhaalverbod vallen. Het gemeentebestuur werd uitgenodigd de nodige voorstellen in te dienen.
4. De werken aan de markt te Zarren zijn aanbesteed en goedgekeurd, en worden in de loop van 1992 uitgevoerd.
5. De veiligheid van de fietsers op de N 35 werd verhoogd door het creëren van een veiligheidszone tussen de rijstroken en het fietspad.

Er zijn geen plannen om op korte termijn nieuwe fietspaden aan te leggen langs de N 35.

Vraag nr. 2 van 6 februari 1992 van de heer M. CAPOEN

Adinkerke-De Moeren — Groot Moerhof aan de A 18

Tijdens het opgemerkte werkbezoek aan de Westhoek en de Westkust op 9 maart 1991 deelde de voorgaande Minister op een persconferentie in De Panne mee dat hij het Groot Moerhof, op het eindpunt van de A 18 op Vlaamse grond, zal onteigenen met de bedoeling het goed te bewaren en er een aangepaste nieuwe bestemming aan te geven. Dit standpunt werd ex-volksvertegenwoordiger Jan Loones, thans provinciaal senator, overigens ook schriftelijk meegedeeld in een schrijven van 11 maart 1991.

De verdere afwikkeling van dit dossier draagt beslist mijn belangstelling weg.

Op 18 december had in De Panne een werkvergadering over deze aangelegenheid plaats. Belangrijk is mijns inziens bij de aanvang te stellen dat zowel het Vlaamse als het Franse gedeelte van het Groot Moerhof momenteel eigendom is van Vlamingen.

Naar verluidt zijn de Franse autoriteiten enkel geïnteresseerd in de Franse grond bij het Groot Moerhof, niet in de Franse gebouwen. De Fransen zien immers meer in een Franse dienstzone ter hoogte van Teteghem, waar de gronden bovendien al onteigend zijn.

Als die intentie realiteit wordt, dan komt er nabij het Groot Moerhof geen dubbele dienstzone (een Vlaamse ten zuiden, een Franse ten noorden).

Dat zou evenwel niet beletten dat de Vlamingen wel hun dienstzone uitbouwen rond het Groot Moerhof.

1. Is de Minister voorstander van een dergelijke oplossing, of zal hij nog meer stappen zetten opdat ook de Fransen hun dienstzone bij het Groot Moerhof zouden uitbouwen ? Wat zijn in dit verband de resultaten van de gesprekken die zouden kunnen leiden tot steun uit het Europese Interreg-fonds voor projecten van grensoverschrijdende samenwerking ?
2. Kan de Vlaamse Gemeenschap ook het Franse gedeelte van het Groot Moerhof inpalmen en uitbaten ? Zijn daartoe al inlichtingen genomen ? Wat zijn de resultaten van het onderzoek ?

3. Wat is de stand van de onderhandelingen met de betrokken eigenaars wat betreft de **onteigening/aankoop** ?
4. Welke oplossing plant de Minister opdat het dienstpersoneel de zuidkant van de A 18 en dus de Vlaamse dienstzone zou kunnen bereiken ?
5. Welke initiatieven worden ondertussen genomen om het mogelijk verder verval van het Groot Moerhof tegen te gaan ?
6. Wat is de mening van de Minister over een moderne symbolische Frans-Vlaamse kunstconstructie die aan de grens de A 18 overspant, verwijzend naar de eenheid van Vlaamse en Franse Westhoek, naar het natuurlandschap van zee en duinen en naar het historische cultuurlandschap van De Moeren ?

Antwoord

1. Uit contacten van mijn diensten met de bevoegde Franse autoriteiten blijkt duidelijk dat Frankrijk geen interesse heeft om een dienstzone uit te bouwen langs de A 18 ter hoogte van het Groot Moerhof.

In het kader van de realisatie van de A 18 Veurne-Franse grens wordt, in coördinatie met de Franse plannen waar een parking gepland wordt ten noorden van de A 18 juist voorbij de grens te Ghyvelde, op Belgisch grondgebied een parking voorzien ten zuiden van de A 18 ter hoogte van het Groot Moerhof.

Inzake de uitbouw van een volledige dienstzone op die plaats, enkel aan Belgische zijde, met eventuele integratie van het Groot Moerhof, is er nog geen beslissing genomen.

Rekening houdend met het standpunt van Frankrijk enerzijds, en de hoge kostprijs anderzijds die voor dit project vooropgesteld wordt, wens ik alleszins eerst de verantwoording van dit project in het kader van de aanleg van de autosnelweg A 18 nader te onderzoeken.

In het MER dat voor de aanleg van het vak Veurne-Franse grens van A 18 voor het ogenblik in opmaak is, wordt er onder andere aandacht geschonken aan deze problematiek.

2. Afhankelijk van de resultaten van bovenvermeld onderzoek zal in overleg met de Franse autoriteiten onderzocht worden of een verwerving van het gedeelte van het Groot Moerhof op Frans grondgebied door het Vlaams Gewest noodzakelijk en/of mogelijk is.
3. Zie punt 1 en 2. Het is voorbarig om nu reeds de aankoop- of onteigeningsprocedure te starten.
4. Wat ook de uiteindelijke bestemming van het Groot Moerhof wordt, het zal bereikbaar blijven via aan te leggen parallelwegen langs de A 18.
5. Het onderhoud en de instandhouding van de gebouwen van het Groot Moerhof zijn een last van de eigenaars.

6. Alle voorstellen in verband met een kunstconstructie ter hoogte van de grens zullen op hun waarde beoordeeld worden. Wel vestig ik er de aandacht op dat met het wegvallen van de Europese binnengrenzen vanaf 1993 het niet aangewezen is om de grensovergang extra te benadrukken. Dit is ook het standpunt van de Franse autoriteiten.

Vraag nr. 3 van 6 februari 1992 van de heer M. CAPOEN

Koekelare — Sportvliegveld

In de media verschenen berichten over de mogelijke aanleg van een (klein) sportvliegveld in een landbouwgebied te Koekelare. Veel sportpiloten blijken immers uit te kijken naar een ander terrein dan de luchthaven van Oostende. Op termijn zullen de sportpiloten niet langer op de regionale luchthaven van Oostende terecht kunnen, wegens uitbouw ervan en de stijgende klantenwinning.

Deze plannen stuiten op verzet van de plaatselijke bevolking.

1. Aan welke voorwaarden moet worden voldaan om een, zij het bescheiden, sportvliegveld aan te leggen ?
2. Is het opstellen van een MER noodzakelijk ?
3. Kan de aanleg van een sportvliegveld in een landbouwzone zonder wijziging van het gewestplan ?

Antwoord

1. Het aanleggen van een vliegveld is vergunningsplichtig voor zover er werken worden uitgevoerd die vallen onder de bepalingen van artikel 44 van wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedebouw.
2. Het opstellen van een MER in het kader van een eventuele bouwaanvraag is niet vergunningsplichtig voor een vliegveld met een startbaan/landingsbaan van beperkte lengte zoals in het geval van een sportvliegveld.
3. Indien werken worden uitgevoerd zoals voornoemd onder 1. in functie van de aanleg van een sportvliegveld, dan kunnen deze niet worden vergund in een landbouwgebied van het gewestplan. Wel moet erop gewezen worden dat een wijziging van het bodemgebruik als zodanig niet vergunningsplichtig is volgens de wet op de ruimtelijke ordening.

Vraag nr. 4 van 6 februari 1992 van de heer M. CAPOEN

Nieuwpoort — Pier en veerdienst

De dienst Openbare Werken en Infrastructuur staat in voor het onderhoud van de havengeul te Nieuwpoort. Daaronder valt onder meer de pier en de overzet.

Beide hebben naast andere functies ook een belangrijke toeristische functie.

De pier is aan een zeer grondige onderhoudsbeurt toe wil men hem opengesteld laten.

De veerdienst was, naar verluidt, bijna een stille dood gestorven. Gedurende heel het jaar maken sportvisers, toeristen en militairen van de basis Lombardsijde gebruik van deze veerdienst.

1. Zal de pier open gehouden worden, ook die aan de oostzijde ? Voor wanneer zijn eventuele onderhoudswerken gepland ?
2. Is het de bedoeling om ook de veerdienst te behouden in het kader van het onderhoudscontract of op andere wijze ?
3. Welke kredieten werden voor de desbetreffende posten uitgetrokken ?

Antwoord

Alles zal in het werk worden gesteld om de staketsels (pier) te Nieuwpoort open te houden. Aan het westerstaketsel zullen trouwens weldra herstellingswerken voor een bedrag van 17,5 miljoen frank worden uitgevoerd.

De bediening van de veerdienst daarentegen zal niet langer in het kader van het onderhoudscontract worden verzekerd. Voor 1992 wordt immers een afzonderlijk contract afgesloten met de huidige veerman.

Voor de volgende jaren zal evenwel een nieuwe aanbesteding worden uitgeschreven.

Hierbij wil ik wel opmerken dat de veerdienst thans tot de bevoegdheid behoort van mijn collega van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming.

Gelieve verdere vragen omtrent deze veerdienst te richten aan mijn collega.

Vraag nr. 5 van 6 februari 1992 van de heer M. CAPOEN

Recreatie langs de IJzer — Projecten

Binnen het recreatieve zevensprong-deel van het grensoverschrijdende project IJzer/Yzer : wisselstroom voor een streek, wil Samenlevingsopbouw Westhoek in samenwerking met andere openbare en privé-instanties het concrete dossier De Bijlander realiseren.

Het is de bedoeling om langs de IJzer een reeks picknickhutten op te stellen en ter hoogte van Elzendamme een bijlander (een binnenlander of binnenvaartuig) voor multifunctioneel gebruik te meren.

De Bijlander zou vooreerst een toeristisch kantoor worden, permanent bemand door de toeristische diensten van afwisselend Lo, Alveringem en Vleteren. Binnenin zal men feest- en vergaderruimtes uitbouwen, bovendien een picknickplaats. Dit project heeft dus in eerste instantie een toeristische en culturele dimensie.

Daarnaast heeft de Bijlander ook een sociale betekenis. De verbouwing van de boot zou immers gebeuren via een tewerkstellingsproject, wat een reeks kansen voor werklozen en laaggeschoolden kan bieden.

Dit project is een samenwerkingsverband tussen diverse partners : Samenlevingsopbouw Westhoek, het EG-Interreg-fonds, de Koning Boudewijnstichting, gemeentebesturen, de provincie West-Vlaanderen, de Vlaamse Landmaatschappij, al dan niet private (Vlaamse en Franse) sponsors voor de picknickhutten enzovoort.

Ook het Vlaams Ministerie van Openbare Werken heeft zijn medewerking toegezegd, meer bepaald voor het ter beschikking stellen van de grond voor de picknickhutten, voor de bouw van kajakpontons, voor speciale aanmeerpalen voor de boot en voor een loopbrug te Elzendamme.

1. Kan de Minister precies vermelden hoeveel het Ministerie van Openbare Werken en Verkeer in dit project inbrengt ? Welke kajakpontons komen er, en waar ? Waar komen de picknickhutten ? Welke constructies zijn nodig voor het Bijlanderschip ? Welk soort loopbrug is voorzien ? Zijn er andere vormen van medewerking ?
2. Hoeveel bedraagt de financiële inbreng van ieder ?
3. Plant het Ministerie van Openbare Werken en Verkeer medewerking aan nog andere recreatieprojecten langs de IJzer of andere Westhoekwaterlopen ? Welke ?
4. Is het Ministerie zelf initiatiefnemer van andere dergelijke projecten ? Welke ?

Antwoord

Het project de Bijlander is mij bekend.

Om evenwel het binnenschip te Elzendamme te kunnen meren moet daar vooraf gebaggerd worden. Er werd opgedragen deze werken in verrekening op de lopende aanneming (uitgave 2,7 miljoen frank) uit te voeren.

Voor de overige werken werden nog geen bindende afspraken gemaakt en er zijn evenmin kredieten ingeschreven op de begroting 1992 van mijn departement. Bovendien werd door de provinciale overheid EEG-subsidie gevraagd in het kader van het Interreg-programma.

De overige werken begrepen in het project worden als volgt geraamd :

- a. Wandelpad langs de rivier de IJzer tussen Fintele en Roesbrugge 50 miljoen frank.

De Ruilverkaveling stelt voor om de heraanleg van dit pad op te nemen in het ruilverkavelingsproject aldaar op voorwaarde dat zij een partner vindt die 20 procent of 10 miljoen frank van deze uitgave op zich neemt. Vermits dit pad op het domein van de Dienst der Kusthavens ligt is het aangewezen dat mijn departement deze 10 miljoen frank ten laste neemt. De ruilverkavelingswerken worden gepland voor 1993.

- b. Langs de Ijzer worden 3 kajakpontons gepland aan 0,5 miljoen frank per ponton :
- te Poperinge ;
 - te Roesbrugge ;
 - te Fintele.

Het betreft vlottende pontons die speciaal voor kajaks zijn ontworpen. Zij zijn van het type zoals de Kajakclub te Brugge gebruikt in het kanaal Brugge-Oostende. De uitgave kan ten laste van mijn departement genomen worden.

- c. Wat betreft picknickhutten op de plaatsen door de VZW Samenlevingsopbouw vooropgezet, namelijk ter hoogte van Tervate, Stuivekeskerke, Dodengang, Knokke aan de Ijzer, Fintele, Stavele en Roesbrugge, komt het departement voor niets tussen tenzij voor het verlenen van vergunningen op Gewestgrond voor het oprichten van de picknickhutten.
- d. Voor het vastmeren van de Bijlander zijn volgende constructies nodig :
- heien van 4 meerpalen : 0,5 miljoen frank ;
 - leveren en plaatsen van een loopbrug in hout met lauffers : 0,2 miljoen frank.

Deze uitgave kan ten laste van mijn departement genomen worden.

- e. Het jaarlijks onderhouden van het nieuwe wandelpad langs de rivier de Ijzer. Deze kosten zijn uit te voeren in het kader van het onderhoud der waterwegen. Raming 250.000 frank per jaar en per beurt voor 2 maal maaien en onkruidvrij houden.

Andere recreatieprojecten langs de Ijzer en de waterlopen van de Westhoek :

- a. Aanlegplaatsen in het Spaarbekken van de rivier te Nieuwpoort. Het betreft hier het leveren en heien van vijf buispalen waaraan de jachtclub VVW-Westhoek pontons zal meren voor het verwezenlijken van aanlegplaatsen voor de toervaart. Deze werken ten bedrage van 4,6 miljoen frank werden reeds toegewezen en zullen nog deze zomer uitgevoerd worden.
- b. Aanlegplaatsen aan vlottende steigers langs de kade te Diksmuide ten behoeve van de jachtclub de Ijzervaarders. Thans zijn onderhandelingen aan de gang met voormelde club en de stad Diksmuide met het oog op het verlenen van een vergunning voor het plaatsen der steigers en het bezetten van gewestgronden.
- c. Op vraag van WVT (Westvlaamse Vereniging voor de Vrije Tijd) werden twee kajakpontons ontworpen a rato van 0,5 miljoen frank per stuk in de Bergenvaart in het kader van het Interreg-project voor grensoverschrijdend kajaktoerisme op de Bergenvaart. Hierover werd evenwel geen verder nieuws ontvangen.

Vraag nr. 6
van 6 februari 1992
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Gemeentelijk zwembad van Sint-Genesius-Rode — Franstalige toegangskaatjes

In het gemeentelijk zwembad Waterbos van Sint-Genesius-Rode worden eentalig Franse toegangskaatjes verkocht.

Heeft de Minister het betrokken gemeentebestuur attent gemaakt op deze overtreding ?

Antwoord

De vraag van het lid heeft een concreet geval op het oog.

Ik heb de gouverneur van de provincie Brabant reeds verzocht om de aangeklaagde situatie op het terrein te toetsen aan de dwingende bepalingen van de afdeling IV van het koninklijk besluit van 18 juli 1966 houdende coördinatie van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken.

Ik heb de gouverneur ook gevraagd onmiddellijk de maatregelen te treffen die in het voorliggend geval nodig zijn:

Ik zal niet nalaten het lid per brief ervan op de hoogte te brengen welk gevolg de gouverneur aan de zaak zal geven.

Vraag nr. 7
van 6 februari 1992
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Rijksweg Brussel-Asse-Aalst te Affligem — Verkeersveiligheid

Op de rijksweg Brussel-Asse-Aalst (R 9) doen zich dagelijks tientallen ongevallen voor. Deze worden vaak veroorzaakt door een onaangepaste snelheid en door het feit dat een groot aantal voertuigen deze weg gebruiken als alternatief voor de op spitsuren overbelaste E 40.

De zwakke weggebruikers die zich op deze weg verplaatsen worden er geconfronteerd met levensgevaarlijke situaties, zoals bijvoorbeeld te Affligem waar in de richting van Aalst het fietspad plots ophoudt.

In antwoord op vraag nummer 2 van collega Vermeiren van 17 oktober 1990 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1990-1991, nr. 3 van 26 november 1990, blz. 118) meldde de Minister dat er begin 1991 een definitief verslag werd verwacht, waarin ook voorstellen tot verbetering van de Brusselbaan te Affligem zouden worden gedaan.

Graag vernam ik van de Minister de stand van zaken

betreffende het definitieve verslag over de rijksweg Brussel-Asse-Aalst en meer specifiek in verband met de herinrichting van de Brusselbaan te Affligem.

Antwoord

De stand van zaken over de voorgenomen herinrichtingswerken om, in principe, de huidige 3 rijstroken terug te brengen tot 2 rijstroken is als volgt :

1. Vak Zellik (Kortemansstraat) — Asse Station :

Hiervoor werd een herinrichtingsplan opgesteld dat eerstdaags aan de bevoegde instanties, waaronder het gemeentebestuur, wordt voorgelegd.

2. Vak Asse-centrum (Nieuwstraat) tot de grens met Affligem :

Hiervoor is het herinrichtingsplan in opmaak. Zodra dit plan klaar is zal dit ook voor advies worden doorgestuurd.

3. Doortocht te Affligem :

Ook hiervoor is het herinrichtingsplan in opmaak. Het voorziet in het terugbrengen van de 3 rijstroken naar 2 rijstroken met aanleg van een fietsstrook voor beide rijrichtingen. Dit plan zal in de eerste helft van de maand april eerstkomend voor advies en akkoord worden voorgelegd aan het gemeentebestuur van Affligem.

Deze herinrichtingswerken kaderen in een reeds goedgekeurde aanneming die voorziet in het terugbrengen van het rijwegprofiel van 3 naar 2 rijstroken met beperkte middelen (wegmarkeringen), het aanbrengen van veiligheidszones naast fietsstroken, het accentueren van beveiligde oversteekplaatsen met veiligheidsafsluitingen enzovoort. Mits goedkeuring van de opgestelde plannen kan de uitvoering voorzien worden vanaf mei 1992.

Vraag nr. 8
van 6 februari 1992
van de heer L. BARBE

Donkvijver te Oudenaarde — Herstel van oorspronkelijke dijk

Verleden jaar heeft de vorige Minister van Openbare Werken en Verkeer in het kader van de speedbotenwedstrijd op de Donkvijvers aan de stad Oudenaarde de toelating gegeven tijdelijk de dijk gedeeltelijk te verwijderen, die de vijver toebehorend aan de Vlaamse Gemeenschap en deze die eigendom is van de stad, van elkaar scheidt. Dit had als bedoeling de wedstrijd op de Donkvijvers voor speedboten praktisch mogelijk te maken. Uit de kranten heb ik vernomen dat de voorganger van de Minister toen uitdrukkelijk als voorwaarde heeft gesteld dat de afsluitdijk na de wedstrijd weer in zijn oorspronkelijke toestand hersteld zou worden op kosten van de stad. Ondertussen is de wedstrijd om totaal andere redenen niet kunnen doorgaan, maar heeft de stad nog altijd nagelaten de dijk in zijn oorspronkelijke toestand te herstellen.

Graag verneem ik van de Minister welke stappen hij ondertussen gezet heeft opdat de stad Oudenaarde die dijk herstelt en tegen wanneer de stad haar plicht moet zijn nagekomen.

Antwoord

Het blijft de bedoeling om de dijk in de Donkvijver in zijn oorspronkelijke toestand te herstellen. Momenteel wordt voor de berging van baggerspecie echter een MER-studie uitgevoerd. Na evaluatie van deze studie zal, in overleg met de stad Oudenaarde, de herstelling van de dijk bevolen worden, tenzij uit de MER-studie zou blijken dat andere oplossingen kunnen in overweging genomen worden.

Vraag nr. 9
van 7 februari 1992
van mevrouw M. AELVOET

Nieuwrode-Holsbeek — Geplande ambachtelijke zone te Hofheide

Begin 1990 kocht de intercommunale Interleuven een 31 ha-groot blok landbouwgrond, gelegen aan de afrit van de A 2 te Aarschot, op het grondgebied van Holsbeek. Het jaarverslag van Interleuven vermeldt dat deze intercommunale in overleg met het gemeentebestuur van Holsbeek een procedure startte om een deel van deze grond te bestemmen voor industriezone. Ook met het stadsbestuur van Aarschot voerde Interleuven overleg om aangrenzende grond, gelegen op het grondgebied Aarschot, eveneens te bestemmen voor industriegebied. De vorige Minister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting liet weten — in antwoord op de schriftelijke vraag van W. Kuypers, nummer 192 van 5 juli 1991 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1990-1991, nr. 19 van 19 augustus 1991, blz. 924) — dat zijn administratie bijkomende informatie vroeg aan de gemeente Holsbeek omtrent de geplande ambachtelijke zone te Hofheide.

De Minister stelde bovendien dat een bestemmingswijziging (indien zou blijken dat die toch noodzakelijk en verantwoord is) zal moeten gebeuren via een gewestplanwijziging en niet via het opstellen van een gemeentelijk plan van aanleg, dit wegens de schaal van de ambachtelijke zone.

1. Beschikt de Minister ondertussen over meer gegevens van de gemeente Holsbeek om een gefundeerd en definitief standpunt in te nemen omtrent de geplande ambachtelijke zone te Hofheide ?
2. Indien ja, welk is dit standpunt ?
3. Indien neen, is die bijkomende informatie van de gemeente Holsbeek een voorwaarde tot standpuntbepaling ? De vraag van de administratie aan het Holsbeekse gemeentebestuur dateert immers van 26 juni 1990.
4. Wordt door de bevoegde diensten hieromtrent een gewestplanwijziging onderzocht, overwogen of voorgesteld ?
5. Wordt een bestemmingswijziging van de aanpalende

terreinen op het grondgebied **Aarschot** door de toevoegde diensten onderzocht, overwogen of voorgesteld ?

Antwoord

1. De gemeente Holsbeek heeft mijn administratie geen bijkomende gegevens verstrekt.
2. Zie mijn antwoord op punt 1.
3. Bijkomende informatie lijkt onontbeerlijk te zijn voor een gefundeerde standpuntbepaling. Deze informatie kan echter niet enkel door de gemeente, maar ook door de intercommunale Interleuven worden verstrekt. Uiteraard dient deze dan objectief en kritisch te worden onderzocht.
4. en 5. Noch voor de betrokken terreinen te **Holsbeek**, noch voor aansluitende terreinen te **Aarschot** wordt momenteel door mijn administratie een gewestplanwijziging voorbereid.

Vraag nr. 10 van 7 februari 1992 van de heer M. CAPOEN

Doortrekking kusttramtracé van De Panne naar Adinkerke — Stand van zaken

In verband met de eventuele doortrekking van het tracé van de kusttram van De Panne naar Adinkerke kwam op 21 juni 1991 voor het eerst de bijzondere werkgroep bijeen om zich over dat probleem te buigen. Die werkgroep bestaat uit vertegenwoordigers van de gemeentebesturen, van de NMBS, IWVA, Wegendienst West-Vlaanderen, De Lijn West-Vlaanderen, Werkgroep Trekhaak 73.

Alhoewel er in De Panne en Adinkerke helemaal geen consensus is over de noodzaak van die doortrekking, heeft de werkgroep een milieueffectenrapportering bevolen voor de verschillende voorgestelde tracés.

In augustus '91 kwam de werkgroep naar verluidt nog eens bijeen, maar sindsdien is het stil omtrent dit dossier.

1. Is de milieueffectenrapportering al gestart ? Wanneer worden de resultaten ervan verwacht ? Hoe zullen de resultaten bekendgemaakt worden ?
2. Is de bijzondere werkgroep ondertussen nog samengekomen ? Wat waren de resultaten van de besprekingen ?
3. Blijft de Minister bij het standpunt van zijn administratie die verdedigt dat de doortrekking van het kusttramtracé kadert in de plannen voor de elektrificatie van de lijn 732 Deinze-Adinkerke ? Waarom ?

Antwoord

1. De milieueffectenrapportering is reeds gestart. De datum van beëindiging is voorzien voor eind maart 1992. Men zal vermoedelijk de geplande **vergade-**

ring met AMINAL in april houden, waarna het rapport afgewerkt kan worden en officieel ingediend.

De conformiteit wordt desgevallend dan verleend binnen de 30 dagen.

De bekendmaking van het MER gebeurt bij openbaar onderzoek voor de bouwvergunning.

2. De bijzondere werkgroep kwam het laatst samen op 13 december 1991. De besprekingen handelden over mogelijke tracés. Er werden geen definitieve opties genomen.
3. Hiervoor verwijs ik naar mijn collega J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming.

Vraag nr. 11 van 7 februari 1992 van de heer J. EEMAN

Natuurzones — Schuthokken voor dieren

Naar ik meen te weten bestaan er richtlijnen die een landbouwer en/of veehouder verplichten een schuthok te plaatsen op weiden die gelegen zijn op minstens 4 à 5 km van woonplaats of erf. Bepaalde weiden zijn echter gelegen in natuurzones die als landschap beschermd zijn.

Graag vernam ik van de Gemeenschapsminister onder welke voorwaarden op deze terreinen een houten schuthok van beperkte omvang gezet mag worden.

Antwoord

Betreffende de groengebieden bepaalt artikel 13 van het koninklijk besluit van 28 december 1972, aangaande de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen het volgende :

De groengebieden zijn bestemd voor het behoud, de bescherming en het herstel van het natuurlijk milieu.

De natuurgebieden omvatten de bossen, wouden, vennen, heiden, moerassen, duinen, rotsen, aanslibbingen, stranden en andere dergelijke gebieden. In deze gebieden mogen jagers- en vissershutten worden gebouwd voor zover deze niet kunnen gebruikt worden als woonverblijf, al ware het maar tijdelijk.

De natuurgebieden met wetenschappelijke waarde of natuurreservaten zijn de gebieden die in hun staat bewaard moeten worden wegens hun wetenschappelijke of pedagogische waarde. In deze gebieden zijn enkel de handelingen en werken toegestaan, welke nodig zijn voor de actieve of passieve bescherming van het gebied.

De ordeningsmaatregelen spreken niet van **schuthokken** voor dieren, wel van jagers- en vissershutten. Aangezien de groengebieden in werkelijkheid ook **grasweiden** kunnen omvatten, lijkt mij een actualisering van de algemene ordeningsbepalingen na grondig onderzoek van het probleem niet uitgesloten.

Inzake de beschermingsmaatregelen voor beschermde landschappen dien ik te verwijzen naar de bevoegde Gemeenschapsminister, de heer Sauwens.

Vraag nr. 13
van 10 februari 1992
van de heer F. VERMEIREN

Brusselse Grote Ring — Spoorvorming

Door het intense verkeer op de Brusselse Grote Ring treedt spoorvorming op die vooral bij regenweer zeer gevaarlijk kan zijn. Ook in normale omstandigheden kunnen deze oneffenheden van het wegdek, vooral aan de opritten van de Ring, een gevaar vormen voor de autobestuurders.

1. Oefenen de diensten van Openbare Werken regelmatig controle uit op de staat van het wegdek ? In welke mate stemt de huidige verkeersintensiteit overeen met de vooruitzichten bij de aanleg van de ring rond Brussel ? Is het bestaande wegdek in zijn huidige conceptie voldoende bestand tegen de toegenomen verkeersintensiteit ?
2. Welke maatregelen worden er in het vooruitzicht gesteld om de spoorvorming ongedaan te maken op de meest drukke gedeelten ? Ongetwijfeld zullen de werken aanleiding geven tot nog aanzienlijker opstoppingen waardoor veel bestuurders van zowel auto's als vrachtwagens uitwijkwegen zullen zoeken door de bebouwde kommen van de vlakbij gelegen gemeenten.
3. Wordt er controle uitgeoefend op de door de vrachtwagens vervoerde lading per as ? Waar bevinden zich deze controleposten ? Zijn de buitenlandse vrachtwagens eveneens aan deze controle onderworpen ?

Antwoord

1. De buitendienst Vlaams-Brabant oefent inderdaad regelmatig controle uit op de staat van het wegdek (autosnelwegendistricten D 221 en D 223). De huidige verkeersintensiteit (125.000 voertuigen met pieken tot 140.000 voertuigen over 24 uur) overtreft in belangrijke mate de vooruitzichten, vooral wat betreft het percentage zwaar verkeer.

Met uitzondering van het nog oude vak Groot-Bijgaarden-Strombeek-Bever, is de conceptie van het wegdek in principe bestand tegen de toegenomen verkeersintensiteit .

Evenwel werd in de loop der jaren de samenstelling van de asfaltverhardingen aangepast in functie van de zwaardere lasten en de grotere intensiteiten.

2. Het ligt in de bedoeling om, zodra kredieten beschikbaar zijn, in de zones met de zwaarste spoorvorming de nodige asfaltlagen te vernieuwen. Deze werken zullen bij voorkeur tijdens de nacht (20u — 6u) uitgevoerd worden.
3. Er wordt door de administratie van het Vlaams Gewest zelf geen controle uitgeoefend op de door de

vrachtwagens vervoerde lading per as, vermits dit niet onder haar bevoegdheid valt.

Op de Brusselse Grote Ring zijn geen controleposten (zogenaamde weegbruggen) aanwezig. Er is wel een controlepost op de A 7 (E 19) te Halle (kmp. 12,5) die regelmatig gebruikt wordt door de rijks-wacht voor controles van de vervoerde lading per as.

Vraag nr. 18
van 11 februari 1992
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Overtreding taalwetgeving door gemeentebesturen — Sanctionering

Het zal de Minister ongetwijfeld bekend zijn dat de faciliteiten enkel bedoeld zijn als tegemoetkoming aan individuen van wie telkens een hernieuwde uitdrukkelijke aanvraag moet uitgaan om documenten in het Frans te krijgen.

Aangezien straatnaamborden en wegwijzers moeilijk als individueel gericht kunnen worden bestempeld stel ik het op prijs te vernemen of gemeentebesturen die ter zake de taalwetgeving overtreden, reeds tot de orde werden geroepen en welk gevolg daar desgevallend aan werd gegeven.

Antwoord

De straatnaamborden en wegwijzers zijn berichten en mededelingen voor het publiek. Overeenkomstig het artikel 11 paragraaf 2, 2de lid (taalgrensgemeenten) en het artikel 24, 1ste lid (randgemeenten) van het koninklijk besluit van 18 juli 1966 houdende coördinatie van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken worden zij derhalve gesteld in het Nederlands en het Frans. Er zijn mij ter zake geen misbruiken bekend.

Het regeerakkoord van 28 januari 1992 dat als bijlage bij de regeerverklaring van de Vlaamse Executieve gevoegd is, bevat in de rubriek 5 van de titel Een bestuur voor de burger de volgende tekst : “De Vlaamse Regering zal in de gemeenten met een bijzonder taalstatuut al haar bevoegdheden onverkort en kordaat verder blijven uitoefenen, in het bijzonder inzake het toezicht op het gebruik van de talen in bestuurszaken bij de betrokken gemeentebesturen.”

Ik zal dezelfde correcte houding aannemen als mijn ambtsvoorgangers in de Vlaamse Executieve, overeenkomstig onder meer de wetgeving, de rechtspraak van de Raad van State en de rechtsleer dienaangaande.

Indien het lid bepaalde overtredingen kent, verzoek ik hem ze mij mee te delen.

Vraag nr. 19
van 12 februari 1992
van de heer J. VAN EETVELT

Gemeentepersoneel — Tuchtregeling

De wet van 24 mei 1991 en het decreet van 24 juli 1991

regelen de tuchtregeling voor het gemeentepersoneel in het Vlaamse Gewest en het toezicht erop. Concreet moeten deze bepalingen nu worden ingepast in het administratief statuut van de gemeenten.

Kan het gemeentebestuur zich op het principe van de gemeentelijke autonomie beroepen om — in het voordeel van het personeel — :

1. te besluiten om bijvoorbeeld de terugzetting in graad niet in haar statuut op te nemen ;
2. de terugzetting — bij reglement — te beperken tot bijvoorbeeld terugzetting naar maximaal het juist daaronder komende niveau ;
3. kortere termijnen vast te stellen door zich te baseren op de termijnen vastgesteld voor het rijkspersoneel ?

Kunnen de gemeentesecretaris en de korpschef van de politie hun bevoegdheid bepaald in artikel 287 paragraaf 1 en artikel 292 paragraaf 1, delegeren aan ondergeschikte personeelsleden ?

Antwoord

1. In artikel 283 van de nieuwe gemeentewet, ingevoegd door de wet van 24 mei 1991 werden de mogelijke sancties opgesomd, die kunnen opgelegd worden aan gemeentepersoneelsleden bij wijze van tuchtmaatregel. De terugzetting in graad is een van deze tuchtsancties. De gemeente is uiteraard niet verplicht de wettelijk bestaande bepalingen in haar statuut over te nemen. Het feit dus dat een gemeente bijvoorbeeld de terugzetting in graad niet in haar statuut zou opnemen, zoals het lid stelt in het voordeel van het personeel, zou vanzelfsprekend niet betekenen dat deze sanctie niet meer kan worden opgelegd. De wet prevaleert uiteraard op het statuut, hetgeen ook wil zeggen dat het statuut geenszins tegen de wet kan ingaan.

2. De terugzetting in graad beperken tot bijvoorbeeld terugzetting naar maximaal het juist daaronder komende niveau zou ingrijpen zijn in de bedoeling van de wetgever zelf die een gamma van tuchtstraffen, onderverdeeld in gradaties, heeft voorgeschreven, teneinde de gemeenten toe te laten al naargelang de zwaarte van de feiten, een aangepaste tuchtsanctie op te leggen.

Zichzelf beperkingen opleggen door beperkingen in een bepaalde tuchtsanctie in te bouwen, zou dus ingaan tegen de geest van de wet.

3. De termijnen voorgeschreven bij wet of decreet zijn van dwingende orde. Hiervan kan op geen enkele manier worden afgeweken.

Wat betreft het delegeren van hun bevoegdheid voor het opstellen van het tuchtverslag door de secretaris of de korpschef aan ondergeschikte personeelsleden, kan ik antwoorden dat enkel bij wettelijke verhindering (ziekte, langdurige afwezigheid...) van deze personen, het tuchtverslag kan worden opgesteld door hun vervanger.

Vraag nr. 21 van 12 februari 1992 van de heer F. GHESQUIERE

Koninklijke Baan te Wenduine — Ontdubbeling

Verleden jaar werd de Koninklijke Baan in De Haan-centrum ontdubbeld. Ondertussen blijken de resultaten een succes te zijn. Er wordt minder snel gereden en er gebeuren minder ongevallen. Er zijn ook bijkomende parkeerplaatsen gecreëerd. De reactie van de buurtbewoners is positief. Ook voor Wenduine werd een dergelijke oplossing door het gemeentebestuur gesuggereerd.

Mag ik van de Minister vernemen welke plannen er voor de ontdubbeling van de Wenduine Ringlaan bestaan en welke de realisatiemogelijkheden zijn ?

Antwoord

Vorig jaar werd inderdaad een proef uitgevoerd waarbij de N 34 (Kustbaan) in De Haan van 2 x 2 tot 2 x 1 rijstroken teruggebracht werd. De evaluatie van deze proef is positief.

Mijn bevoegde diensten werken voor het ogenblik een voorstel uit om ook in Wenduine het aantal rijstroken te verminderen. Deze plannen zullen besproken worden met het betrokken gemeentebestuur zodat de aanpassingswerken tegen eind juni 1992 kunnen gerealiseerd worden.

Vraag nr. 22 van 12 februari 1992 van de heer F. GHESQUIERE

Rijksweg N 35 in Handzame — Lichtsignalisatie

De laatste jaren gebeurden er niet minder dan 20 verkeersongelukken (met 20 dodelijke slachtoffers) op de rijksweg N 35 in Handzame ter hoogte van het kruispunt met de Kroonvoordestraat. De buurtbewoners maar ook de rijkswacht duiden de slechte lichtsignalisatie als oorzaak aan. Het is duidelijk dat zich drastische maatregelen opdringen. Misschien is een driekleurige lichtsignalisatie op de druk bereden weg Lichtervelde-Diksmuide niet voldoende en moet er naar alternatieve oplossingen (verkeersdrempels ?) gezocht worden, die de snelheid beperken.

Heeft de Minister zijn diensten opdracht gegeven dat dossier aan te pakken en voor oplossingen te zorgen ?

Antwoord

Aangaande de vraag voor een lichtsignalisatie ter hoogte van het kruispunt van de N 35 met de Kroonvoordestraat en andere maatregelen op deze gewestweg verwijs ik naar mijn antwoord op de vraag nummer 1 van 6 februari 1992 van de heer Vande Lanotte.

De aanleg van verkeersdrempels op een dergelijke voorrangsweg met belangrijk doorgaand verkeer, die ook gebruikt wordt door het openbaar vervoer, is reglementair niet toegelaten.

Vraag nr. 26
van 12 februari 1992
van de heer G. VERMASSEN

Gemeentelijke opcentiemen op milieuheffingen — Omzendbrief

Graag had ik de volgende vraag gesteld over de ministeriële omzendbrief van 11 december 1991 betreffende de heffing van gemeentelijke opcentiemen op de milieuheffingen en de belasting op de stortplaatsen. De vermelde omzendbrief maakt het mogelijk dat de gemeente opcentiemen op de milieuheffingen kunnen innen onder bepaalde voorwaarden. Een van de voorwaarden was dat de gemeenten de besluiten tot het heffen van opcentiemen naar OVAM zenden met een aangetekend schrijven uiterlijk op 31 december voorafgaand aan het jaar waarop de opcentiemen betrekking hebben.

Dat is natuurlijk irrealistisch. Enerzijds beslist de Executieve op 8 december, anderzijds heeft deze omzendbrief de meeste gemeentebesturen pas bereikt begin 1992 zodat het onmogelijk is de voorgestelde procedure te volgen. De vraag is dan ook of het alsnog mogelijk is dat de gemeentebesturen een besluit nemen dat ertoe strekt de vermelde gemeentelijke opcentiemen te heffen.

Antwoord

De omzendbrief van 11 december 1991 werd uitgevaardigd ter verduidelijking van het besluit van 16 oktober 1991 van de Vlaamse Executieve betreffende de inning van gemeentelijke opcentiemen op sommige milieuheffingen.

Dat besluit werd op 27 november 1991 in het Belgisch Staatsblad gepubliceerd, zodat artikel 1 van bedoeld besluit dat de procedure regelt die de gemeenten moeten volgen om opcentiemen op de milieuheffing te kunnen heffen, in werking trad op 8 december 1991.

Ik ga akkoord dat de bekendmaking van het besluit en de omzendbrief vrij laat gebeurde. Om de opcentiemen nog te kunnen heffen voor het aanslagjaar 1992 dienden de raadsbesluiten tot heffing inderdaad voor 31 december 1991 aan de OVAM te worden toegestuurd, zoals bepaald wordt in het besluit van 16 oktober 1991.

De gemeenten die een stortterrein op hun grondgebied hebben, heffen trouwens meestal al een belasting op die stortterreinen. Omdat de opcentiemen op milieuheffingen en de belasting op de stortterreinen niet tegelijkertijd mogen worden geheven, is de financiële weerslag van het nog niet in 1992 kunnen toepassen van de opcentiemen op de milieuheffingen dus eerder beperkt. Wel is het toepassingsgebied van de milieuheffing ruimer dan dat van de belasting op de stortterreinen, veroorzaakt zij nauwelijks invorderingskosten voor de gemeenten en heeft zij de reële hoeveelheid afval in plaats van de oppervlakte van het stortterrein als grondslag voor de belasting.

Vraag nr. 29
van 14 februari 1992
van de heer W. DEMUYT

De Rampe in Oostkamp — Werken nieuwe brug

Sedert 1980 is het al geweten dat de brug langs de gewestweg Brugge-Kortrijk, over de spoorlijn Oostende-Brussel, in de streek genaamd De Rampe, in zeer slechte staat is. Een project tot het bouwen van een nieuwe brug dringt zich op.

De gewestweg Brugge-Kortrijk is één van de belangrijkste verkeersaders in West-Vlaanderen en van vitaal belang voor de Brugse regio. Op 8 december 1988 werd een gewichtsbepanking ingevoerd van 3,5 ton. Het invoeren van de gewichtsbepanking brengt niet alleen enorm tijdsverlies mee voor het transport, maar heeft voor de industrievestigingen, KMO's, horecabedrijven en openbare diensten (zoals de Lijn) nefaste gevolgen op economisch en financieel vlak.

Dat de brug ook een gevaar vormt voor de gewone weggebruikers, blijkt uit het feit dat het Bestuur der Wegen zelfs geen afwijking op de gewichtsbepanking meer kon toestaan voor het openbaar vervoer en de hulpverlenings- en strooidiensten.

Eind 1991 leek er plots schot te komen in de bouwplannen voor een nieuwe brug. De werken werden aanbesteed op 24 oktober 1991. Een coördinatievergadering met de aannemer en alle betrokken diensten en intercommunales ging door op donderdag 9 januari 1992.

1. Wat is de gemiddelde termijn tussen aanbesteding en vastlegging van werken ?
2. Wanneer zal bovenvermeld werk vastgelegd worden ?
3. Wanneer kunnen deze werken gestart worden ?

Antwoord

1. De geldigheidstermijn van de inschrijving voor de werken : bouwen van de brug De Rampe te Oostkamp, was volgens de bestekvoorschriften 120 kalenderdagen. Normaal dienden de werken binnen deze termijn vastgelegd te worden. Ondertussen hebben de inschrijvers met de laagste regelmatige biedingen de geldigheid van hun offerte verlengd.
2. Op 28 februari 1992 heb ik mijn instemming verleend voor de vastlegging van de nodige kredieten op het investeringsprogramma 1992.
3. Rekening houdend met de huidige stand van zaken zouden de werken starten na het bouwverlof.

Vraag nr. 35
van 21 februari 1992
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Bouw Vlaams cultureel centrum te Kraainem — Stand van zaken

Sedert het begin van de jaren tachtig zijn er pogingen aan de gang om het cultureel centrum van de Vlaamse

Gemeenschap in Kraainem uit te bouwen tot een ruimte waar de inwoners van Kraainem een volwaardige culturele activiteit kunnen ontplooiën.

Vorig jaar zei de toenmalige Minister van Cultuur 25 miljoen frank toe voor de uitbouw van een polyvalente zaal. In juli 1991 waren de plannen klaar, de aanbesteding gebeurde in december 1991 en de aanvang van de werken was voor dit voorjaar gepland. Het openbaar onderzoek in oktober 1991 leverde evenwel een petitie op waarin bezwaar werd gemaakt tegen de plannen; bovendien maakte het gemeentebestuur bezwaar op esthetische gronden hoewel er geen beschermde gebouwen in de omgeving staan. Het rapport van de brandweer moest worden afgewacht en er zou een tekort aan parkeerplaatsen zijn, wat blijkbaar geen bezwaar was voor het gemeentelijke gebouw aan de overzijde. Intussen werd aan een aantal bezwaren tegevoetgekomen. Het is duidelijk dat die afwijzende houding op andere gronden berust. Het resultaat is dat men in Kraainem reeds meer dan tien jaar wacht op een Vlaams cultureel centrum, die naam waardig.

1. Kan de Minister mij de stand van zaken meedelen van dit dossier?
2. Weet de Minister wanneer een definitieve uitspraak inzake de bouw aanvraag kan worden verwacht?

Antwoord

1. De afhandeling van het dossier behoort tot de bevoegdheid van de heer Weckx, Gemeenschapsminister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden.
2. De bouwvergunning werd verleend op 17 februari 1992.

Vraag nr. 38 van 24 februari 1992 van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Kabinet van de Minister — Personenwagens in dienst

1. Welke personenwagens zijn er in dienst van het kabinet?
2. Wat is telkens het bouwjaar, het type en de aanschafprijs?
3. Welke wagen wordt voor het vervoer van de Minister gebruikt, van welk bouwjaar en met welke aanschafprijs?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle Gemeenschapsministers.

Antwoord

Het kabinet heeft volgende personenwagens ter beschikking:

- een MERCEDES 280, bouwjaar 1984, aanschafprijs onbekend (overgenomen van een vorig kabinet);
- een SIERRA 2.0, bouwjaar 1988, aanschafprijs 257.176 frank;

- een SCORPIO 2.9, bouwjaar 1987, aanschafprijs 742.375 frank;
- een SCORPIO 2.4, bouwjaar 1990, aanschafprijs 685.000 frank;
- een SCORPIO 2.9, bouwjaar 1989, aanschafprijs 990.000 frank (wagen gebruikt voor de verplaatsingen van de Minister).

Vraag nr. 39 van 25 februari 1992 van de heer P. VAN GREMBERGEN

BPAS met wijziging van het gewestplan — Moratorium

Een gemeentebestuur nam op 26 september 1991 de principiële beslissing voor het opmaken van een BPA dat een wijziging van het gewestplan zal inhouden.

De ontwerper is nog niet aangesteld.

Valt een dergelijk initiatief onder het moratorium dat in het regeerakkoord is opgenomen voor BPA's die een wijziging van het gewestplan inhouden?

Antwoord

Het moratorium op de BPA's betekent concreet het volgende:

1. De lopende BPA's zullen zeer restrictief worden beoordeeld in functie van het regeerakkoord.
2. Indien de procedure zich nog niet in de ontwerpfasen van een lopende BPA bevindt of indien de gemeente de bedoeling heeft nog nieuwe BPA's op te stellen, is het aangewezen rekening te houden met de tekst van het regeerakkoord, en geen BPA's meer op te maken die wijzigingen inhouden van het gewestplan.
3. De andere wettelijke instrumenten blijven onverminderd van toepassing.

Een BPA waarvoor nog geen ontwerper werd aangesteld is nog in de voorontwerpfase, en valt dus onder de tweede regeling, waarbij het aangewezen is niet af te wijken van het gewestplan. Aangezien de procedure nog in het beginstadium verkeert kan de gemeente ofwel het project uitstellen ofwel een BPA opmaken conform de bestemmingen van het gewestplan.

H. WECKX

GEMEENSCHAPS MINISTER VAN CULTUUR EN BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 1 van 6 februari 1992 van de heer M. BARTHOLOMEEUSSEN

Administratie Sociaal-cultureel Werk — Vernietiging unieke tijdschriftenverzameling

Op donderdag 5 december 1991 verscheen in de kran-

ten Het Nieuwsblad en De Standaard het bericht dat de unieke tijdschriftenverzameling van de Administratie Sociaal-cultureel Werk vernietigd zou zijn.

Het Archief en Museum voor het Vlaamse Cultuurleven had een drietal weken eerder een tip gekregen dat men, met het oog op de nakende verhuis van de Administratie Sociaal-cultureel Werk problemen had met die tijdschriften, en heeft daarop onmiddellijk geprobeerd in contact te komen met de verantwoordelijke van de dienst. Dit is, ondanks herhaalde pogingen, nooit gelukt. De tijdschriftenverzameling zou nu vernietigd zijn.

Is deze informatie correct? Hoe verantwoordt de Minister dergelijk barbaars gedrag?

Antwoord

In het kader van het decreet op het Sociaal-Cultureel Vormingswerk in Verenigingsverband, het decreet op het AKB, het koninklijk besluit van 24 maart 1967 en het koninklijk besluit van 5 september 1921 worden de organisaties die een subsidie willen verkrijgen voor hun werking verzocht om, samen met het werkingsverslag, de administratie één exemplaar van hun publikaties die in aanmerking genomen kunnen worden voor subsidiëring, te laten geworden. Het betreft hier dus geen unieke tijdschriftenverzameling, maar gewoon bewijsmateriaal voor subsidiëring. Deze tijdschriften worden verder niet toegankelijk gemaakt, noch voor de eigen administratie, noch voor buitenstaanders. Het is gewoon een element van een dossier. Het is niet de gewoonte al deze bijlagen te houden.

Jaarlijks worden dan ook de dossiers gezuiverd, teneinde ze in hun essentiële vorm te kunnen bewaren in het klassement en later in het archief. Dat alles gebeurt reeds tientallen jaren en de verhuizing van de Administratie Sociaal-cultureel Werk van de Parochiaanstraat naar de Markiesstraat heeft hieraan niets veranderd.

Indien bepaalde instanties zouden geïnteresseerd zijn in het verzamelen van al de tijdschriften die in Vlaanderen worden gemaakt, ben ik steeds bereid deze instellingen de adreslijst van al de verenigingen die eigen publikaties uitgeven, te bezorgen. In onderling overleg kunnen dan de nodige afspraken worden gemaakt.

Vraag nr. 5 van 6 februari 1992 van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

BR TN-uitzendingen in Frans- Vlaanderen — Schrapping door Franse kabelmaatschappij Cenod-TV-Citévision

Kan de Gemeenschapsminister mij meedelen of zijn voorganger P. Dewael reactie ontvangen heeft op zijn voorstel aan de kabelmaatschappij Cenod-TV-Citévision om de BRTN opnieuw in haar aanbod op te nemen?

Indien er nog geen antwoord kwam, of indien het antwoord negatief was, zal de Minister zijn Franse collega benaderen?

Antwoord

De kabelmaatschappij Cenod-TV-Citévision heeft nog niet gereageerd op de vraag van mijn voorganger.

Ik herhaal zijn dringende vraag om opnieuw de programma's van BRTN — TV1 en TV2 — door te geven.

Ik beklemtoon de historische en culturele banden en de taalverwantschap in dat gebied en stel dat een zekere reciprociteit inzake het doorgeven van televisieprogramma's mij aangewezen lijkt.

Vraag nr. 7 van 6 februari 1992 van de heer W. VERREYCKEN

Antwerpen Culturele Hoofdstad van Europa — Slogan

In 1993 zal Antwerpen de titel voeren van Culturele Hoofdstad van Europa. Als slogan zal Where culture is capital gelanceerd worden, zoals nu reeds blijkt uit de reeds verspreide folders.

Voorheen voerden reeds Athene, Firenze, Amsterdam, Berlijn, Parijs, Glasgow, Dublin en Madrid dezelfde titel. Kan de Minister mij meedelen welke de hoofdslogan (in de oorspronkelijke taal) was, die in de respectievelijke steden ter ondersteuning van de campagnes Culturele Hoofdstad werd gebruikt?

Antwoord

Alle promotionele drukwerken van Antwerpen 93 (folders, magazines, affiches, programmaboeken, en dergelijke meer) verschijnen in principe telkens in vier talen: Nederlands, Frans, Engels en Duits. Meestal telkens als afzonderlijke edities.

Vier talen:

- omdat het concept Culturele Hoofdstad van Europa een initiatief is van de Europese (en niet van de Vlaamse Gemeenschap);
- omdat Antwerpen voor België (niet Vlaanderen) als lidstaat van de Europese Gemeenschap werd aangewezen, waar alleen al drie officiële landstalen gelden;
- omdat het Engels als bijkomende taal algemeen als de belangrijkste wereldtaal beschouwd wordt.

Het Nederlands wordt met andere woorden altijd gebruikt en altijd als eerste taal. Twee drukwerken (nieuwsbrief, maandkrant) verschijnen bijna uitsluitend in het Nederlands (enkel vertalingen als synthese).

In dezelfde geest zullen ook alle slogans in principe viertalig zijn. Wat de slogan Where culture is capitale betreft, kan ik het volgende meedelen:

- ook deze slogan is in vier talen bedoeld;
- deze slogan bestaat momenteel in het Engels en het Frans; ondanks tientallen voorstellen van diverse copywriters is er nog geen goed Nederlands en Duits equivalent;

— deze slogan werd daarom (voorlopig) afgevoerd.

Wat slogans van andere culturele hoofdsteden betreft konden mijn diensten in de beschikbare drukwerken en nota's geen slogans (behalve de ondertitel Culturele Hoofdstad van Europa) terugvinden in Athene, Parijs, Dublin en Madrid.

In feite had tot nog toe alleen Glasgow een echte slogan : these's a lot Glasgowing on in 1990. Glasgow gebruikte deze slogan in slechts één taal.

Vraag nr. 9
van 7 februari 1992
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Festival Ars Musica 1992 — Subsidiëring

Kan de Minister mij meedelen of de Vlaamse Gemeenschap een subsidie verleent aan het festival Ars Musica 1992 en hoeveel die desgevallend bedraagt ?

Antwoord

De Vlaamse Gemeenschap verleent geen subsidie aan Ars Musica 1992.

Vraag nr. 10
van 7 februari 1992
van de heer M. BARTHOLOMEEUSSEN

Erkende openbare bibliotheken — Bezit en werking

In hoofdstuk III Werking van het jaarverslag 1990 van de dienst Openbaar Bibliotheekwerk worden de bedrijfsresultaten van de plaatselijke openbare bibliotheken en van de centrale openbare bibliotheken gegeven per provincie en voor Brussel Hoofdstad afzonderlijk.

Uit dit verslag kan ik de resultaten van de erkende openbare bibliotheken gevestigd in het arrondissement Antwerpen niet opmaken.

Zijn de verhoudingen leners/uitleningen wel normaal te noemen ?

Om een efficiënte parlementaire controle uit te oefenen is het van belang gegevens te kunnen terugvinden over :

a. Bezit

- gedrukte materialen
 - jeugd
 - fiction
 - non-fiction
 - naslagwerk
 - andere
- audio-visuele materialen
 - platen, compact discs, cassettes
 - diapositieven
 - videobanden
 - andere

b. Leners

- jeugd
- volwassenen

c. Uitleningen en raadplegingen

- gedrukte materialen
 - jeugd
 - fiction
 - non-fiction
 - naslagwerken
 - andere
- audio-visuele materialen
 - platen, compact discs, cassettes
 - diapositieven
 - videobanden
 - andere

Antwoord

De statistiekcijfers die ieder jaar door de dienst voor Openbaar Bibliotheekwerk worden gepubliceerd in het jaarverslag worden niet per arrondissement verwerkt. Die gegevens zijn gegroepeerd per provincie en worden voor Brussel Hoofdstad afzonderlijk vermeld. De reden voor die afzonderlijke vermelding ligt in het feit dat het arrondissement Brussel niet onder de decretale verplichting van oprichting van een POB valt.

De verhouding leners/uitleningen van het arrondissement Antwerpen is wel degelijk normaal, dit wil zeggen : 25,27. Ze beantwoordt hiermede aan de normen die in het besluit van de Executieve van 13 november 1991 artikel 46 vastgelegd zijn tussen 20 en 50.

Cijfergegevens 1989 voor het arrondissement Antwerpen :

a. Bezit :

- gedrukte materialen :
 - jeugd : 627.446
 - fiction : 907.400
 - non-fiction : 972.592
 - naslagwerk : 89.188
 - andere : 12.649
- audiovisuele materialen :
 - platen, cd, cassettes : 234.830
 - dia's : 16.363
 - video's : 84
 - andere : 9.163

b. Leners :

- jeugd : 67.619
- volwassenen : 198.359

c. Uitleningen en raadplegingen :

- gedrukte materialen :
 - jeugd : 2.351.119
 - fiction : 2.456.156
 - non-fiction : 1.568.991
 - andere : 344.456
- raadplegingen naslagwerken : 245.665
- audiovisuele materialen :
 - platen, cd's, cassettes : 855.311
 - dia's : 19.676
 - video's : 0
 - andere : 1.334

Vraag nr. 11
van 12 februari 1992
van de heer F. GHESQUIERE

Voetbalploegen derde klasse — Problemen

Graag had ik van de Minister vernomen wat het bevoegdheidsterrein is van de nationale en regionale wetgevers inzake de voetbalsport. De voetbalsport is een dure business geworden, zeker voor de ploegen van derde klasse en lager. Als de transfersommen en de maandwedden voor de spelers zo blijven stijgen zijn nieuwe faillissementen niet uitgesloten.

In hoeverre kunnen de Vlaamse clubs gesubsidieerd worden zonder dat een club uit de Franse Gemeenschap zich benadeeld voelt? Wordt het geen tijd dat er een samenwerkingsakkoord wordt gesloten?

Het wordt zeker hoog tijd dat de Belgische Voetbalbond iets onderneemt om de competitie derde klasse attractief te maken. Nu stijgt er slechts één ploeg en eens de kampioen gekend is, riskeert alle interesse verloren te gaan (met minder belangstellende en betalende toeschouwers vandien). Waarom is er geen eindronde mogelijk? Waarom zouden er geen drie ploegen kunnen stijgen en dalen? Kan de Minister voorstellen uitwerken of bemiddelend optreden?

Antwoord

Tengevolge van de staatshervorming en de daaraan verbonden culturele autonomie, werd de bevoegdheid over de culturele aangelegenheden — waaronder lichamelijk opvoeding, sport en openluchtlevens — toegewezen aan de gemeenschappen. Dit brengt met zich mee dat de Vlaamse en Franstalige Gemeenschapsminister elk verantwoordelijk zijn voor hun eigen sportbeleid.

In het kader van deze staatshervorming werd een decreet uitgevaardigd dat bepaalt welke sportbonden nog erkend en gesubsidieerd kunnen worden door de Vlaamse Gemeenschap. Dit is het decreet van 2 maart 1977 houdende de regeling van de erkenning en de subsidiëring van de landelijke georganiseerde sportverenigingen (Belgisch Staatsblad van 10 mei 1977) gewijzigd bij decreet van 17 mei 1984 (Belgisch Staatsblad van 24 juli 1984). De toenmalige nationale sportbonden moesten gesplitst worden in een Vlaamse en Franstalige liga om nog in aanmerking te komen voor erkenning en subsidiëring.

Gezien de Koninklijke Belgische Voetbalbond niet gesplitst is en dus niet voldoet aan het decreet van 2 maart 1977, kan de Vlaamse Gemeenschap de voetbalbond niet erkennen en bijgevolg niet subsidiëren.

De interne organisatie en technische werking valt volledig binnen de bevoegdheid van de voetbalbond zelf en haar aangesloten leden en dit volgens de modaliteiten bepaald in hun statuten en huishoudelijk reglement.

Vraag nr. 15
van 24 februari 1992
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Kabinet van de Minister — Personenwagens in dienst

1. Welke personenwagens zijn er in dienst van het kabinet?
2. Wat is telkens het bouwjaar, het type en de aanschafprijs?
3. Welke wagen wordt voor het vervoer van de Minister gebruikt, van welk bouwjaar en met welke aanschafprijs?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle Gemeenschapsministers.

Antwoord

Personenwagens in dienst van het kabinet :

Merk + type	Bouwjaar	Aanschafprijs
Opel Senator	1989	1.162.420 frank
Opel Omega	1990	533.001 frank
BMW 316 1	1989	519.310 frank

De Opel Senator wordt door mij gebruikt als dienstvoertuig.

L. VAN DEN BOSSCHE

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ONDERWIJS
 EN AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 1
van 6 februari 1992
van de heer B. VAN HOOLAND

Loopbaan industrieel ingenieur — RUG

Naar verluidt kan de graad van industrieel ingenieur sinds 1979 aan de universiteit ingevoerd worden. Dit is nog steeds niet gebeurd en betekent een belangrijke benadeling van een deel van het personeel.

1. Waarom is de loopbaan van industrieel ingenieur aan de RUG nog steeds niet in voege?
2. Wanneer mag men een wijziging van het ATP-staatsuut van 1971 en de invoering van de graad van industrieel ingenieur verwachten?
3. Welke mogelijkheden, en eventuele moeilijkheden, bestaan er om de invoering van de graad van industrieel ingenieur te realiseren en de loopbaan in kwestie te regelen?
4. Zal de regeling met terugwerkende kracht gebeuren, teneinde blijvende financiële benadeling bij pensionering te vermijden? Zo niet, waarom niet?

Antwoord

Het besluit van de Vlaamse Executieve dat genomen werd op 27 februari 1992 ter uitvoering van de artikelen 109 en 120 van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap, opent normale loopbaanperspectieven voor de houders van een diploma van industrieel ingenieur of architect.

Op grond van omzendbrieven van de toenmalige Ministers van Onderwijs en Openbaar Ambt werden de houders van een diploma van industrieel ingenieur of architect ingeschaald in de salarisschaal 10/1, zonder dat de graad van industrieel ingenieur daadwerkelijk was gecreëerd.

Met het verleden wordt er in die mate rekening gehouden dat er in het besluit wordt bepaald dat met het oog op bevordering naar een hogere graad, na de rangschikking in een graad van het nieuwe systeem, de graadanciënniteit van de bedoelde personeelscategorieën wordt berekend vanaf de dag waarop ze in het oude systeem in de salarisschaal van niveau 1 werden ingeschaald.

Vraag nr. 2
van 6 februari 1992
van de heer B. VAN HOOLAND

Universiteiten — Academische titels buiten statuut

In het verleden werd, meestal met goed gevolg, een beroep gedaan op extra-statutair academisch personeel, zoals bijvoorbeeld vrijwillige assistenten. Deze maakten zich zeer nuttig door hun praktijkbreng en bij het uitvoeren van specifieke taken.

1. Welke titels buiten het statuut kunnen de vrije en de gemeenschapsuniversiteiten nog creëren? Onder welke administratieve en geldelijke voorwaarden?
2. Indien ze geen dergelijke titels meer kunnen creëren, waarom niet?

Antwoord

Het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap heeft in de categorie van het academisch personeel de volgende graden gedefinieerd:

- gewoon hoogleraar;
- buitengewoon hoogleraar;
- hoogleraar;
- hoofddocent;
- docent;
- doctor-assistent;
- assistent (praktijkassistent).

Het vast benoemd wetenschappelijk personeel dat niet gerangschikt wordt in een van de graden van het zelfstandig academisch personeel behoudt zijn professionele academische titel.

Elk lid van het academisch personeel bezoldigd ten laste van de werkingsuitkering dient in één van de voornoemde graden benoemd te worden. Indien een

lid van het academisch personeel een specifieke functie vervult, dan kan het universiteitsbestuur de benaming van die functie nader bepalen: bijvoorbeeld bibliothe-caris, conservator..

Het decreet noch het uitvoeringsbesluit voorziet in de mogelijkheid om de titel van vrijwillig assistent alsnog te gebruiken. De titel van (vrijwillig) wetenschappelijk medewerker kan zonder problemen gebruikt worden voor personen die vrijwillig onderzoeksactiviteiten in een universiteit van de Vlaamse Gemeenschap verrichten indien het universiteitsbestuur het verrichten van die activiteiten bij uitdrukkelijke beslissing heeft toegestaan. Welke andere titels het lid nog op het oog heeft, is mij niet duidelijk.

Vraag nr. 3
van 6 februari 1992
van de heer M. CAPOEN

Onderwijs — Kosteloosheid

Onderwijs is een recht waarvan iedereen in principe kosteloos kan genieten, voor zover hij aan de leerplicht onderworpen is. Toch gaat het onderwijs vaak gepaard met een reeks zo goed als verplichte uitgaven, die voor minder begoede gezinnen een aanzienlijk bedrag kunnen vormen. Als voorbeelden kan ik aanhalen: **zwemgeld**, busgeld, remgeld middagbewaking, verplichte aankoop tijdschriften, schoolmateriaal (bijvoorbeeld schildersgereedschap, het door leerkrachten klassiek aangeprezen tekenmateriaal van de beste merken), bijdragen voor culturele of sportieve evenementen (toneel, poppenkast, schoolspporten enzovoort).

Als men in de toekomst met enige geloofwaardigheid wil stellen dat ons onderwijs effectief kosteloos is, is de Minister dan niet van mening dat dergelijke evolutie moet worden tegengegaan?

Welke richtlijnen heeft de voorganger van de Minister in het recente verleden in dat verband gegeven aan de schooldirecties?

Welke initiatieven plant de Minister opdat activiteiten die duidelijk tot het lespakket behoren effectief kosteloos zouden zijn?

Op welke manier houden de inspecteurs toezicht op de kosteloosheid van het onderwijs?

Antwoord

Artikel 17 paragraaf 3 van de Grondwet bepaalt dat de toegang tot het onderwijs kosteloos is tot het einde van de leerplicht. In artikel 12 paragraaf 1 van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving (schoolpactwet) wordt nogmaals vermeld dat het bewaarschool-, het lager en het secundair onderwijs met volledig leerplan kosteloos zijn in de instellingen van de Staat en in deze die de Staat krachtens deze wet subsidieert.

Uit het voorgaande volgt dat de financiële lasten van de onderwijsversteking door de overheid worden gedragen. Hieronder dient te worden verstaan, enerzijds het ten laste nemen van de wedden en weddetoelagen

van het personeel, anderzijds de toekenning van werkdotsaties en werkingstoelagen die betrekking hebben op de normale uitbouw en functionering van het onderwijs.

Klachten over scholen die direct of indirect schoolgeld vragen geven telkens aanleiding tot een onderzoek door de verificatie- en/of inspectiediensten.

Er worden inderdaad van de ouders sommige bijdragen gevraagd bijvoorbeeld voor extra-murosactiviteiten zoals het bijwonen van culturele manifestaties of het deelnemen aan openluchtklassen, zeeklassen en dergelijke.

Sommige leerlingen betalen busgeld volgens de regeling die vastgelegd is. Andere leerlingen hebben recht op gratis vervoer.

In sommige scholen werd vastgesteld dat ouders een vrijwillige bijdrage schenken aan de school.

Het onderscheid tussen een vrijwillige en een onder druk geschonken bijdrage is een bijzonder moeilijke aangelegenheid.

Mijn voorganger heeft richtlijnen gegeven die de door het lid aangeklaagde trend willen bestrijden, bijvoorbeeld het verbieden van het nemen van individuele foto's op school en het beperken ervan tot klasfoto's (zie circulaire van 5 juni 1989, ref. JUR/6 betreffende laakbare praktijken in de onderwijsinstellingen).

Blijvende waakzaamheid is zeker aangewezen, maar het zijn eerst en vooral de lokale schoolgemeenschappen die, meer dan vroeger, via de schoolraden en de participatieraden kunnen en moeten waken over de kosteloosheid van het onderwijs.

**Vraag nr. 4
van 6 februari 1992
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN**

Faciliteitengemeenten rond Brussel – Kostprijs onderwijs

Kan de Minister mij meedelen hoeveel de totaal uitgekeerde weddetoelagen bedroeg voor het schooljaar 1990-1991 in de zes faciliteitengemeenten rond Brussel ?

Hoeveel bedroeg de kostprijs per leerling ?

Hoe hoog lag de kostprijs per leerling van het lager en het kleuteronderwijs voor de werkings- en uitrustingskosten ?

Kunnen de cijfers voor het schooljaar 1991-1992 al gegeven worden ?

Antwoord

1. Het totaal van de uitgekeerde weddetoelagen voor het schooljaar 1990-1991 in de zes faciliteitengemeenten rond Brussel bedroeg 397.017.254 frank.
2. De kostprijs per leerling bedroeg 77.954 frank (5.093 leerlingen).
3. De kostprijs per leerling voor de werkings- en uitrustingsstoelagen bedroeg :

- 6.413,55 frank per leerling in het kleuteronderwijs ;
- 8.551,41 frank per leerling in het lager onderwijs.

De bedragen voor het schooljaar 1991-1992 werden tot op heden nog niet vastgesteld.

**Vraag nr. 5
van 6 februari 1992
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN**

Nederlandstalig onderwijs in Wallonië – Cijfers

Kan de Minister cijfers verstrekken betreffende :

1. het aantal Vlaamse scholen in de Franstalige gemeenten met faciliteiten voor Nederlandstaligen ;
2. het aantal leerlingen in Nederlandstalige scholen in Wallonië ;
3. de som die de Franse Gemeenschap aan het Nederlandstalig onderwijs in Wallonië besteedt ?

Antwoord

1. Het aantal Vlaamse scholen in Franstalige gemeenten met faciliteiten voor Nederlandstaligen is beperkt tot :
 - de basisschool van de Gemeenschap te Komen ;
 - de Nederlandstalige afdeling van het Franstalige Koninklijk Atheneum te Moeskroen.
2. De Nederlandstalige scholen in Wallonië hebben de volgende schoolbevolking :
 - basisschool van de Gemeenschap te Komen :
18 leerlingen in het kleuteronderwijs ;
26 leerlingen in het lager onderwijs ;
 - basisschool van het gemeenschapsonderwijs te Aarlen (school voor kinderen van militairen) :
– 10 leerlingen in het kleuteronderwijs ;
– 6 leerlingen in het lager onderwijs ;
 - Nederlandstalige afdeling van het Koninklijk Technisch Atheneum te Moeskroen :
9 leerlingen.
3. De kosten van de basisscholen in Komen en Aarlen en de Nederlandstalige afdeling van het KTA worden volledig door de Vlaamse Gemeenschap gedragen.

**Vraag nr. 6
van 7 februari 1992
van de heer A. VAN APEREN**

Doventolkenschool te Gentbrugge – Nieuwe doventaal

Te Gentbrugge werd met de steun van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap een doventolkenschool opgericht waarvan momenteel de eerste gediplomeerde tolken zijn afgestudeerd. Aan deze tolken werd echter een nieuwe taal aangeleerd die de doven zelf niet verstaan, zodat er een chaotische situatie ontstaat waarbij

de doven en de tolken op wie zij een beroep doen, zich niet aan elkaar verstaanbaar kunnen maken.

Hoewel de te Gentbrugge afgestudeerde tolken niet beëdigd zijn, pakt de school toch uit met de bewering dat zij opdrachten mogen uitvoeren voor de rechtbank.

1. Mogen deze gediplomeerde, maar niet beëdigde tolken opdrachten uitvoeren voor bijvoorbeeld rechtbanken ?
2. Wat zal de Minister ondernemen om aan deze chaotische situatie een einde te maken ?

Antwoord

De opleiding Tolk voor Doven, die ingericht wordt door het Technisch Instituut Glorieux te Gent — Sint-Amandsberg, werd met ingang van 1 september 1984 definitief in de toelagenregeling opgenomen. De lesentabel van de voornoemde afdeling werd door de inspectie goedgekeurd op 23 november 1982.

Dit impliceert dat de voornoemde instelling door de overheid erkende diploma's kan uitreiken die een basis vormen om een beëindiging aan te vragen. Om als tolk opdrachten voor de rechtbank te mogen uitvoeren moet men immers beëdigd zijn.

Om als tolk beëdigd te worden, moet men een gemotiveerd schrijven richten aan de Voorzitter van de Rechtbank van Eerste aanleg of aan de Procureur des Konings. Bij dit schrijven moet men een afschrift voegen van de diploma's op basis waarvan men denkt als tolk te kunnen optreden.

De chaotische toestand waarnaar het lid refereert, is het gevolg van de vrijheid van de onderwijsinstellingen om zelf hun lessenroosters en leerplannen vast te leggen en hun pedagogische methodes te kiezen. Het behoort niet tot mijn bevoegdheid om daarin tussen te komen.

Vraag nr. 7 van 7 februari 1992 van de heer G. CARDOEN

Overheidspersoneel in preciaire statuten — Maatregelen

In de wet van 20 februari 1990 betreffende het personeel van de overheidsbesturen en van sommige instellingen van openbaar nut enerzijds en in het decreet van 12 december 1990 betreffende het bestuurlijk beleid anderzijds, werd de mogelijkheid voorzien om specifieke maatregelen te treffen voor de personeelsleden die reeds jarenlang in een min of meer precair statuut bij de overheid zijn tewerkgesteld. Daarbij werd verwezen naar een eventueel einde van de overgangsfase op 31 december 1991.

Graag hadden wij dan ook van de Gemeenschapsminister vernomen welke maatregelen hij denkt te nemen om de situatie van deze personeelsleden in gunstige zin te regelen.

Antwoord

1. De preciaire personeelsleden van het Ministerie van

de Vlaamse Gemeenschap en van de Vlaamse wetenschappelijke inrichtingen.

Bij besluit van de Vlaamse Executieve van 7 januari 1992, dat eerstdaags in het Belgisch Staatsblad zal gepubliceerd worden, werden de voorwaarden vastgesteld voor het in dienst houden van sommige vastbenoemde personeelsleden in het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en in de Vlaamse wetenschappelijke inrichtingen na 31 december 1991.

Dit besluit is van toepassing op de personeelsleden die zich konden beroepen op de overgangsbepalingen van de wet van 20 februari 1990 betreffende het personeel van de overheidsbesturen en sommige instellingen van openbaar nut inzake een versnelde werving in statutair verband via een voorbehouden quotum en die behoren tot één van de volgende categorieën :

- de statutair tijdelijken (benoemd op basis van het statuut van het tijdelijk personeel) ;
- de ambtenaren die tewerkgesteld waren in tijdelijke diensten en meer bepaald op de zogenaamde personeelsformatie 212 (genoemd naar artikel 212 van de wet van 8 augustus 1980 betreffende de budgettaire voorstellen 1979-1990) ;
- de contractueel of precair aangeworven personeelsleden met uitzondering van :
 - het schoonmaakpersoneel ;
 - het hulppersoneel in de restaurants ;
 - het personeel aangeworven voor researchprogramma's ;
 - de RVA-stagiairs ;
 - de personeelsleden die overeenkomstig een wettelijke bepaling exclusief bij arbeidsovereenkomst worden aangeworven en die vermeld staan in een koninklijk besluit van 4 december 1990 (Belgisch Staatsblad van 10 januari 1991) zoals het Sportfondspersoneel, de occasionelen, enzovoort.

- de ex-tewerkgestelde werklozen, nu omgeschakeld naar gesubsidieerde contractuelen. Eén van de voorwaarden om van de overgangsbepalingen van de wet te kunnen genieten was in dienst tewerkgesteld zijn op 23 maart 1990 of gedurende 12 maanden vanaf 23 maart 1988 in een bestuur of dienst van een ministerie. De preciaire aangeworven na 23 maart 1990 vallen in principe dan ook onder de organieke regeling voor het in dienst nemen van contractuelen (zie verder).

Aan de hiervoor opgesomde categorieën van personeelsleden wordt een maximale werkzekerheid aangeboden volgens de hiernavolgende modaliteiten :

- a. De volgende categorieën van personeelsleden worden na 31 december 1991 ambtshalve in dienst gehouden met een contract van onbepaalde duur en zonder beding van proeftijd in dezelfde graad en met behoud van de geldelijke toestand die zij hadden voor deze datum :

- zij die de leeftijd van 50 jaar bereikt hebben op uiterlijk 31 december 1991 ;
 - de geslaagden voor een vóór 31 december 1991 door het Vast Wervingssecretariaat aangekondigd vergelijkend aanwervingsexamen ;
 - de statutair tijdelijken (op uiterlijk 23 maart 1990) ;
 - de personeelsleden benoemd in de tijdelijke dienst 212 ;
 - zij die tijdelijk benoemd of bij arbeidsovereenkomst in dienst genomen werden tussen 25 juli 1972 en 1 april 1974 ;
 - de contractuelen van de afgeschafte Dienst voor Nijverheidsbevordering.
- b. De personeelsleden die niet geslaagd zijn voor een voor 31 december 1991 door het Vast Wervingssecretariaat aangekondigd vergelijkend wervingsexamen worden eveneens in dienst gehouden, doch worden bij voorrang ingeschakeld in de organieke regeling voor het in dienst nemen van contractuelen, dit wil zeggen :
- om aan uitzonderlijke en tijdelijke personeelsbehoeften te voldoen ;
 - om (deeltijds) afwezige ambtenaren en ambtenaren met loopbaanonderbreking te vervangen ;
 - om bijkomende of specifieke opdrachten te vervullen.
- Naargelang van het geval kan dit zijn met een contract voor bepaalde duur of met een contract voor onbepaalde duur.
- De vervangingsovereenkomst van een niet-geslaagde precair eindigt bij het einde van de loopbaanonderbreking, de werkhervatting of de uitdiensttreding van het vervangen personeelslid.
2. De preciaire personeelsleden van sommige openbare instellingen die afhangen van de Vlaamse Gemeenschap en/of het Vlaamse Gewest.

Met betrekking tot het in dienst houden bij arbeidsovereenkomst van preciaire personeelsleden in sommige instellingen van openbaar nut die afhangen van de Vlaamse Gemeenschap en/of van het Vlaamse Gewest moet opgemerkt worden dat de overgangsregeling die wordt bepaald in titel II, hoofdstuk 3 van het decreet van 12 december 1990 betreffende het bestuurlijk beleid overeenkomstig artikel 68, 3° van dat decreet, ten minste van kracht blijft tot 31 december 1992.

Wel heeft de Vlaamse Executieve bij besluit van 7 januari 1992 beslist dat de tijdelijke personeelsleden van die instellingen bij arbeidsovereenkomst van onbepaalde duur en zonder beding van proeftijd in dienst worden gehouden. Dit besluit, dat eerstdaags in het Belgisch Staatsblad zal gepubliceerd worden, werd genomen omdat de statuten van het tijdelijk

personeel en het tijdelijk werkliedenpersoneel vanaf 1 januari 1992 werden opgeheven ingevolge een koninklijk besluit van 6 november 1991 (Belgisch Staatsblad van 23 november 1991).

Vraag nr. 8
van 7 februari 1992
van de heer M. CAPOEN

Visserijschool Nieuwpoort — Nieuwe structuur

In tegenstelling tot het vorig jaar door de vorige Minister van Onderwijs genomen besluit, blijkt uit persberichten dat de Vrije Visserijschool van Nieuwpoort niet opgeheven zal worden.

De vorige Minister van Tewerkstelling zou immers fondsen vrijgemaakt hebben om in samenwerking met de VDAB de school te redden. Vanuit de bestaande kern van de visserijschool zou gestreefd worden naar een nieuwe structuur, waardoor men een nieuwe identiteit kan veronderstellen.

Toch is het schooljaar '91-'92 gestart zonder een eerste leerjaar en zonder nieuwe leerlingen, gezien de vroege beslissing tot opheffing. Het tweede en het derde leerjaar kennen wel nog hun normale continuïteit.

1. Kan de Minister bovenstaande informatie bevestigen ? Wordt de visserijschool dan toch niet opgeheven ?
2. Hoeveel fondsen, en door wie geïnvesteerd, werden er vrijgemaakt voor de redding van de Nieuwpoortse Visserijschool ?
3. Hoe zal de nieuwe structuur van de school eruitzien ? Wat is de inbreng van de VDAB in de nieuwe structuur ? Blijft de school een typische visserijschool of worden er op langere termijn andere richtingen aangeboord ?
4. Zal men in het kader van het behoud van de visserijschool volgend jaar weer nieuwe leerlingen in het eerste leerjaar aanvaarden om de continuïteit te verzekeren ?

Antwoord

1. De Vrije Visserijschool te Nieuwpoort is in progressieve opheffing sedert het schooljaar 1990-1991. Zodoende worden momenteel enkel nog het derde en het vierde leerjaar door mijn departement gesubsidiëerd.
2. De subsidiëring van voornoemde resterende leerjaren valt ten laste van de gewone budgettaire middelen.
3. De eventuele instandhouding van de visserijopleiding te Nieuwpoort, desgevallend met een nieuwe structuur en in samenwerking met de VDAB, kadert in de grondwettelijke vrijheid van onderwijs en in de pedagogische vrijheid van de organisatoren.
4. Ik vestig er de aandacht op dat de geleidelijke afbouw van een onderwijsinstelling een onomkeerbare operatie is en dat een dergelijke instelling derhalve slechts opnieuw tot de subsidiëring kan worden

toegelaten door te voldoen aan de programmatie-norm opgenomen in artikel 38 van het koninklijk besluit van 30 maart 1982 zoals gewijzigd.

Vraag nr. 9
van 7 februari 1992
van de heer H. LAUWERS

Bedrijfsverpleegkunde — Gespecialiseerde opleiding

Binnen de opleiding verpleegkunde wordt de bedrijfsgezondheidszorg enkel in de studierichting sociale verpleegkunde behandeld. Er bestaat evenwel geen vast opgelegd programma, noch wat de inhoud van het vak, noch wat de stage betreft, zodat de toepassing van school tot school zeer verschillend is.

Mede vanuit het perspectief van een open-diplomamarkt vanaf 1992 en rekening houdend met gespecialiseerde opleidingen in onder meer Nederland, worden door verschillende instellingen en organisaties initiatieven genomen om een gespecialiseerde opleiding bedrijfsverpleegkunde uit te bouwen.

1. Heeft de Minister of zijn administratie een coördinerende rol in deze spontane evolutie ?
2. Plant de Minister de ontwikkeling van een vast programma voor bedrijfsgezondheidszorg ? Wordt er een afzonderlijke studierichting gepland ?
3. Welke instanties en organisaties worden daarbij betrokken ?

Antwoord

Artikel 33 van het decreet van 23 oktober 1991 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap richtte een ambtelijke commissie op, die bij executievebesluit van 19 december 1991 werd samengesteld. Deze ambtelijke commissie, die half februari haar werkzaamheden heeft gestart, bereidt een decreet voor dat de wet van 7 juli 1970 betreffende het hoger onderwijs zal vervangen. Een van de opdrachten van de ambtelijke commissie is rationalisatie en programmatie van de instellingen voor hoger onderwijs (artikel 33 van het decreet).

Daarnaast bepaalt artikel 8 van hetzelfde decreet dat de Vlaamse Executieve de bestaande opleidingen met de daaraan verbonden graden en kwalificaties coördineert, groepeerd en uniformiseert. Zij stelt daartoe, na advies van de afdeling voor het hoger onderwijs van het lange type van de Vlaamse Onderwijsraad, een lijst vast van de bestaande opleidingen van academisch niveau en de bestaande voortgezette opleidingen. Artikel 9 stelt dat de Vlaamse Executieve deze lijst kan aanvullen en/of wijzigen.

Het HOLT-decreet heeft dus twee forums gecreëerd, waar de problematiek van de bedrijfsverpleegkunde ter sprake zal komen en waar de bestaande opleidingen geplaatst werden tegenover de gewenste opties. Het feit dat de gespecialiseerde opleiding bedrijfsgezondheidszorg reeds in Nederland wordt georganiseerd, zal de discussie omtrent de noodzaak van een dergelijke opleiding (rekening houdend met de EG-richtlijn van 27 juni 1977) stimuleren.

Vraag nr. 10
van 7 februari 1992
van de heer W. CORTOIS

Diploma's 1990-1991 — Vertraging in uitreiking

De scholen die hoger niet-universitair onderwijs van het korte type voor sociale promotie organiseren, reiken diploma's uit die door een afgevaardigde van de Minister ondertekend en gestempeld moeten worden. Indien de scholen tijdig hun diploma's aanbieden, zijn de administratieve verrichtingen rond eind oktober beëindigd.

Begin februari 1992 zijn de diploma's voor het schooljaar 1990-1991 nog niet in orde.

Uit navraag blijkt dat de vertraging te wijten zou zijn aan het ontbreken van een nieuwe stempel voor de Vlaamse Gemeenschap die de oude nationale stempel moet vervangen.

Is deze uitleg juist ? Zo ja, welke maatregel zal de Minister nemen opdat aan deze lachwekkende bureaucratistische toestand een einde wordt gesteld ? Wanneer zullen de diploma's uitgereikt worden ?

Antwoord

Door het merendeel van de instellingen voor hoger onderwijs voor sociale promotie werden de diploma's voor ondertekening overgemaakt in oktober en november 1991. Deze diploma's werden voor half december 1991 ondertekend, waarna echter tijd verloren ging met het wachten op de juiste stempel (probleem heraldiek).

Aangezien hieromtrent nog geen uitsluitend bestond half januari 1992 werd de beslissing genomen, de oude stempel te gebruiken.

Op 6 februari werden de scholen ervan in kennis gesteld dat ze de diploma's konden ophalen, wat ondertussen reeds is gedaan door verschillende instellingen.

Vraag nr. 11
van 7 februari 1992
van de heer J. EEMAN

Werkmeesters HSO — Wedden

Vastbenoemde werkmeesters HSO krijgen in sommige gevallen een weddeschaal die lager is dan deze van hun vroegere leraarsbetrekking.

Graag vernam ik van de Minister welke maatregelen hij denkt te nemen om dit weddeverschil weg te werken.

Antwoord

Vanaf 1 september 1989, ingangsdatum van het besluit van de Vlaamse Executieve van 14 juni 1989 betreffende de bekwaamheidsbewijzen, de weddeschalen, het prestatietelsal en de bezoldigingsregeling in het secundair onderwijs, is het ambt van werkmeester niet meer gekoppeld aan een onderwijsniveau.

De toe te kennen weddeschaal wordt vanaf die datum vastgesteld in functie van het bekwaamheidsbewijs dat men bezit.

Het komt echter wel voor dat de weddeschaal die men heeft als leraar inderdaad hoger is dan het barema dat men verkrijgt als werkmeester.

Dit is echter enkel het geval voor de leraar technische vakken op het hoger secundair niveau die in het bezit is van :

- het diploma van burgerlijk ingenieur, het diploma van industrieel of technisch ingenieur telkens aangevuld met het bewijs van pedagogische bekwaamheid ;
- ten minste een diploma van het hoger onderwijs van het lange type, het diploma van het hoger kunstonderwijs van de 2e graad, of het diploma van technisch ingenieur telkens aangevuld met het bewijs van pedagogische bekwaamheid en 1 jaar nuttige ervaring.

Voor de houders van alle andere bekwaamheidsbewijzen, alsmede voor de leraars beroepspraktijk in het barema van werkmeester op het secundair niveau steeds hoger dan dit van werkmeester. Dit fenomeen is trouwens niet nieuw.

Reeds op 1 september 1966 (koninklijk besluit van 1 december 1970) en 1 april 1972 (koninklijk besluit van 27 juni 1974) werd aan de leraar technische vakken in het bezit van het basisdiploma van universitair niveau of technisch ingenieur of architect een hogere weddeschaal verleend.

Het verschil tussen beide weddeschalen is evenwel opvallend geworden vanaf 1 januari 1985 toen bij toepassing van het koninklijk besluit van 11 september 1984 aan de technische leraars, houder van het diploma van industrieel ingenieur of architect dezelfde weddeschaal werd verleend als aan de houders van een universitair diploma.

Bij het opstellen van het huidige stelsel van bekwaamheidsbewijzen voor het secundair onderwijs (besluit van de Vlaamse Executieve van 14 juni 1989) werd een onderscheid in weddebarema voorzien, naargelang het diploma dat men bezit.

Een algemene optrekking van de wedde was budgettair niet mogelijk.

Bij de bespreking van de CAO 1990, 1991 en 1992 werd een eventuele verhoging van de wedde voor werkmeester niet als prioriteit of anomalie weerhouden.

Wel bestaan er reeds geruime tijd voorstellen en vragen om inderdaad een verhoging van de weddeschaal te verkrijgen gekoppeld aan een monografie voor het ambt van werkmeester.

Vraag nr. 12
van 7 februari 1992
van de heer J. EEMAN

Niveau 4 administratief personeel — Weddeschalen

Bij het administratief personeel kan een eerstaanwe-

zend beambte (rang 43) bevorderd worden tot rang 44, waarbij de weddeschaal 44/1 toegewezen zou worden. Maar eenzelfde personeelslid, behorende tot het meesters-, vak- en dienstpersoneel, zou bij bevordering tot rang 44 recht hebben op weddeschaal 44/3.

Graag vernam ik van de Minister waarom de bovenvermelde beambten behorend tot het administratief personeel, geen recht hebben op weddeschaal 44/3.

Antwoord

De loopbanen van het administratief personeel enerzijds en dit van het meesters-, vak- en dienstpersoneel anderzijds zijn steeds strikt gescheiden gehouden. Een overgang van de ene loopbaan naar de andere is reglementair niet mogelijk.

Traditioneel liggen de weddeschalen van het meer technisch gericht personeel hoger dan het louter administratief personeel. Dit principe geldt voor elk niveau en is dus niet specifiek voor niveau 4.

De vastgestelde weddeschalen is het eindproduct van een lange administratieve overlegprocedure waarbij uitgaande van een aantal criteria voor het geheel van de graden op een zo uitgebalanceerd mogelijke wijze weddeschalen worden vastgesteld.

In het kader van het nieuw geldelijk statuut van het personeel van de Vlaamse administratie zullen de bestaande weddeschalen opnieuw in hun geheel geëvalueerd worden.

Vraag nr. 13
van 7 februari 1992
van de heer J. EEMAN

Paramedisch personeel bijzonder onderwijs — Aanwerving ergotherapeuten

Graag vernam ik van de Minister onder welke voorwaarden ergotherapeuten aangesteld of aangeworven kunnen worden als lid van het paramedisch personeel in het bijzonder onderwijs.

Antwoord

Binnen het urenpakket in de categorie van het paramedisch personeel, kunnen de ambten van kinderverzorger, verpleger, kinsitherapeut, logopedist en ergotherapeut worden ingericht (artikel 13 van het koninklijk besluit nummer 184 van 30 december 1982 tot vaststelling van de wijze waarop voor de rijksinstituten voor buitengewoon onderwijs de ambten worden bepaald van het paramedisch personeel en van het personeel, toegekend in het kader van het internaat).

De vereiste bekwaamheidsbewijzen om als ergotherapeut in het buitengewoon onderwijs te kunnen aangesteld of aangeworven worden, zijn :

- gegradueerde fysische behandelingen, diploma richting kinesitherapie ;
- gegradueerde fysische behandelingen, diploma richting arbeidstherapie ;

- licentiaat motorische revalidatie en kinesitherapie (bijlage 5 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 31 juli 1990 betreffende de bekwaamheidsbewijzen, de weddeschalen en de bezoldigingsregeling in het buitengewoon onderwijs, Belgisch Staatsblad van 27 april 1991).

J. SAUWENS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN VERKEER,
BUITENLANDSE HANDEL EN
STAATSHERVORMING

Vraag nr. 3 van 6 februari 1992 van de heer F. VERMEIREN

Nieuwe snelheidsbeperkingen — Gevolgen voor de busdiensten van De Lijn

De Minister van Verkeerswezen besliste, in het kader van de maatregelen voor grotere verkeersveiligheid, op de wegen nieuwe maximumsnelheden in te voeren zowel binnen als buiten de gemeenten en agglomeraties.

Voor de chauffeurs van de regelmatige buslijnen die een strikt tijdschema moeten volgen, vaak om aansluitingen op trein of bus te verzekeren, blijkt het naleven van deze snelheidsbeperkingen problemen te veroorzaken. Er doen zich vertragingen voor die voor de reizigers onaangename gevolgen hebben.

1. Moeten de bussen van De Lijn de nieuwe opgelegde snelheden eerbiedigen, waardoor de aansluitingen tussen de verschillende lijnen niet langer gewaarborgd kunnen worden? Welke maatregelen worden er overwogen om de reizigers dergelijke situaties te besparen?
2. Zal een nieuw dienstschema worden opgesteld voor het hele net van de bussen van De Lijn, dat rekening houdt met de opgelegde snelheidsbeperkingen? Binnen welke tijdspanne zal dit nieuwe dienstschema worden ingevoerd?
3. Kan dit aanleiding geven tot nieuwe aanwervingen van chauffeurs, aangezien men rekening moet houden met minder trajecten per chauffeur? Of zal het aantal diensten van De Lijn beperkt worden ingevolge het invoeren van de snelheidsbeperkingen?

Antwoord

1. De voertuigen van De Lijn zijn zoals alle andere weggebruikers onderworpen aan de nieuwe wetgeving. Tot op heden werden geen problemen gesignaleerd die erop wijzen dat de nieuwe maximumsnelheden de oorzaak zouden zijn van vertragingen en daaruit voortvloeiende gemiste aansluitingen.
2. Een nieuw dienstschema voor het hele net wordt niet gepland. Indien nodig kan een aanpassing van de dienstregeling overwogen worden voor de lijnen waar zich problemen voordoen, hetgeen zal blijken uit de rapporten van de toezichters.

3. Er valt niet te verwachten dat de eventueel noodzakelijke aanpassing van de dienstschema's van die aard zal zijn dat nieuwe aanwervingen van autobusbestuurders zich zullen opdringen of dat het aantal diensten beperkt zal worden.

Vraag nr. 6 van 12 februari 1992 van de heer F. GHESQUIERE

Oostendse luchthaven — Investeringsprogramma

Mag ik vernemen welke bedragen in de begroting van 1991 en 1992 werden ingeschreven voor de investeringen in de Oostendse luchthaven? Welke bestemmingen worden er aan deze kredieten gegeven en hoe ziet het programma er uit voor de toekomst?

Antwoord

A. Investeringsprogramma 1991

Een krediet van 285 miljoen frank werd voor de luchthaven Oostende vastgelegd, als volgt verdeeld:

1. Begroting Vlaamse Gemeenschap:

1.1. Gedeeltelijke overlaging startbaan 08-26	114, MF
1.2. Aanleg general aviation-parking	11,0 MF
1.3. ILS-uitrusting	30,7 MF
1.4. Dakwerken	13,6 MF
1.5. Uitbreiding telefooncentrale	3,4 MF

2. Buitengewone begroting RLW, deel Vlaams Gewest:

2.1. Aanpassing bebakening startbaan 08-26	110,0 MF
2.2. Diverse aanpassings- en renovatiewerken gebouwen	1,8 MF

De projecten 1.1., 1.3. en 2.1. kaderen in de verlenging van de nuttige lengte van landingsbaan 08-26, waardoor de grootste vliegtuigtipes met volle belading de luchthaven zullen kunnen aandoen.

B. Investeringsprogramma 1992

Het ontwerp van begroting van de Vlaamse Gemeenschap stelt voor de luchthaven Oostende een krediet vast van 66,4 miljoen frank, als volgt verdeeld:

1. Gebouwen (voornamelijk veiligheidsvoorzieningen)	20,5 MF
2. Aanleg rolbaan naar nieuwe industriezone (inclusief onteigeningen)	40,9 MF
3. Diverse werken en buitengewoon onderhoud	5,0 MF

Het programma 1992 zal aangepast worden aan de nieuwe noodwendigheden, onder meer in functie van de vastleggingen van het jaar 1991.

C. Investeringsprogramma 1993 en later

Een investeringsprogramma 1993 werd nog niet op-

gesteld. In de toekomst zal het programma de verdere uitbouw van de luchthaven tot een volwaardige luchthaven voor internationaal en intercontinentaal verkeer tot doel hebben.

Vraag nr. 7
van 12 februari 1992
van de heer F. GHESQUIERE

Oostendse luchthaven — Bemanning veiligheidsdiensten

Zopas werden er voor de Oostendse luchthaven nieuwe toekomstperspectieven geopend in verband met het intercontinentale en Europese passagiersverkeer dankzij het privé-initiatief. Bovendien gaat het vrachtvervoer de jongste jaren weer in stijgende lijn. Het is dan ook onbegrijpelijk dat er gedacht wordt aan de afbouw van de dienst breefing en weersvoorspelling. Gelet op de aangekondigde expansie van het verkeer op de Oostendse luchthaven lijkt het erop dat de overblijvende personeelsleden overuren zullen moeten presteren. Dat laatste kan toch onmogelijk tot besparingen leiden.

Wordt de aangekondigde maatregel doorgevoerd? Zal de bemanning van de controletoren op het huidige peil worden gehandhaafd?

Antwoord

Ingevolge de bijzondere wet van 8 augustus 1988 tot wijziging van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen is het Vlaamse Gewest bevoegd inzake de uitrusting en uitbating van de Vlaamse regionale luchthavens. De federale overheid blijft belast met de activiteiten die betrekking hebben op de organisatie en het verzekeren van de veiligheid van het luchtverkeer.

Punt 3.4. van het samenwerkingsakkoord van 30 november 1989, afgesloten tussen de Belgische Staat, die optreedt voor de Regie der Luchtwegen, en de Gewesten, bepaalt dat de Regie der Luchtwegen zich het recht voorbehoudt door verdere automatisering en rationalisatie van de diensten het aantal effectieven te verminderen, zonder dat deze vermindering enige afbreuk zou doen aan de te leveren prestaties.

De gestelde vraag slaat dus op een bevoegdheidsmaterie van de federale Minister van Verkeerswezen.

Niettemin, en dit uit bezorgdheid voor de consequenties van het op til zijnde reorganisatieplan van de Regie der Luchtwegen voor de dienstverlening aan de luchthavengebruikers, werd dit probleem behandeld tijdens een overlegvergadering met de Regie der Luchtwegen. De Regie der Luchtwegen bevestigde dat er geen afbreuk gedaan zal worden aan het niveau van de dienstverlening en bevestigde indien zich problemen voordoen voor de dienstverlening, steeds bereid te zijn tot overleg.

Vraag nr. 8
van 17 februari 1992
van de heer H. VAN DIENDEREN

Overvliegen natuurgebieden per helikopter — Normen

Het gebeurt dat helikopters natuurgebieden overvliegen.

1. Bestaan er normen daaromtrent?
2. Is er een analogie met het verbod op de gemotoriseerde landvoertuigen in dergelijke gebieden?
3. Wat is de sanctie bij overtreding van deze regeling?

Antwoord

Deze vraag heeft betrekking op een aangelegenheid die onder de bevoegdheid van de federale Minister van Verkeerswezen ressorteert.

Vraag nr. 9
van 24 februari 1992
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Kabinet van de Minister — Personenwagens in dienst

1. Welke personenwagens zijn er in dienst van het kabinet?
2. Wat is telkens het bouwjaar, het type en de aanschafprijs?
3. Welke wagen wordt voor het vervoer van de Minister gebruikt, van welk bouwjaar en met welke aanschafprijs?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle Gemeenschapsministers.

Antwoord

Voor het vervoer van de Minister wordt gebruik gemaakt van een BMW 730, bouwjaar 1988. De aankoopprijs is ons onbekend aangezien het voertuig verworven werd door het voormalig kabinet van de Gemeenschapsminister Waltiel.

Verder beschikt het kabinet nog over :

- een BMW 518, bouwjaar 1991. Aangezien dit voertuig verworven werd door het voormalig kabinet van Gemeenschapsminister Dewael is de aankoopprijs ons onbekend.
- een Citroën CX 22, bouwjaar 1988. Aangezien dit voertuig verworven werd door het voormalig kabinet van Gemeenschapsminister Lenssens is de aankoopprijs ons ook onbekend.
- een Opel Omega, bouwjaar 1990, aankoopprijs 407.586 frank.

L. DETIEGE**GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
TEWERKSTELLING EN SOCIALE
AANGELEGENHEDEN**

Vraag nr. 2
van 12 februari 1992
van de heer F. VERMEIREN

Gemeenten — Subsidies voor tewerkstelling GESCO's

De gemeenten die gesubsidieerde contractuelen (GESCO's) tewerkstellen ontvangen hiervoor subsidies (400.000 frank of 200.000 frank per tewerkgestelde, naargelang van de verleende machtiging).

Aan het uitkeren van deze subsidies zijn echter enkele voorwaarden verbonden inzake maximum leeftijd en verrichte beroepsarbeid. Daarenboven moet de tewerkgestelde sedert meer dan twee jaar ononderbroken volledig uitkeringsgerechtigd werkloos geweest zijn.

Het komt voor dat gemeenten, ondanks herhaalde oproepen en de actieve medewerking van de VDAB, geen werkzoekenden kunnen vinden die aan de voorwaarden voldoen, zodat zij niet bij machte zijn hun verplichting inzake de tewerkstelling van stagiairs na te komen. In die omstandigheden dreigen de betrokken gemeenten geconfronteerd te worden met het intrekken van bovenvermelde subsidies.

Graag vernam ik hoe de administratie zich moet opstellen wanneer blijkt dat de aanwerving van stagiairs niet mogelijk blijkt.

Antwoord

Omdat in de vraagstelling enige feitelijke onjuistheden geslopen zijn over de hoogte van de premiebedragen, de voorwaarden om als gesubsidieerde contractueel tewerkgesteld te worden, de bevoegdheid inzake stagewetgeving en de sancties bij het niet vervullen van de stageverplichtingen, zal ik in dit antwoord op elk van die punten nader ingaan.

1. Premiebedragen in het Stelsel Gesubsidieerde Contractuelen.

Wanneer een bestuur zowel aan de toetredingsvoorwaarden als aan de specifieke voorwaarden voldoet, werd vóór 1 januari 1992, een jaarlijkse maximale premie van 400.000 frank per gesubsidieerde contractueel uitgekeerd. Sedert 1 januari 1992 bedraagt die premie 440.000 frank. Als een bestuur enkel aan de toetredingsvoorwaarden tegemoetkomt, heeft het recht op een jaarlijkse maximale premie van 230.000 frank, en niet van 200.000 frank zoals het lid verkeerdelijk stelt.

2. De voorwaarden om als gesubsidieerde contractueel tewerkgesteld te worden in het Stelsel Gesubsidieerde Contractuelen.

Het is niet juist dat aan het uitkeren van premies voor gesubsidieerde contractuelen voorwaarden inzake maximumleeftijd en verrichte beroepsarbeid

gesteld worden, noch is het correct dat de tewerkgestelde sedert meer dan twee jaar ononderbroken uitkeringsgerechtigd volledig werkloos moet zijn om in het Stelsel Gesubsidieerde Contractuelen tewerkgesteld te kunnen worden. De voorwaarden zijn zeker niet zo stringent dat geen personen kunnen worden gevonden die de voorwaarden vervullen.

De personen die zich in één van onderstaande gevallen bevinden kunnen als gesubsidieerde contractueel bij ondergeschikte besturen tewerkgesteld worden :

1. de werklozen die sedert ten minste zes maanden uitkeringsgerechtigd volledig werkloos zijn of de werklozen die in de loop van het jaar dat hun indienstneming voorafgaat ten minste zes maanden uitkeringsgerechtigd volledig werkloos zijn geweest (artikel 5 paragraaf 1 van het koninklijk besluit nr. 474) ;
2. de volledig werklozen bedoeld in artikel 123, paragraaf 5 van het koninklijk besluit van 20 december 1963 betreffende arbeidsbemiddeling en werkloosheid, die sedert ten minste zes maanden werkloos zijn of die in de loop van het jaar dat hun indienstneming voorafgaat ten minste zes maanden werkloos zijn geweest (artikel 5, paragraaf 1 van het koninklijk besluit nr. 474) ;
3. de tewerkgestelde werklozen, de werknemers van het bijzonder tijdelijk kader en van het derde arbeidscircuit (artikel 5 paragraaf 1 van het koninklijk besluit nr. 474).
4. de personen bedoeld bij artikel 2 paragraaf 2, 5 en 6 van het koninklijk besluit nr. 25 van 24 maart 1982 tot opzetting van een programma ter bevordering van de werkgelegenheid in de niet-commerciële sector (artikel 5 paragraaf 1 van het koninklijk besluit nr. 474).

Dit zijn de werkzoekenden die uitkeringsgerechtigd volledig werkloos zijn, die ten minste 40 jaar oud zijn en alleen wonen of onder hetzelfde dak wonen met personen zonder inkomen of die als enig inkomen sociale zekerheidsuitkeringen of sociale bijstandvergoedingen genieten die jaarlijks niet hoger liggen dan 313 maal de maximale dagelijkse werkloosheidsuitkeringen toegekend in toepassing van artikel 160, 6, paragraaf 1, e, 3 en 10 van het koninklijk besluit van 20 december 1963 betreffende arbeidsbemiddeling en werkloosheid ;

5. de bestaansminimumtrekkers, ongeacht de duur (artikel 2 paragraaf 1 van het koninklijk besluit van 27 februari 1991) ;
6. de uitkeringsgerechtigd volledig werklozen die geschorst zijn van het recht op werkloosheidsuitkeringen in toepassing van artikel 143 van het koninklijk besluit van 20 december 1963 betreffende arbeidsvoorziening en werkloosheid (artikel 2 paragraaf 1 van het koninklijk besluit van 27 februari 1991) ;

7. de uitkeringsgerechtigd volledig werklozen, voor de vervanging van gesubsidieerde contractuelen in loopbaanonderbreking (artikel 2 paragraaf 1 van het koninklijk besluit van 27 februari 1991).

Verder zijn een aantal statuten gelijkgesteld. Worden beschouwd als de werkloosheidsduur van een uitkeringsgerechtigd volledig werkloze :

1. de tewerkstellingsduur van de werknemer tewerkgesteld als tewerkgestelde werkloze, in het bijzonder tijdelijk kader, in het derde arbeidscircuit, in het Interdepartementaal Begrotingsfonds, in het programma ter bevordering van de werkgelegenheid of als gesubsidieerd contractueel ;
2. de tewerkstellingsduur als stagair bedoeld in het koninklijk besluit nr. 230 van 21 december 1983 betreffende de stage en de inschakeling van jongeren in het arbeidsproces ;
3. de tewerkstellingsduur als tewerkgestelde krachtens artikel 60 paragraaf 7 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn ;
4. de periode waarin de werkzoekende het bestaansminimum heeft genoten ;
5. de wachttijd bedoeld in artikel 124 eerste lid 3 van het koninklijk besluit van 7 augustus 1984 betreffende de toekenning van overbruggingsuitkeringen aan jongeren die aan de deeltijdse leerplicht voldoen door het volgen van deeltijdse onderwijs of van een deeltijdse vorming in het geval bedoeld in artikel 124 laatste lid van het koninklijk besluit van 20 december 1963 betreffende arbeidsvoorziening en werkloosheid ;
7. de werkloosheid die niet vergoed werd ingevolge de toepassing van artikel 143 van het koninklijk besluit van 20 december 1963 betreffende arbeidsvoorziening en werkloosheid.

In een aantal gevallen worden er hogere eisen gesteld, evenwel zonder dat strenge voorwaarden zoals door het lid aangehaald, opgelegd worden.

In drie gevallen wordt opgelegd dat er risicogroepen op de arbeidsmarkt worden tewerkgesteld. Deze gevallen zijn :

1. In contingentovereenkomsten gesloten tussen 1 januari 1990 en 1 januari 1991 moet bij de bijkomende aanwerving of de vervanging van gesubsidieerde contractuelen waarvoor een premie van 400.000 frank werd overeengekomen, 1/4 van de aanwervingen bestaan uit gesubsidieerde contractuelen die gerecruteerd worden uit de risicogroepen op de arbeidsmarkt (artikel 5 paragraaf 1, e van het koninklijk besluit van 14 februari 1990).
2. In contingentovereenkomsten gesloten na 2 januari 1991 moet bij de bijkomende aanwerving of de vervanging van gesubsidieerde contractuelen waarvan de arbeidsovereenkomst beëindigd werd, de le aanwerving en vervolgens iedere 4e

aanwerving bestaan uit gesubsidieerde contractuelen die gerecruteerd worden uit de risicogroepen op de arbeidsmarkt (artikel 3 paragraaf 2, e van het koninklijk besluit van 27 februari 1991).

3. Alle gesubsidieerde contractuelen, tewerkgesteld krachtens een projectovereenkomst (artikel 7 van het koninklijk besluit van 27 februari 1991).

Met risicogroepen op de arbeidsmarkt wordt bedoeld :

- a) langdurig werklozen : de werklozen die op de dag voor de indienstreding minstens een jaar uitkeringsgerechtigd volledig werkloos zijn ;
- b) moeilijk te plaatsen werklozen : de werklozen bedoeld in artikel 58 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 21 december 1988 houdende de organisatie van de arbeidsbemiddeling en de beroepsopleiding ;
- c) bestaansminimumtrekkers.

3. Stagiairwetgeving.

De Raad van State heeft gewezen dat de stagewetgeving, de controle op de naleving ervan en het samengaan sanctiebeleid een nationale bevoegdheid is.

Het naleven van de stagewetgeving is in het Stelsel Gesubsidieerde Contractuelen één van de specifieke voorwaarden om een premie van 440.000 frank te verwerven. Dus dient de bevoegde inspectiedienst van de Vlaamse administratie na te gaan of aan deze voorwaarde voldaan is.

Besturen die contingentovereenkomsten sloten waarbij een premiebedrag van 230.000 frank overeengekomen is, hoeven, anders dan het lid stelt, niet te voldoen aan de stagewetgeving. Ze lopen dus ook geen gevaar in het Stelsel Gesubsidieerde Contractuelen gesanctioneerd te worden wanneer ze de stagewetgeving niet naleven.

4. Sancties in het Stelsel Gesubsidieerde Contractuelen bij het niet vervullen van de stageverplichtingen.

Zoals eerder gesteld, dient de inspectiedienst enkel controle op het naleven van de stagewetgeving uit te voeren bij besturen die een contingentovereenkomst sloten waarbij een premie van 440.000 frank werd overeengekomen.

Bij die besturen gaan de inspecteurs na de voldoende stagiairs in dienst waren op de laatste dag van iedere trimester.

Als een bestuur onvoldoende stagiairs in dienst heeft maar kan bewijzen dat deze situatie niet aan het bestuur zelf te wijten is, wordt geen sanctie getroffen.

Besturen die onvoldoende stagiairs in dienst hebben omdat geen hogergeschoolden gevonden worden die aan de voorwaarden voldoen, worden niet gebilijkt, aangezien de stagewetgeving geen kwalificatievoorwaarden oplegt.

Indien het bestuur schuld treft voor het onvoldoen-

de aantal stagiairs kan een sanctie opgelegd worden, die bestaat in het korten van de 440.000 frank-premie tot 230.000 frank.

Het intrekken van het hele premiebedrag is als sanctie niet in de reglementering opgenomen.

W. DEMEESTER-DE MEYER

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN FINANCIEN EN BEGROTING, GEZONDHEIDSINSTELLINGEN, WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 3
van 6 februari 1992
van de heer A. VAN APEREN

Doventolkenschool te Gentbrugge — Nieuwe doventaal

Te Gentbrugge werd met de steun van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap een doventolkenschool opgericht waarvan momenteel de eerste gediplomeerde tolken zijn afgestudeerd. Aan deze tolken werd echter een nieuwe taal aangeleerd die de doven zelf niet verstaan, zodat er een chaotische situatie ontstaat waarbij de doven en de tolken op wie zij een beroep doen, zich niet aan elkaar verstaanbaar kunnen maken.

Hoewel de te Gentbrugge afgestudeerde tolken niet beëdigd zijn, pakt de school toch uit met de bewering dat zij opdrachten mogen uitvoeren voor de rechtbank.

1. Mogen deze gediplomeerde, maar niet beëdigde tolken opdrachten uitvoeren voor bijvoorbeeld rechtbanken ?
2. Wat zal de Minister ondernemen om aan deze chaotische situatie een einde te maken ?

Antwoord

Het antwoord op bovenvermelde vraag behoort tot de bevoegdheid van de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Ambtenarenzaken.

Vraag nr. 8
van 24 februari 1992
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Kabinet van de Minister — Personenwagens in dienst

1. Welke personenwagens zijn er in dienst van het kabinet ?
2. Wat is telkens het bouwjaar, het type en de aanschafprijs ?
3. Welke wagen wordt voor het vervoer van de Minister gebruikt, van welk bouwjaar en met welke aanschafprijs ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle Gemeenschapsministers.

Antwoord

1. en 2. Personenwagens in dienst :

Merk — type	Bouwjaar	Aanschafprijs
BMW 735	1990	overgenomen
BMW 518 i	1991	van het vorige
Mercedes 300 D	1988	Kabinet
Opel Corsa	1988	
Opel Omega	1989	

3. Voor het vervoer van de Minister wordt de BMW 735 gebruikt.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 74,5)

Nihil

II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art 74,5)

N. DE BATSELIER

VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEFMILIEU EN HUISVESTING

Vraag nr. 13
van 7 februari 1992
van mevrouw M. AELVOET

Bost-Tienen — Opslag vaten met onbekende inhoud

Op 7 december 1989 signaleerde de plaatselijke pers in Tienen de aanwezigheid van grote hoeveelheden — al dan niet giftige — scheikundige produkten in de gebouwen van het inmiddels failliet verklaarde Gallic in de deelgemeente Bost.

In een antwoord op de schriftelijke vraag nummer 131 van 21 december 1989 van de heer G. Janzegers (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1989-1990, nr. 7 van 5 februari 1990, blz. 314) werd gesteld dat blijkens een onderzoek uitgevoerd door het Bestuur voor Leefmilieu op 29 augustus 1990, geen vloeibare fytofarmaceutische produkten meer werden opgeslagen in de gebouwen van Gallic.

Uit recente verklaringen van de heer Logist, schepen in Tienen, ten aanzien van de Bostse wijkraad blijkt echter dat er wel degelijk nog steeds vaten en verpakkingen met verdachte inhoud in de inmiddels gedeeltelijk ontmantelde gebouwen zijn opgeslagen. De heer Logist voegt eraan toe dat deze produkten, eens de administratieve lijdensweg ten einde, zullen verwijderd

worden door OVAM. Uit dezelfde verklaring van de heer Logist blijkt bovendien dat in de gebouwen van het sedert een jaar gesloten Agriben, eveneens in Bost, vaten met een onbekende inhoud staan opgeslagen.

1. Hoe verklaart de Gemeenschapsminister de kennelijke tegenstrijdigheid tussen het eerder geciteerde antwoord en het feit dat OVAM nu toch aanstalten zou maken om deze produkten te verwijderen ?
2. Beschikt de firma Rhône-Poulenc over de nodige vergunningen voor het transport van de bovenvermelde vaten naar het moederbedrijf in Frankrijk ? Is er een aanvraag voor vergunning in behandeling en kan de Gemeenschapsminister mij de verzekering geven dat deze zaak niet in de administratieve molen der traagheid verdwijnt ?
3. Is het opslaan van dergelijke produkten in een dorpskom verantwoord, rekening houdend met de gedeeltelijke ontmanteling en de verwaarlozing van de genoemde bedrijven ?
4. Om welke redenen heeft het Bestuur voor Leefmilieu in 1990 acht maanden tijd nodig gehad vooraleer een onderzoek in te stellen en reeds meer dan een jaar vooraleer daadwerkelijk tot de actie over te gaan ?

H. WECKX

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR EN BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 2
van 6 februari 1992
van de heer J. CAUDRON

Subsidiëring van BOIC — Toepassing koninklijk besluit

De raad van bestuur van BLOSO stelt voor om op artikel 31.12.45 van de begroting 1992 van het Commissariaat-generaal een krediet van 15 miljoen frank in te schrijven ter subsidiëring van het BOIC (Belgisch Olympisch en Interfederaal Comité).

Kan de Gemeenschapsminister mij meedelen of deze subsidiëring valt onder de voorwaarden bepaald door het koninklijk besluit van 28 april 1965 (Belgisch Staatsblad van 4 juni 1965) ?

Vraag nr. 3
van 6 februari 1992
van de heer J. CAUDRON

Youth Olympic Days van het BOIC — Steun van het BLOSO

Voor 1991 verbond de vorige Gemeenschapsminister van Cultuur zich ertoe om steun van BLOSO te verlenen aan de Youth Olympic Days van het BOIC (Belgisch Olympisch en Interfederaal Comité).

Graag vernam ik van de Gemeenschapsminister :

1. hoeveel de financiële steun bedroeg en op welke

post van de middelenbegroting en van de uitgavenbegroting die ingeschreven werd ;

2. waaruit de logistieke steun van het BLOSO bestond :
 - a. materiaal ;
 - b. prestaties van personeelsleden van het BLOSO ?

Vraag nr. 4
van 6 februari 1992
van de heer J. CAUDRON

Raad van Bestuur BLOSO — Reglement van inwendige orde

Artikel 18 van het reglement van inwendige orde van de Raad van Bestuur van het BLOSO, vermeldt het volgende :

“De notulen van de vergadering van de Raad van Bestuur worden gemaakt onder de verantwoordelijkheid van de Commissaris-generaal. Zij bevatten de beslissingen die door de Raad van Bestuur genomen zijn, evenals een samenvatting van de besprekingen. Zij kunnen aan derden pas meegedeeld worden na hun goedkeuring”.

Hieruit blijkt dat de beslissingen van de Raad van Bestuur slechts aan derden kunnen meegedeeld worden na goedkeuring van de notulen.

Kan de Gemeenschapsminister mij derhalve meedelen :

1. of de leden van de Raad van Bestuur gehouden zijn tot zwijgplicht over de genomen beslissingen van de Raad van Bestuur, zolang de notulen niet zijn goedgekeurd ;
2. welke sancties vastgesteld zijn en kunnen vastgesteld worden bij niet-naleving van dit reglement ?

Vraag nr. 6
van 6 februari 1992
van de heer B. VAN HOOLAND

Bevordering van toerisme — Gegevens

Het Vlaams beleid ter bevordering van het toerisme is belangrijk.

1. Op welke tien landen (regio's of deelstaten) is of was onze toeristische promotie het meest gericht in 1989, 1990 en 1991 (in termen van besteed jaarbudget, in dalende orde van belangrijkheid) ?
2. Wat is de bijdrage van de toeristische sector aan ons BNP (algemeen en respectievelijk voor Vlaanderen, Brussel en Wallonië) ?
3. Vanuit welke tien landen kwam de jongste drie jaar de grootste bijdrage ?

Vraag nr. 8
van 7 februari 1992
van de heer H. VAN DIENDEREN

BRTN — Reclame-uitzendingen

Sinds enige tijd mag de BRTN-radio reclame-uitzendingen verzorgen.

1. Hoeveel heeft de reclame sinds de invoering jaarlijks opgeleverd ?
2. Hoeveel minuten werd er jaarlijks besteed aan reclame ?
3. Kan het aandeel van de reclame voor auto's daaruit worden afgeleid naar opbrengst en naar tijd (in minuten) ?
4. Heeft de BRTN onderzocht hoe de luisteraar op de reclame reageert ? Zo ja, hoe kunnen die reacties met elkaar worden samengevat ?
5. Hoe evalueert de Minister de reclame op de BRTN-radio ?
6. Zijn er plannen om de reclamezendtijd te verhogen of om de BRTN-TV ook reclame te laten uitzenden ?

J. SAUWENS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN VERKEER,
 BUITENLANDSE HANDEL EN
 STAATSHERVORMING

Vraag nr. 1
van 6 februari 1992
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

MIVB — Franstalige haltebenaming

De halteborden die onlangs werden geplaatst op de nieuwe bushokjes van MIVB-lijn 30 buiten de Brusselse agglomeratie geven voorrang aan de Franstalige haltebenaming.

Heeft de Minister stappen gezet om daarmee komaf te maken

Vraag nr. 2
van 6 februari 1992
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Scheldevaarders — Beloodsing

Graag kreeg ik van de Minister antwoord op de volgende vragen :

1. Met welk recht verplicht men Scheldevaarders (dat zijn schepen voor de Vlaamse Havens) te ankeren ?
2. Met welk recht en tegen welke prijs verplicht men Scheldevaarders loods op afstand (LOA) te nemen ?
3. Waarom, met welk recht en met welke aansprake-

lijkheid geven Nederlandse loodsen loods op afstand aan schepen die belooft moeten worden door Vlaamse loodsen, en die bij gestaakte loodsdiensten mogen invaren zonder loods en altijd een beroep kunnen doen op de VWRK (uitgebreide Walradon keten) en scheepvaartbegeleiding die optimaal verzorgd wordt door de verkeersdienstambtenaren ?

4. Wat is de opdracht van de postoverste te Zeebrugge die niet reageerde en stilzwijgend instemde met deze beslissing ?

Vraag nr. 4
van 7 februari 1992
van de heer M. CAPOEN

Steenstraat Diksmuide-Houthulst — Bescherming

Najaar '89 werden de diensten van de voorganger van de Minister in kennis gesteld van het dossier met het verzoek tot bescherming van de kasseiweg Steenstraat, tussen Esen (Diksmuide) en Klerken (Houthulst).

Dit verzoek werd dringend genoemd omdat in opdracht van het Diksmuidse stadsbestuur in datzelfde najaar een gedeelte van de Steenstraat (660 m) werd geasfalteerd. De bedoeling van het verzoek was de rest van deze unieke Vlaamse kasseiweg voor verdere vernietiging te behoeden.

De Steenstraat is inderdaad in veel opzichten een historisch monument. De weg heeft een grote geschiedkundige waarde : de Steenstraat is het enige overgebleven stuk van de oude heirweg Cassel (Frans-Vlaanderen) — Brugge.

De weg vormt geen verbinding tussen twee dorpskernen, maar verbindt twee hoofdwegen. Er is dan ook geen sprake van intensief verkeer, enkel van eerder sporadisch gebruik voor de landbouw.

De wegbermen vormen een rijk en ongeschonden biotoop voor fauna en flora. In het kader van een vooruitstrevend wegbermbeheer lijkt het aangewezen die natuurlijke rijkdom te bewaren.

Aan weerszijden van de weg staan enkele monumentale hoeven die de landschappelijke waarde van het geheel aanzienlijk verhogen.

De kasseien zijn een gedroomd parcours voor wielervedstrijden en voor wielertoeristen, Parijs-Roubaix achterna.

Na ontvangst van het dossier werd meegedeeld dat de administratie met een onderzoek ter zake werd belast.

Eén jaar na de start van het dossier antwoordde de heer Waltniel, voorganger van de Minister, op mijn parlementaire vraag nummer 228 van 20 september 1990 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1990-1991, nr. 1 van 29 oktober 1990, blz. 23) als volgt : "Het Bestuur voor Monumenten en Landschappen heeft het dossier met betrekking tot de eventuele rangschikking als landschap van de Steenstraat te Diksmuide onderzocht, en heeft daarover het voorafgaand advies van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen ingewonnen. Deze Commissie heeft een gunstig advies uitgebracht. Een voorstel tot rangschikking wordt uitgewerkt."

Nu, ruim één jaar later, vraag ik de Minister of hij de huidige stand van zaken van het dossier kan meedelen.

Vraag nr. 5
van 7 februari 1992
van de heer M. CAPOEN

Oude Zeedijkmolen te Avekapelle (Veurne) — Definitieve restauratie

Molens maken een inherent deel uit van het Vlaams industrieel-archeologisch bouwkundig erfgoed in de stad en op het platteland. Vandaag moet Vlaanderen zich tevreden stellen met een gering aantal molens. Het uit gebruik nemen leidt tot het verval en de verdwijning van de meeste molens. Gelukkig zijn veel van de nog bestaande molens beschermd, zodat de nodige restauratie niet alleen de (financiële) opdracht is van de eigenaar. Restauratieprojecten worden immers voor 60 procent gesubsidieerd door de Vlaamse Gemeenschap, voor 15 procent door het provinciebestuur en voor 15 procent door de gemeente. Voor een eigenaar resteert dan nog 10 procent.

Concreet rijst hier het probleem van de hele restauratie van de Oude Zeedijkmolen te Avekapelle (Veurne), beschermd bij koninklijk besluit van 7 juli 1957.

Op vrijdag 27 maart 1987 viel de molen ten prooi aan een voorjaarsstorm. Door het losslaan van de wieken ontstond brand in de kap. De brand kon gelukkig gelust worden, maar sindsdien staat de molen er schamel bij zonder wieken.

Het duurde 20 maanden, tot december '88, vooraleer de gehavende flank en de open kap dichtgemaakt werden (kostprijs 1 miljoen).

Sedert die eerste dringende herstelling zijn er nu al meer dan drie jaar verlopen. De molen staat er dus nog steeds zonder wieken en zonder vernieuwde installaties binnenin.

Nochtans werd het dossier voor de definitieve restauratie al in juli '90 bij de toen bevoegde Minister of administratie ingediend. Dat dossier voldoet bovendien aan alle administratieve voorwaarden. Alleen de ministeriële handtekening ontbreekt nog.

1. Waarom duurt het nu al meer dan anderhalf jaar eer het de Vlaamse Gemeenschap behaagt het definitieve dossier goed te keuren zodat de aanbesteding uitgeschreven kan worden ?
2. Wanneer zal de Minister het definitieve dossier goedkeuren zodat de Oude Zeedijkmolen weer in al zijn glorie kan wickwentelen ?

L. DETIEGE

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
 TEWERKSTELLING EN SOCIALE
 AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 1
van 7 februari 1992
van de heer M. CAPOEN

Visserijschool Nieuwpoort — Nieuwe structuur in samenwerking met VDAB

In tegenstelling tot het vorig jaar door de Minister van Onderwijs genomen besluit, blijkt uit persberichten dat de Vrije Visserijschool van Nieuwpoort niet opgeheven zal worden.

De vorige Minister van Tewerkstelling zou immers fondsen vrijgemaakt hebben om in samenwerking met de VDAB de school te redden. Vanuit de bestaande kern van de visserijschool zou worden gestreefd naar een nieuwe structuur, waardoor men een nieuwe identiteit kan veronderstellen.

Toch is het schooljaar '91-'92 gestart zonder een eerste leerjaar en zonder nieuwe leerlingen, gezien de beslissing van de vorige Minister van Onderwijs. Het tweede en het derde leerjaar kennen hun normale continuïteit.

1. Kan de Minister bovenstaande informatie bevestigen ?
2. Welke fondsen (en hoeveel) heeft de voorganger van de Minister voor de redding van de Nieuwpoortse Visserijschool vrijgemaakt ?
3. Pleegde hij overleg met zijn vroegere collega van Onderwijs ?
4. Hoe zal de nieuwe structuur van de school eruitzien ? Wat is de inbreng van de VDAB in de nieuwe structuur ? Blijft de school een typische visserijschool of worden op langere termijn andere richtingen aangeboord ?
5. Zal men in het kader van het behoud van de visserijschool volgend jaar weer nieuwe leerlingen in het eerste leerjaar aanvaarden om de continuïteit te verzekeren ?

W. DEMEESTER-DE MEYER

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN FINANCIEN EN BEGROTING, GEZONDHEIDSINSTELLINGEN, WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 1**Van 6 februari 1992****van de heer J. DE BREMAEKER*****RUCA — Werkingstoelage 1992***

Naar verluidt zou de werkingstoelage voor het RUCA voor het jaar 1992 rekening houden met een loonstijging van 4,866 procent in plaats van 6,197 procent, zoals de vorige Gemeenschapsminister Coens vroeger had meegedeeld. Het is evident dat de hieruit voortvloeiende inkomstenderving ernstige gevolgen zullen hebben voor het RUCA, dat zich pas aan het herstellen is van een ernstige financiële crisis door ingrijpende saneringsmaatregelen.

Mag ik de Minister verzoeken dit verschil tussen de twee cijfers, meegedeeld door twee vorige Gemeenschapsministers, toe te lichten ?

Vraag nr. 2**van 6 februari 1992****van de heer M. CAPOEN*****Beschutte werkplaatsen — Budgettaire beperkingen***

De Vlaamse Federatie van Beschermd Werkplaatsen (VLAB), overkoepelend orgaan van 66 beschutte werkplaatsen in Vlaanderen, stelt vast dat die werkplaatsen de voorbije vijf jaar al meer dan 900 miljoen frank hebben ingeleverd.

Ingevolge de beslissing van de Vlaamse Executieve op

2 augustus 1991 moeten vanaf 1992 nog eens 248 miljoen frank ingeleverd worden. De 5 procent zogenaamde recessietoelage op de lonen voor de werkplaatsen is immers afgeschaft.

Daarnaast stelt de VLAB vast dat de beschutte werkplaatsen nog 163 miljoen frank besparingen worden opgelegd wegens het te beperkte budget van de Vlaamse Executieve (Raad van Beheer van het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie voor Personen met een Handicap, 29 oktober 1991).

De Vlaamse beschutte werkplaatsen stellen samen 13.500 kansarme gehandicapten tewerk. Vandaar dat de VLAB vreest dat de verdere sociale ontwikkeling van deze sector door deze budgettaire beperkingen, in 1991 ongeveer 400 miljoen frank, niet alleen afgeremd, maar zelfs afgebouwd zal worden.

1. Wat denkt de Minister over een verhoging van de dotatie, niet alleen berekend op basis van een indexaanpassing, maar veeleer op basis van de tewerkstellingsevolutie van het stijgend aantal gehandicapten in open bedrijven en in beschutte werkplaatsen ?
2. Een sociaal-economische doorlichting van de beschutte tewerkstelling zou de basisgegevens kunnen leveren voor opbouwende beleidsmaatregelen. Plant de Minister een dergelijke doorlichting ?
3. Wat is de mening van de Minister over de oprichting van een tewerkstellings- en beroepsopleidingscel binnen het Vlaams Fonds ?
4. Zal in elke Provinciale Evaluatiecommissie (PEC) van het Vlaams Fonds een vertegenwoordiger worden aangeduid met voldoende sociaal-economische bekwaamheid om optimale waarborgen in te bouwen voor de toekomstige tewerkstelling van volwassenen met een handicap ?

REGISTER

Vraag nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.	
N. DE BATSELIER, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Leefmilieu en Huisvesting					
1	06.02.1992	M. Bourgois	<i>Vervuiling gemeentelijke vijver Zonnebeke — Gebrekkige logistieke steun van AMINAL</i>	1	
2	06.02.1992	M. Capoen	<i>Lo-Reninge en Alveringem — Waterzuiveringsinstallatie</i>	1	
3	06.02.1992	M. Capoen	<i>Koekelare — Sportvliegveld</i>	2	
4	06.02.1992	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Aanslagbiljet milieuheffing in faciliteitengemeenten — Franstalige adressering</i>	2	
5	06.02.1992	J. De Mol	<i>Bedrijven — Milieuhygiënisch verslag</i>	3	
6	06.02.1992	J. Valkeniers	<i>Milieuheffing — Vrijstellingen</i>	3	
7	07.02.1992	L. Barbé	<i>KGA in milieubox — Recyclagemogelijkheden</i>	3	
8	07.02.1992	L. Barbé	<i>Bossen van Vlaams Gewest- Verpachten van jachtrechten</i>	4	
9	07.02.1992	L. Barbé	<i>Regionaal Landschap Vlaamse Ardennen — Ondertekening milieu-convenant door gemeenten</i>	5	
10	07.02.1992	L. Barbé	<i>Ijzergieterij te Herne — Watervuiling</i>	6	
11	07.02.1992	L. Barbé	<i>Ijzergieterij te Herne — Luchtvervuiling</i>	6	
12	07.02.1992	L. Barbé	<i>Recyclage oud papier — Organisatie</i>	7	
13	0	07.02.1992	M. Aelvoet	<i>Bost-Tienen — Opslag vaten met onbekende inhoud</i>	42
14	07.02.1992	J. Geysels	<i>Hoge Maay te Antwerpen — Stand van zaken sanering</i>	9	
15	07.02.1992	J. Valkeniers	<i>Waterdistributiebedrijf — Dreiging met afsluiten watermeter</i>	10	
16	07.02.1992	J. Valkeniers	<i>Heffing ter bescherming van de oppervlaktewaters — Anomalieën</i>	11	
17	07.02.1992	M. Maertens	<i>Starten van mestverwerkingsbedrijven — Contacten met privé-sector</i>	12	
18	07.02.1992	E. Van Vaerenbergh	<i>Serres in Opwijk — Klachten van omwonenden over verbrandingsneerslag</i>	13	
19	07.02.1992	M. Capoen	<i>Bestuur Milieu-inspectie — Buitendiensten West- Vlaanderen</i>	13	
20	07.02.1992	J. Eeman	<i>MINA-plan — Prioritaire rioleringen</i>	14	
21	07.02.1992	F. Dewinter	<i>Steun voor sociale huisvesting — Compensaties</i>	15	
22	07.02.1992	M. Maertens	<i>Mestheffing — Inning via de CERA</i>	15	
23	07.02.1992	V. Dua	<i>Teerstorten in Gent — Onderzoek en sanering</i>	16	
24	07.02.1992	L. Barbé	<i>Graverijen en storten te Burst (Erpe-Mere) en Herzele — Milieu-problemen</i>	16	
25	07.02.1992	L. Barbé	<i>Milieuconvenant — Administratieve richtlijnen voor de gemeenten</i>	17	
26	10.02.1992	H. Lauwers	<i>Garages bedrijfsvoertuigen met stookolietanks — Toepassing VLAREM</i>	17	
30	12.02.1992	L. Barbé	<i>Afvalwaters — Anaërobe zuivering</i>	18	

48	24.02.1992	L. Van Nieuwen-huysen	Kabinet van de Minister — Personenwagens in dienst	18
----	------------	------------------------------	---	----

T. KELCHTERMANS, Gemeenschapsminister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden

1	06.02.1992	J. Vande Lanotte	Handzame — Gevaarlijk kruispunt Staatsbaan-Kronevoordestraat Groenstraat	18
2	06.02.1992	M. Capoen	Adinkerke-De Moeren — Groot Moerhof aan de A 18	19
3	06.02.1992	M. Capoen	Koekelare — Sportvliegveld	20
4	06.02.1992	M. Capoen	Nieuwpoort — Pier en veerdienst	20
5	06.02.1992	M. Capoen	Recreatie langs de Ijzer — Projecten	21
6	06.02.1992	L. Van Nieuwen-huysen	Gemeentelijk zwembad van Sint-Genesius-Rode — Franstalige toegangkaartjes	22
7	06.02.1992	E. Van Vaeren-bergh	Rijksweg Brussel-Asse-Aalst te Affligem — Verkeersveiligheid	22
8	06.02.1992	L. Barbé	Donkvijver te Oudenaarde — Herstel van oorspronkelijke dijk	23
9	07.02.1992	M. Aelvoet	Nieuwrode-Holsbeek — Geplande ambachtelijke zone te Hofheide	23
10	07.02.1992	M. Capoen	Doortrekking kusttramtracé van De Panne naar Adinkerke — Stand van zaken	24
11	07.02.1992	J. Eeman	Natuurzones — Schuthokken voor dieren	24
13	10.02.1992	F. Vermeiren	Brusselse Grote Ring — Spoorvorming	25
18	11.02.1992	L. Van Nieuwen-huysen	Overtreding taalwetgeving door gemeentebesturen — Sanctionering	25
19	12.02.1992	J. Van Eetvelt	Gemeentepersoneel — Tuchtregeling	25
21	12.02.1992	F. Ghesquière	Koninklijke Baan te Wenduine — Ontdubbeling	26
22	12.02.1992	F. Ghesquière	Rijksweg N 35 te Handzame — Lichtsignalisatie	26
26	12.02.1992	G. Vermassen	Gemeentelijke opcentiemen op milieueffingen — Omzendbrief	27
29	14.02.1992	W. Demuyt	De Rampe in Oostkamp — Werken nieuwe brug	27
35	21.02.1992	L. Van Nieuwen-huysen	Bouw Vlaams cultureel centrum te Kraainem — Stand van zaken	27
38	24.02.1992	L. Van Nieuwen-huysen	Kabinet van de Minister — Personenwagens in dienst	28
39	25.02.1992	P. Van Grembergen	BPA's met wijziging van het gewestplan — Moratorium	28

H. WECKX, Gemeenschapsminister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden

1	06.02.1992	M. Bartholomeussen	Administratie Sociaal-cultureel Werk — Vernietiging unieke tijdschriftenverzameling	28	
2	0	06.02.1992	J. Caudron	Subsidiëring van BOIC — Toepassing koninklijk besluit	43
3	0	06.02.1992	J. Caudron	Youth Olympic Days van het BOIC — Steun van het BLOSO	43
4	0	06.02.1992	J. Caudron	Raad van Bestuur BLOSO — Reglement van inwendige orde	43

5	06.02.1992	L. Van Nieuwenhuysen	BR TN-uitzendingen in Frans-Vlaanderen — Schrapping door Franse kabelmaatschappij Cenod-TV-Citévision	29
6	o 06.02.1992	B. Van Hooland	Bevordering van toerisme — Gegevens	43
7	06.02.1992	W. Verreycken	Antwerpen Culturele Hoofdstad van Europa — Slogan	29
8	o 07.02.1992	H. Van Dienderen	BRTN — Reclame-uitzendingen	44
9	07.02.1992	L. Van Nieuwenhuysen	Festival Ars Musica 1992 — Subsidiëring	30
10	07.02.1992	M. Bartholomeeussen	Erkende openbare bibliotheken — Bezit en werking	30
11	12.02.1992	F. Ghesquière	Voetbaldploegen derde klasse — Problemen	31
15	24.02.1992	L. Van Nieuwenhuysen	Kabinet van de Minister — Personenwagens in dienst	31

L. VAN DEN BOSSCHE, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Ambtenarenzaken

1	06.02.1992	B. Van Hooland	Loopbaan industrieel ingenieur — RUG	31
2	06.02.1992	B. Van Hooland	Universiteiten — Academische titels buiten statuut	32
3	06.02.1992	M. Capoen	Onderwijs — Kosteloosheid	32
4	06.02.1992	L. Van Nieuwenhuysen	Faciliteitengemeenten rond Brussel — Kostprijs onderwijs	33
5	06.02.1992	L. Van Nieuwenhuysen	Nederlandstalig onderwijs in Wallonië — Cijfers	33
6	07.02.1992	A. Van Aperen	Doventolkenschool te Gentbrugge — Nieuwe doventaal	33
7	07.02.1992	G. Cardoen	Overheidspersoneel in preciaire statuten — Maatregelen	34
8	07.02.1992	M. Capoen	Visserijschool Nieuwpoort — Nieuwe structuur	35
9	07.02.1992	H. Lauwers	Bedrijfsverpleegkunde — Gespecialiseerde opleiding	36
10	07.02.1992	W. Cortois	Diploma's 1990-1991 — Vertraging in uitreiking	36
11	07.02.1992	J. Eeman	Werkmeesters HSO — Wedden	36
12	07.02.1992	J. Eeman	Niveau 4 administratief personeel — Weddeschalen	37
13	07.02.1992	J. Eeman	Paramedisch personeel bijzonder onderwijs — Aanwerving ergotherapeuten	37

J. SAUWENS, Gemeenschapsminister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staats Hervorming

1	o 06.02.1992	L. Van Nieuwenhuysen	MIVB — Franstalige haltebenaming	
2	o 06.02.1992	P. Van Grembergen	Scheldevaarders — Beloodsing	44
3	06.02.1992	F. Vermeiren	Nieuwe snelheidsbeperkingen — Gevolgen voor de busdiensten van De Lijn	38
4	06.02.1992	M. Capoen	Steenstraat Diksmuide-Houthulst — Bescherming	44

5	0	07.02.1992	M. Capoen	<i>Oude Zeedijkmolen te Avekapelle (Veurne) — Definitieve restauratie</i>	45
6		12.02.1992	F. Ghesquière	<i>Oostendse luchthaven — Investeringsprogramma</i>	38
7		12.02.1992	F. Ghesquière	<i>Oostendse luchthaven — Bemanning veiligheidsdiensten</i>	39
8		17.02.1992	H. Van Dienderen	<i>Overvliegen natuurgebieden per helikopter — Normen</i>	39
9		24.02.1992	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Kabinet van de Minister — Personenwagens in dienst</i>	39

L. DETIEGE, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden

1	0	07.02.1992	M. Capoen	<i>Visserijschool Nieuwpoort — Nieuwe structuur in samenwerking met VDAB</i>	45
2		12.02.1992	F. Vermeiren	<i>Gemeenten — Subsidies voor tewerkstelling GESCO's</i>	40

W. DEMEESTER-DE MEYER, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin

1	0	06.02.1992	J. De Bremaeker	<i>RUCA — Werkingstoelage 1992</i>	46
2	0	06.02.1992	M. Capoen	<i>Beschutte werkplaatsen — Budgettaire beperkingen</i>	46
3		06.02.1992	A. Van Aperen	<i>Doventolkenschool te Gentbrugge — Nieuwe doventaal</i>	42
8		24.02.1992	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Kabinet van de Minister — Personenwagens in dienst</i>	42